

Ročník 1992

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 127

Rozeslána dne 31. prosince 1992

Cena Kčs 12,70

O B S A H:

618. Celní zákon

618

CELNÍ ZÁKON

ze dne 2. prosince 1992

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

HLAVA PRVNÍ ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

DÍL PRVNÍ

VYMEZENÍ ZÁKLADNÍCH POJMŮ

§ 1

Celní území a celní pohraniční pásmo

(1) Území České a Slovenské Federativní Republiky je jednotným celním územím.

(2) Celní pohraniční pásmo je část celního území, jehož hranice je vymezena vzdušnou čarou ve vzdálenosti do 25 km od státních hranic do vnitrozemí a kruhové území okolo celních letišť o poloměru do 25 km.

(3) Celní území, které není celním pohraničním pásmem, je celním vnitrozemím.

(4) Federální ministerstvo financí (dále jen „ministerstvo“) stanoví vyhláškou průběh hranice celního pohraničního pásma ve vnitrozemí.

§ 2

Další základní pojmy

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) osobou jak fyzická tak právnická osoba, pokud ze souvislosti nevyplývá, že se jedná pouze o fyzickou osobu nebo pouze o právnickou osobu,
- b) československou osobou fyzická osoba mající bydliště a právnická osoba mající sídlo na území České a Slovenské Federativní Republiky (dále jen „tuzemsko“),
- c) zahraniční osobou fyzická osoba mající bydliště a právnická osoba mající sídlo v zahraničí,
- d) zbožím veškeré hmotné věci movité a elektrická energie uvedené v kombinované nomenklatuře celního sazebníku,
- e) československým zbožím
 - 1. zboží, které bylo za podmínek uvedených v § 17 zcela získáno nebo vyrobeno v tuzemsku, aniž k němu bylo přidáno zboží dovezené ze zahraničí,
 - 2. zboží dovezené do tuzemska ze zahraničí, které bylo propuštěno do volného oběhu,

3. zboží získané nebo vyrobené v tuzemsku buď zcela ze zboží uvedeného v bodu 1. nebo ze zboží uvedeného v bodech 1. a 2.,

f) zahraničním zbožím jiné zboží než uvedené v písmenu e). Československé zboží propuštěním do celního režimu vývozu ztrácí svůj statut; ustanovení o tranzitu zboží tím nejsou dotčena,

g) zbožím, které nemá obchodní charakter, zbožím, které je příležitostně propuštěno do navrženého celního režimu a které je vzhledem k druhu a množství určeno výlučně k osobní potřebě nebo spotřebě příjemce nebo cestujícího a členů jeho domácnosti nebo má být předáno jako dar,

h) celním statutem postavení zboží vyjadřující, že se jedná o československé nebo zahraniční zboží,

i) celním dluhem povinnost osoby zaplatit příslušné dovozní clo (celní dluh při dovozu) nebo příslušné vývozní clo (celní dluh při vývozu),

j) celním dohledem souhrn úkonů a opatření, kterými se zajišťuje dodržování zákonů a dalších obecně závazných právních předpisů, jejichž provádění přísluší celním orgánům,

k) celní kontrolou provádění zvláštních úkonů celními orgány v rámci celního dohledu, např. zjišťování a ověřování vlastností zboží, prověřování existence a pravosti dokladů a listin, kontrola účetních dokladů a jiných záznamů, kontrola dopravních prostředků, kontrola zavazadel a jiného zboží převáženého osobami jiným osobám, provádění úředních šetření, s cílem zajistit, aby byly dodržovány celní předpisy,

l) celně schváleným určením

- 1. propuštění zboží do celního režimu,
- 2. umístění zboží do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu (§ 173),
- 3. zpětný vývoz zboží (§ 189),
- 4. zničení zboží (§ 189),
- 5. přenechání zboží ve prospěch státu,

m) celním režimem (dále jen „režim“)

- 1. volný běh (§ 84),
- 2. tranzit (§ 95),
- 3. uskladňování v celním skladu (§ 101),
- 4. aktivní zušlechťovací styk (§ 119),
- 5. přepracování pod celním dohledem (§ 135),

6. dočasné použití (§ 143),
 7. pasivní zušlechťovací styk (§ 153),
 8. vývoz (§ 170),
- n) deklarantem osoba, která činí celní prohlášení vlastním jménem anebo osoba, jejímž jménem bylo celní prohlášení učiněno,
- o) celním prohlášením úkon učiněný ve formě stanovené celními předpisy, kterým deklarant navrhuje režim, do něhož má být zboží propuštěno, nebo navrhuje tento režim ukončit, a sděluje údaje požadované celními orgány k použití tohoto režimu v souladu s celními předpisy,
- p) propuštěním zboží úkon, kterým celní orgány dovolují individuálně určené osobě nakládat se zbožím podle podmínek režimu, do kterého je zboží navrženo,
- q) celními předpisy zákony a další právní předpisy, jejichž prováděním jsou celní orgány pověřeny,
- r) obchodně-politickým opatřením nesazební opatření stanovené právními předpisy pro dovoz a vývoz zboží, např. kontrolní a ochranná opatření, množstevní omezení, kontingenty, zákazy dovozu a vývozu ekonomické povahy.

DÍL DRUHÝ

§ 3

Informace o celních předpisech

(1) Každý může od celních orgánů požadovat informaci o celních předpisech uplatňovaných v konkrétním případě. Nevztahuje-li se žádost na skutečně zamýšlený dovoz nebo vývoz zboží, které má obchodní charakter, nemusí celní orgány informaci podat.

(2) Informace o sazebním zařazení zboží podaná písemně je závazná po dobu šesti let (dále jen „závazná informace“). Kdo obdrží závaznou informaci, má právo požadovat, aby při celním řízení bylo zboží zařazeno podle podpoložky celního sazebníku ve shodě s touto informací. Byla-li závazná informace podána na základě nepřesných nebo neúplných údajů žadatele, celní orgány ji zruší.

(3) Závazná informace přestává platit, jestliže se dostala do rozporu s celním předpisem, který nabyl účinnosti po podání této informace; celní orgány musí o této skutečnosti žadatele vyrozumět.

(4) Žádost o závaznou informaci se podává písemně; k ní se připojují potřebné vzorky, nebo, není-li to vzhledem k povaze zboží možné, vyobrazení a technický popis zboží. Každá žádost se může týkat jen jednoho druhu zboží. V žádosti je třeba uvést všechny údaje, jež mohou mít vliv na sazební zařazení zboží, zejména údaje o složení, způsobu výroby, způsobu a účelu upotřebení a o původu zboží. Vyžádá-li si příslušný celní orgán k správnému posouzení věci znalecký posudek nebo provedení analýzy zboží, hradí ná-

klady za vyhotovení znaleckého posudku nebo provedení analýzy žadatel.

DÍL TŘETÍ

CELNÍ DOHLED A JEHO PROVÁDĚNÍ

§ 4

Celní dohled

Zboží podléhá celnímu dohledu od vstupu do tuzemska až do okamžiku zjištění jeho celního statutu a v případě zahraničního zboží, bez dotčení ustanovení § 87, do okamžiku změny jeho celního statutu nebo umístění tohoto zboží do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu anebo jeho zpětného vývozu nebo jeho zničení pod přímým dohledem celních orgánů.

§ 5

Provádění celního dohledu

(1) Kdo má, nebo je pravděpodobné, že má zboží, které podléhá celnímu dohledu, může být podroben celní kontrole.

(2) Při celním dohledu se zjišťuje druh, množství a jiné skutečnosti o zboží, potřebné k posouzení, zda se dovoz, vývoz nebo tranzit zboží uskutečňuje v souladu s celními předpisy.

(3) Při celním dohledu musí být šetřeny ústavní a jiné zákonné předpisy o ochraně osobní svobody a listovního tajemství.

(4) V rámci celního dohledu může být prováděna osobní prohlídka v případech důvodného podezření, že osoba při přestupu státních hranic ukrývá u sebe zboží, které podléhá clu.

(5) Osobní prohlídka může být provedena teprve tehdy, jestliže výzva celníků, aby podezřelá osoba vydala ukrývané zboží, je bezvýsledná. Osobní prohlídka může být na žádost kontrolované osoby provedena pouze za přítomnosti nezúčastněné osoby. O prohlídce musí být proveden záznam. Způsob provádění osobní prohlídky - přítomnost nezúčastněných osob při ní a náležitosti záznamu upraví ministerstvo vyhláškou.

(6) Celní kontrolu listovních zásilek lze provést pouze tehdy, je-li důvodné podezření, že listovní zásilky obsahují nejen písemná sdělení, ale i zboží podléhající clu. Skutečnost, že byla provedena celní kontrola, je povinen celní orgán na obalu listovní zásilky potvrdit úředně stanoveným způsobem.

(7) Celní orgány mohou při provádění celního dohledu rovněž pořizovat kopie příslušných dokladů, požadovat potřebná vysvětlení, jakož i pořizovat dokumentaci. V případě porušení celních předpisů mohou tyto doklady zadržet.

§ 6

Osvobození od celní kontroly

Celní kontrole nepodléhá

- a) zboží dovážené, vyvážené a přepravované v tranzitu jako zavazadla představitelů jiných států a ostatních osob, které požívají výsady a imunity podle mezinárodního práva,
- b) diplomatická pošta a konzulární zavazadlo a jiná pošta požívající ochrany podle mezinárodního práva,
- c) diplomatická pošta ministerstva zahraničních věcí a zastupitelských úřadů České a Slovenské Federativní Republiky.

Povinnost součinnosti

§ 7

(1) Každý, kdo má u sebe zboží podléhající celnímu dohledu, je povinen umožnit celním orgánům provádění celního dohledu v dopravních prostředcích, provozních skladech a na jiných místech, v nichž se toto zboží nachází, a předložit jim veškeré doklady vztahující se k tomuto zboží.

(2) Osoby, u nichž se provádí celní dohled, jsou povinny strpět úkony nezbytné k provedení tohoto dohledu a jsou povinny poskytovat celním orgánům při jeho provádění nezbytnou součinnost.

(3) Soudy, jiné státní orgány a notáři v případech, kdy předmět řízení před nimi podléhá podle tohoto nebo zvláštního zákona cla, daním a poplatkům vybíraným při dovozu, vývozu nebo tranzitu, jsou povinny poskytnout celním orgánům údaje potřebné pro vyměření a vymáhání tohoto cla, daní a poplatků.

(4) Státní kontrolní orgány jsou povinny sdělovat celním orgánům výsledky kontrol, pokud mají vztah k celnímu dluhu nebo daňovým povinnostem.

(5) Banky jsou povinny i bez souhlasu deklaranta sdělit na výzvu celním orgánům čísla bankovních účtů, jejich vlastníky, stavy účtů a jejich pohyb a údaje o úvěrech a vkladech.

(6) Orgány spojů jsou povinny sdělovat celním orgánům na jejich výzvu totožnost uživatelů telefonních, dálkopisných a telefaxových stanic, kteří nejsou uvedeni ve veřejně dostupných seznamech.

(7) Vydavatelé tisku jsou povinni sdělit celním orgánům na jejich výzvu jméno objednavatele inzerátu uveřejněného pod značkou.

(8) Veřejní přepravci jsou na výzvu celních orgánů povinni sdělit jim zejména odesilatele a adresáty a skutečné příjemce jimi přepravovaných nákladů, jakož i údaje o době přepravy, množství přepravovaného

zboží, charakter záсылky a případné další údaje, pokud jim budou známy.

(9) Ten, kdo se přímo nebo nepřímo účastní dovozu, vývozu nebo tranzitu zboží, je povinen poskytnout celním orgánům na jejich výzvu a ve lhůtě jimi stanovené veškeré doklady a údaje, bez ohledu na prostředek, na kterém jsou vedeny, informace a jakoukoliv pomoc, které jsou potřebné k provádění celního dohledu. Celní orgány bez souhlasu této osoby nesmějí doklady předávat a údaje a informace sdělovat jiným osobám, s výjimkou případů, kdy tak mohou učinit podle zvláštních předpisů.

(10) Poskytnutí dokladů, údajů a informací může odepřít ten, kdo by tím porušil zákonem uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti, ledaže by byl této povinnosti zproštěn příslušným orgánem nebo tím, v jehož zájmu tuto povinnost má.

§ 8

(1) Nestanoví-li zvláštní předpis jinak, je ten, kdo má doklady a údaje týkající se dovozu, vývozu nebo tranzitu zboží, povinen uschovat tyto doklady a údaje minimálně po dobu deseti let, a to bez ohledu na prostředek, na kterém jsou vedeny.

(2) Lhůta uvedená v odstavci 1 počíná běžet

- a) od konce kalendářního roku, v němž celní úřad přijal prohlášení na propuštění zboží do volného oběhu jiného, než je uvedeno v písmenu b) nebo k vývozu, nebo
- b) od konce kalendářního roku, v němž přestalo být pod celním dohledem zboží propuštěné do volného oběhu s úplným nebo částečným osvobozením od dovozního cla v důsledku jeho konečného použití, nebo
- c) od konce kalendářního roku, v němž byl ukončen jiný režim, než je uveden v písmenech a) a b).

(3) Jestliže se při následné kontrole provedené se zaměřením na správné stanovení celního dluhu zjistí, že je nutno původní rozhodnutí změnit, lhůta podle odstavce 1 ode dne, v němž bylo toto zjištění učiněno, do dne vydání nového rozhodnutí neběží.

§ 9

(1) Je-li lhůta pro provádění celních předpisů stanovena těmito předpisy, nelze tuto lhůtu prodloužit; lhůta však neskončí dříve, než budou příslušná ustanovení celních předpisů provedena.

(2) Mělo-li by uplynutí stanovené lhůty za následek zánik práva nebo uložení sankce a žadatel prokáže, že nemohl tuto lhůtu dodržet v důsledku nehody nebo vyšší moci, může celní úřad lhůtu uvedenou v odstavci 1 prodloužit.

HLAVA DRUHÁ CLO A CELNÍ SAZEBNÍK

DÍL PRVNÍ

CLO

§ 10

Druhy cla

(1) Dovozním clem se rozumí clo vybírané při dovozu zboží.

(2) Vývozním clem se rozumí clo vybírané při vývozu zboží.

(3) Antidumpingovým clem se rozumí clo vybírané z dováženého zboží, které je předmětem dumpingu.

(4) Vyrovnávacím clem se rozumí zvláštní clo vybírané za účelem vyrovnání prémie anebo subvence, která byla přímo nebo nepřímo poskytnuta na zhotovení, výrobu nebo vývoz zboží.

(5) Odvetným clem se rozumějí přírážky k celním sazbám, popřípadě zavedení zvláštního cla ze zboží, které podle celního sazebníku clu nepodléhá, stanovené po přechodnou dobu z důvodů hospodářské odvetvy na zboží dováženého ze státu, který diskriminuje Českou a Slovenskou Federativní Republiku v hospodářských vztazích.

(6) Antidumpingové clo, vyrovnávací clo a odvetné clo stanoví vláda.

§ 11

Zboží podléhající clu

(1) Dovoznímu clu podléhá všechno dovážené zboží s výjimkou zboží, které je v celním sazebníku výslovně označeno za zboží bez cla.

(2) Vývoznímu clu podléhá vyvážené zboží, jen pokud celní sazebník výslovně takové clo stanoví.

(3) Clu nepodléhá zboží, které je v mezinárodních smlouvách, jimiž je Česká a Slovenská Federativní Republika vázána a které byly vyhlášeny ve Sbírce zákonů (dále jen „mezinárodní smlouva“), výslovně označeno za zboží bez cla.

DÍL DRUHÝ CELNÍ SAZEBNÍK

§ 12

(1) Vznikl-li celní dluh, vyměřuje se clo podle sazeb stanovených celním sazebníkem (dále jen „celní sazba“) ze základu stanoveného tímto zákonem.

(2) Celní sazby a měrné jednotky celního sazebníku stanoví a celní sazebník vydává vláda České a Slovenské Federativní Republiky.

(3) Ze zboží, které nemá obchodní charakter, může být clo vyměřeno podle jednotné celní sazby. Ministerstvo stanoví vyhláškou, ve kterých případech se použije jednotná celní sazba pro vyměření cla a její výši.

(4) Ministerstvo po dohodě s federálním ministerstvem zahraničních věcí může vyhláškou stanovit, že se smluvní sazby použijí i u zboží pocházejícího ze státu, s nímž nebyla uzavřena smlouva o vzájemném poskytování celních výhod.

§ 13

(1) Celní sazebník obsahuje

- kombinovanou nomenklaturu zboží,¹⁾
- jinou nomenklaturu, která je plně nebo částečně založena na kombinované nomenklatuře, anebo která k ní přidává další třídění stanovené zvláštními předpisy, které upravují provádění celně sazebních opatření při obchodu se zbožím,
- všeobecné celní sazby,
- smluvní celní sazby,
- preferenční sazební opatření obsažená v mezinárodních smlouvách, které upravují poskytování celních sazebních preferencí (preferenční smluvní celní sazby),
- preferenční sazební opatření přijatá jednostranně vůči některým státům, skupinám států nebo území,
- jednostranná sazební opatření poskytující snížení dovozního cla u některého zboží,
- další sazební opatření vyplývající z jiných obecně závazných právních předpisů.

(2) Jsou-li splněny podmínky pro použití sazebních opatření, která jsou uvedena v odstavci 1 písm. d) až g), postupuje příslušný celní úřad, a to i bez návrhu deklaranta, nejdříve podle těchto sazebních opatření místo sazebního opatření uvedeného v odstavci 1 písm. c); ustanovení celních předpisů upravující používání jednotné celní sazby tím nejsou dotčena.

(3) Je-li použití sazebních opatření uvedených v odstavci 1 písm. d) až g) omezeno pouze na určitý objem dováženého zboží, použijí se tato opatření pouze na tento objem.

§ 14

Sazební zařazení

Sazební zařazení zboží je určeno

- podpoložkou kombinované nomenklatury, nebo

¹⁾ Vyhláška ministra zahraničních věcí č. 160/1988 Sb., o Mezinárodní úmluvě a harmonizovaném systému popisu a číselného označování zboží a Protokol o její změně.

- b) podpoložkou jiné nomenklatury uvedené v § 13 odst. 1 písm. b), anebo
- c) podpoložkou jiné nomenklatury, která je plně nebo částečně založena na kombinované nomenklatuře, anebo která k ní přidává další třídění stanovené zvláštními předpisy, které upravují provádění nesazebních opatření při obchodu se zbožím.

HLAVA TŘETÍ

PŮVOD ZBOŽÍ A CELNÍ HODNOTA

DÍL PRVNÍ

PŮVOD ZBOŽÍ

Oddíl první

Nepreferenční původ zboží

§ 15

Ustanovení § 16 až 19 vymezují stanovení nepreferenčního původu zboží pro účely použití

- a) celního sazebníku, s výjimkou opatření uvedených v § 13 odst. 1 písm. e) a f),
- b) nesazebních opatření stanovených zvláštními předpisy při obchodu se zbožím.

§ 16

(1) Za zboží pocházející z určitého státu se považuje zboží, které bylo zcela získáno nebo vyrobeno v tomto státu.

(2) Zboží, na jehož výrobě se podílejí dva nebo více států, pochází z toho státu, kde došlo k poslednímu podstatnějšímu, ekonomicky zdůvodněnému přepracování, které bylo provedeno v podnicích pro to zřízených a které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby.

(3) Ministerstvo stanoví vyhláškou pravidla pro stanovení nepreferenčního původu některých druhů zboží, na jehož výrobě se podílejí dva nebo více států, a co se považuje za podstatnější, ekonomicky zdůvodněné přepracování zboží.

§ 17

(1) Pro účely § 16 odst. 1 se zbožím získaným nebo vyrobeným v určitém státu rozumí

- a) nerostné produkty vytěžené z jeho území,
- b) rostlinné produkty sklizené v tomto státu,
- c) živá zvířata narozená, vyhlášená a odchovaná v tomto státu,
- d) výrobky získané ze zvířat chovaných v tomto státu,
- e) produkty honby a rybolovu v tomto státu,
- f) produkty mořského rybolovu a jiné produkty vytěžené z moře mimo teritoriální vody jakéhokoli

pobřežního státu loděmi tohoto státu, jež jsou registrovány nebo přihlášeny v tomto státu a nesou vlajku tohoto státu,

- g) zboží zhotovené na palubě rybářských zpracovatelských lodí tohoto státu výhradně z produktů uvedených pod písmenem f), za předpokladu, že zpracovatelské lodě jsou registrovány nebo přihlášeny v tomto státu a nesou jeho vlajku,
- h) produkty získané z mořského dna nebo z mořského podzemí ležícího mimo teritoriální vody, za předpokladu, že tento stát má výhradní práva k využívání tohoto mořského dna nebo mořského podzemí,
- i) odpady a zbytky pocházející z výrobních operací prováděných v tomto státu,
- j) vyřazené předměty, sebrané v tomto státu a použitelné pouze k opětovnému získání surovin,
- k) zboží, v jakémkoliv výrobním stupni, získané v tomto státu výlučně z výrobků a produktů uvedených v písmenech a) až j) nebo z jejich následných výrobků nebo produktů.

(2) Pro účely odstavce 1 se státem nebo územím rozumí také teritoriální vody tohoto státu nebo území.

§ 18

Zjistí-li se, nebo na základě zjištěných skutečností je pravděpodobné, že jediným cílem přepracování zboží je snaha obejít ustanovení právních předpisů upravující obchod se zbožím s některými státy, nebude takto vyrobenému zboží přiznáno, že pochází z tohoto státu.

§ 19

(1) Ministerstvo může vyhláškou stanovit náležitosti osvědčení o původu zboží a případy, kdy musí být předloženo osvědčení o původu zboží nebo písemné prohlášení vývozce na obchodním dokladu, kterým vývozce potvrzuje, že předmětné zboží pochází ze státu, ve kterém bylo prohlášení učiněno a že vyhovuje ustanovením § 17.

(2) V jiných případech, než na které se vztahuje ustanovení odstavce 1, se původ zboží stanoví na základě údaje dovozce v celním prohlášení.

(3) V případě vážných pochybností mohou celní orgány, a to i tehdy, kdy je předloženo osvědčení o původu zboží nebo písemné prohlášení vývozce, požadovat dodatečný důkaz prokazující, že původ zboží je stanoven v souladu s celními předpisy.

Oddíl druhý

Preferenční původ zboží

§ 20

(1) Stanovení původu zboží, na které se vztahují mezinárodní smlouvy uvedené v § 13 odst. 1 písm. e),

se řídí těmito smlouvami a stanovení původu zboží, na které se vztahují výhody z preferenčního sazebního opatření podle § 13 odst. 1 písm. f), se řídí podmínkami stanovenými vyhláškou ministerstva.

(2) Ministerstvo stanoví vyhláškou pravidla, jimiž se řídí stanovení původu zboží, aby mohla být použita opatření uvedená v § 13 odst. 1 písm. e) nebo f), způsob prokazování původu zboží a náležitosti osvědčení o původu zboží.

DÍL DRUHÝ CELNÍ HODNOTA

§ 21

(1) Pro účely celního hodnocení se rozumí

- a) vyrobeným zbožím také vypěstované, vypracované nebo vytěžené zboží,
- b) stejným zbožím zboží, které je stejné ve všech ohledech včetně typických znaků, jakosti a jména. Menší rozdíly ve vzhledu nevylučují, aby zboží, které jinak odpovídá definici, bylo považováno za stejné,
- c) podobným zbožím zboží, které má podobné znaky a složení, které umožňují, aby plnilo stejnou funkci a bylo komerčně zaměnitelné. Jakost zboží, jeho název a existence ochranné, výrobní nebo obchodní známky nebo obchodního jména patří mezi činitele, které je nutno vzít v úvahu při posuzování, zda jde o podobné zboží,
- d) zbožím stejné kategorie nebo druhu zboží, které patří do jedné skupiny nebo řady zboží, vyráběné zvláštním odvětvím nebo zvláštním úsekem výrobního odvětví, a zahrnuje stejné nebo podobné zboží,
- e) místem vstupu zboží do tuzemska pohraniční celní úřad, u kterého zboží vstupuje do tuzemska, a při letecké dopravě místo, kde letadlo přestoupilo státní hranici,
- f) nákupní provizi úhrady placené dovozcem jeho zástupci za zastupitelské služby v zahraničí při nákupu zboží, které má být hodnoceno.

(2) Pro účely celního hodnocení

- a) pojmy stejné zboží a podobné zboží uvedené v odstavci 1 písm. c) a d) nezahrnují případnou techniku, vývoj, uměleckou praxi, design nebo plány a náčrtky, nejde-li o případ podle § 31 odst. 1 písm. b) bod 4 tohoto zákona,
- b) se zboží neposuzuje za stejné nebo podobné, není-li vyrobeno ve stejném státě jako zboží, které má být ohodnoceno,
- c) zboží vyrobené jinou osobou může být vzato v úvahu pouze tehdy, není-li k dispozici stejné nebo podobné zboží vyrobené stejnou osobou jako zboží, které má být ohodnoceno.

(3) Pro účely celního hodnocení se má za to, že osoby jsou ve spojení, jestliže

- a) jedna z nich je členem statutárního nebo kontrolního orgánu druhé, nebo má podobné postavení, nebo
- b) jsou právně uznanými společníky, nebo
- c) jsou zaměstnavatelem a zaměstnancem, nebo
- d) jakákoliv osoba vlastní, kontroluje nebo má přímo nebo nepřímo v držení 5 % nebo více hodnoty akcií nebo podílů s hlasovacím právem jedné a druhé osoby, nebo
- e) jedna z nich přímo nebo nepřímo ovlivňuje druhou, nebo
- f) obě jsou přímo nebo nepřímo ovlivňovány třetí osobou, nebo
- g) obě společně přímo nebo nepřímo ovlivňují třetí osobu, nebo
- h) jsou členy stejné rodiny.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou, které osoby jsou považovány za členy stejné rodiny.

(5) Osoby, které jsou vzájemně sdruženy v obchodě tím, že jedna z nich je výhradním obchodním zástupcem, výhradním distributorem nebo výhradním koncesionářem druhé osoby, ať jakkoli nazvaným, jsou považovány za osoby, které jsou ve spojení, vztahuje-li se na ně některé z kritérií uvedených v odstavci 3.

§ 22

(1) Základem pro vyměření cla je celní hodnota.

(2) Celní hodnotou dováženého zboží je převodní hodnota, to je cena skutečně placená nebo která má být zaplacená za zboží prodané pro vývoz do tuzemska, upravená podle § 31 a 32, jestliže

- a) nejsou stanovena žádná omezení, pokud jde o určení nebo použití zboží kupujícím s výjimkou omezení, která
 1. jsou uložena nebo požadována zákonem,
 2. omezují zeměpisnou oblast, v níž zboží může být dále prodáváno, nebo
 3. neovlivňují podstatně hodnotu zboží,
- b) prodej nebo cena nejsou podrobeny podmínkám nebo plněním, jejichž hodnota se nedá zjistit ve vztahu ke zboží, které má být hodnoceno,
- c) žádná část výtěžku jakéhokoli dalšího prodeje, postoupení nebo použití zboží kupujícím nepřipadne přímo nebo nepřímo prodávajícímu,
- d) kupující a prodávající nejsou ve spojení, nebo jsou-li kupující a prodávající ve spojení, je převodní hodnota přijatelná pro celní účely podle ustanovení odstavců 3 až 6.

(3) Skutečnost, že kupující a prodávající jsou ve spojení, není sama o sobě důvodem pro to, aby pře-

vodní hodnota byla považována za nepřijatelnou. V takovém případě celní orgány přezkoumají okolnosti, které se týkají prodeje, a převodní hodnota bude přijata, jestliže spojení neovlivnilo cenu. Mají-li celní orgány důvody pro to, aby považovaly cenu za ovlivněnou spojením, sdělí své důvody dovozci a poskytnou mu přiměřenou lhůtu k vyjádření. Požádá-li o to dovozce, budou mu důvody sděleny písemně.

(4) Při prodeji mezi osobami, které jsou ve spojení, bude převodní hodnota přijata a zboží ohodnoceno v souladu s ustanoveními odstavce 1, prokáže-li dovozce, že tato hodnota je velmi blízká některé z hodnot, uvedených v písmenech a) až c), ze stejné doby nebo ze skoro stejné doby

- a) převodní hodnotě z prodejů stejného nebo podobného zboží pro vývoz do tuzemska mezi kupujícím a prodávajícím, kteří nejsou ve spojení,
- b) celní hodnotě stejného nebo podobného zboží určeného podle § 26,
- c) celní hodnotě stejného nebo podobného zboží určeného podle § 27.

(5) Při použití kritérií uvedených v odstavci 4 je třeba přihlídnout k prokázaným rozdílům v komerčních úrovních, úrovních množství, v prvcích uvedených v § 31 a v nákladech připadajících na prodávajícího při prodejkách, v nichž prodávající a kupující nejsou ve spojení, a které na prodávajícího nepřípadají v prodejkách, při nichž prodávající a kupující jsou ve spojení.

(6) Ustanovení odstavců 4 a 5 se použijí pouze tehdy, jestliže o to dovozce požádá, a pouze pro účely srovnání. Náhradní hodnoty nelze podle ustanovení odstavců 4 a 5 stanovit.

§ 23

(1) Cenou skutečně placenou, nebo která má být zaplacená za zboží, se rozumí celková platba uskutečněná, nebo která má být uskutečněna mezi prodávajícím a kupujícím ve prospěch prodávajícího za dovážené zboží a zahrnuje veškeré platby uskutečněné, nebo jež se mají uskutečnit jako podmínka prodeje dováženého zboží kupujícím prodávajícímu anebo kupujícím třetí osobě k uspokojení závazku prodávajícího. Platba nemusí mít formu převodu měny. Může být uskutečněna akreditivem nebo cennými papíry a může být provedena přímo nebo nepřímo.

(2) Činnosti, včetně činností spojených s odbytem zboží, s výjimkou takových, na něž se vztahuje § 31, které podnikne kupující na svůj vlastní účet, nejsou pokládány za nepřímou platbu prodávajícímu; k tomu patří všechny činnosti spojené s reklamou, dalším prodejem a zárukami zboží. Tyto výlohy se nepřipočítávají k ceně skutečně placené nebo která má být zaplacená za zboží.

§ 24

(1) Nemůže-li být celní hodnota dováženého zbo-

ží určena podle § 22, je celní hodnotou převodní hodnota stejného zboží prodávajícího pro vývoz do tuzemska a vyváženého ve stejnou nebo skoro stejnou dobu jako zboží prodávajícího za stejných podmínek obchodu a v podstatě ve stejném množství jako zboží, které je hodnoceno.

(2) Nezjistí-li se prodej uvedený v odstavci 1, použije se převodní hodnota zboží prodávajícího za odlišných podmínek obchodu a nebo v odlišném množství, upravená s ohledem na rozdíly vyplývající z podmínek obchodu nebo z množství, pokud se takovéto úpravy mohou provést na základě předložených průkazů, které jasně potvrzují, že jsou rozumné a správné, ať již vedou ke zvýšení nebo snížení převodní hodnoty.

(3) Jsou-li v převodní hodnotě podle odstavce 1 zahrnuty náklady a výlohy uvedené v § 31 odst. 1 písm. e) a f), upraví se tato hodnota tak, aby bylo přihlídnuto k význačným rozdílům těchto nákladů a výloh, vyplývajících ze vzdálenosti a způsobů dopravy mezi dováženým zbožím a stejným zbožím.

(4) Zjistí-li se při postupu podle odstavce 1 více než jedna převodní hodnota zboží, použije se k určení celní hodnoty dováženého zboží nejnížší zjištěná hodnota.

§ 25

(1) Nemůže-li být celní hodnota dováženého zboží určena podle § 22 a 24, je celní hodnotou převodní hodnota podobného zboží prodávajícího pro vývoz do tuzemska a vyváženého ve stejnou nebo skoro stejnou dobu jako zboží prodávajícího za stejných podmínek obchodu a v podstatě ve stejném množství jako zboží, které má být ohodnoceno.

(2) Nezjistí-li se prodej uvedený v odstavci 1, použije se převodní hodnota zboží prodávajícího za odlišných podmínek obchodu a nebo v odlišném množství, upravená s ohledem na rozdíly vyplývající z podmínek obchodu a nebo z množství, pokud se takovéto úpravy mohou provést na základě předložených průkazů, které jasně potvrzují, že jsou rozumné a správné, ať již vedou ke zvýšení nebo snížení hodnoty.

(3) Jsou-li v převodní hodnotě podle odstavce 1 zahrnuty náklady a výlohy uvedené v § 31 odst. 1 písm. e) a f), upraví se tato hodnota tak, aby bylo přihlídnuto k význačným rozdílům těchto nákladů a výloh, vyplývajících ze vzdálenosti a způsobů dopravy mezi dováženým zbožím a podobným zbožím.

(4) Zjistí-li se při postupu podle odstavce 1 více než jedna převodní hodnota zboží, použije se k určení celní hodnoty dováženého zboží nejnížší zjištěná hodnota.

§ 26

(1) Nemůže-li být celní hodnota dováženého zboží určena podle § 22, 24 a 25, je celní hodnotou hodnota založená na jednotkové ceně, za kterou se dovážené

zboží nebo stejné nebo podobné zboží takto prodává v největším úhrnném množství v době dovozu ohodnocovaného zboží nebo ve skoro stejnou dobu osobám, která nejsou ve spojení s osobami, od nichž takové zboží kupují, s výhradou srážek, týkajících se

- a) provizí všeobecně placených nebo dohodnutých, nebo přírůžek všeobecně používaných pro zisk a všeobecné výlohy ve spojitosti s prodeji dovezeného zboží stejné kategorie nebo druhu ve státě, v němž má prodávající sídlo nebo bydliště,
- b) obvyklých dopravních a pojišťovacích výloh a s tím souvisejících výloh vzniklých ve státě, v němž má prodávající sídlo nebo bydliště,
- c) případně nákladů a výloh uvedených v § 31 odst. 1 písm. e) a f),
- d) cel a státních daní, které mají být zaplacený v tuzemsku z titulu dovozu nebo prodeje zboží.

(2) Neprodává-li se dovážené zboží ani stejné nebo podobné dovezené zboží v době dovozu zboží, které má být ohodnoceno, ani ve skoro stejné době, je celní hodnota založena na jednotkové ceně, za kterou se dovážené zboží nebo stejné nebo podobné zboží prodává v tuzemsku ve stavu, v jakém bylo dovezeno, nejpozději však před uplynutím 90 dnů po tomto dovozu, při zachování ustanovení odstavce 1.

(3) Není-li dovážené zboží ani stejné nebo podobné dovážené zboží prodáváno v tuzemsku ve stavu, v jakém bylo dovezeno, je celní hodnota založena, na žádost dovozce, na jednotkové ceně, za kterou se dovážené zboží prodává po dalším zpracování v největším úhrnném množství v tuzemsku osobám, které nejsou ve spojení s osobami, od nichž takové zboží kupují, s přihlédnutím k hodnotě přidané v důsledku tohoto zpracování a po srážkách uvedených v odstavci 1.

§ 27

(1) Nemůže-li být celní hodnota dováženého zboží určena podle § 22, 24, 25 a 26, je celní hodnotou hodnota vypočtená ze součtu

- a) ceny nebo hodnoty materiálu a výroby nebo jiného pracovního postupu používaného k výrobě dováženého zboží,
- b) částky pro zisk a všeobecné výlohy ve výši obvykle zahrnované do prodejů zboží stejné kategorie nebo druhu jako je ohodnocované zboží, které uplatňují výrobci v zemi vývozu pro vývoz do tuzemska,
- c) ceny nebo hodnoty všech výloh podle § 31 odst. 1 písm. e) a f).

(2) Při určování celní hodnoty podle odstavce 1 nikdo nemůže žádat zahraniční osobu, aby za účelem určování vypočtené hodnoty předložila k přezkoumání jakýkoliv účet nebo jiný záznam nebo k nim umožnila přístup. Informace, kterou poskytl výrobce zboží za účelem určení celní hodnoty podle odstavce 1, však může být s jeho souhlasem ověřována v jiném státě celními orgány, jestliže vláda tohoto státu je o této skutečnosti dostatečně předem vyzkoumána a nemá proti tomu námitek.

(3) Na žádost dovozce může být pořadí použití § 26 a 27 obráceno.

§ 28

(1) Nemůže-li být celní hodnota dováženého zboží určena podle ustanovení § 22, § 24 až 27 určí se použitím vhodných prostředků slučitelných s mezinárodními smlouvami,²⁾ a na základě údajů, které jsou v tuzemsku k dispozici.

(2) Celní hodnota podle odstavce 1 se nezakládá na

- a) tuzemské prodejní ceně zboží vyráběného v tuzemsku,
- b) systému, který stanoví přijímání vyšší ze dvou alternativních hodnot pro celní účely,
- c) ceně zboží na domácím trhu v zemi vývozu,
- d) výrobních nákladech jiných než na vypočtených hodnotách, které byly určeny pro stejné nebo podobné zboží v souladu s § 27,
- e) ceně zboží pro vývoz do jiné země než do tuzemska,
- f) minimálních celních hodnotách,
- g) libovolných nebo fiktivních hodnotách.

§ 29

Dovozce má právo, aby mu příslušný celní orgán na písemnou žádost sdělil, jakým způsobem a jakou metodou byla celní hodnota dováženého zboží určena.

§ 30

(1) Jestliže je zboží navrženo k propuštění do volného oběhu částí větší zásilky jedné obchodní operace, ve které bylo zakoupeno, cenou skutečně placenou, nebo která má být zaplacená za zboží ve smyslu § 68 této části celkové ceny, je cena, která odpovídá poměru navržení množství zboží k celému zakoupenému množství zboží.

²⁾ Všeobecná dohoda o clech a obchodu (vládní vyhláška č. 59/1948 Sb., kterou se uvádí v prozatímní platnost Všeobecná dohoda o clech a obchodu, v platném znění).

Dohoda o provádění článku VII Všeobecné dohody o clech a obchodu a Protokol k ní (vyhláška ministra zahraničních věcí č. 120/1984 Sb.).

(2) Poměrné rozdělení ceny skutečně placené, nebo která má být zaplacená za zboží, se uplatní rovněž v případě částečné ztráty nebo poškození ohodnocovaného zboží během přepravy před jeho propuštěním do volného oběhu.

§ 31

(1) Při určení celní hodnoty podle § 22 se připočtou k ceně skutečně placené nebo ceně, která má být za dovezené zboží zaplacená,

a) prvky dále uvedené, pokud jsou hrazeny kupujícím a nejsou zahrnuty v ceně skutečně placené nebo která má být zaplacená

1. provize a odměny za zprostředkování, s výjimkou nákupních provizí,
2. cena nádob, které se pro celní účely považují za celek se zbožím,
3. cena obalů zahrnující jak práci, tak materiál,

b) hodnota vhodným způsobem rozvržená, dále uvedeného zboží a služeb, pokud jsou poskytovány přímo nebo nepřímo kupujícím zdarma nebo za sníženou cenu a použity při výrobě nebo prodeji k vývozu dováženého zboží, pokud tato hodnota nebyla zahrnuta do ceny skutečně placené nebo která má být zaplacená,

1. materiály, součástky, díly a podobné položky začleněné do dováženého zboží,
2. nářadí, matrice, slévačské formy a jiné předměty použité k výrobě dovezeného zboží,
3. materiály spotřebované k výrobě dovezeného zboží,
4. technika, vývoj, umělecká práce, design a plány a nákresy provedené jinde než v tuzemsku a potřebné pro výrobu dovezeného zboží,

c) úhrada ceny licence týkající se ohodnocovaného zboží, kterou musí platit kupující, ať již přímo nebo nepřímo, jako podmínku prodeje ohodnocovaného zboží, pokud tato cena není zahrnuta v ceně skutečně placené, nebo která má být zaplacená,

d) hodnota jakékoliv části výnosu pozdějšího prodeje, postoupení nebo pozdějšího použití dovezeného zboží, která případně přímo nebo nepřímo prodávajícímu,

e) náklady dopravy a náklady na pojištění dováženého zboží na místo, kde zboží vstupuje do tuzemska,

f) výlohy za nakládání, vykládání a manipulaci spojené s dopravou dováženého zboží na místo, kde zboží vstupuje do tuzemska.

(2) Hodnotou určenou podle odstavce 1 písm. b) je kupní cena zboží daného k dispozici nebo jeho výrobní náklady, jestliže zboží vyrobil ten, kdo ho dává k dispozici, nebo jestliže zboží bylo získáno od osoby, která je s ním ve spojení.

(3) Každý dodatek, který je na základě ustanovení odstavce 1 připočten k ceně skutečně placené nebo která by měla být zaplacená, vychází z údajů, které jsou objektivní a schopné kvantifikace.

(4) Platby uskutečněné kupujícím za právo distribuovat nebo dále prodat dovezené zboží se nepřičítají k ceně skutečně placené za dovezené zboží nebo která má být zaplacená, nejsou-li podmínkou prodeje dovezeného zboží pro vývoz do tuzemska.

(5) Ministerstvo po dohodě s federálním ministerstvem dopravy stanoví vyhláškou způsob určování nákladů dopravy uvedených v odstavci 1 písm. e).

§ 32

(1) Za předpokladu, že jsou odlišeny od ceny skutečně placené nebo ceny, která by měla být za dovezené zboží zaplacená, nezapočítávají se do celní hodnoty

- a) náklady na dopravu zboží v tuzemsku po jeho příchodu na místo, kde vstoupilo do tuzemska,
- b) náklady za konstrukční práce, stavbu, instalaci, údržbu nebo technickou pomoc vynaložené po dovozu na dovezené zboží,
- c) úroky z ujednání uzavřeného kupujícím a vztahující se na nákup dováženého zboží, bez ohledu na to, zda úvěr poskytuje prodávající nebo jiná osoba, jestliže poskytnutí úvěru bylo uzavřeno písemně a jestliže kupující může prokázat, bude-li o to požádán, že zboží je prodáváno za cenu prohlášenou jakožto cenu, která je skutečně placená anebo má být placena, anebo že požadovaná úroková sazba nepřevyšuje obvyklou úrokovou sazbu při podobných operacích v okamžiku, kdy k finanční úhradě dochází,
- d) poplatky za právo reprodukovat dovezené zboží v tuzemsku,
- e) dovozní cla, daně a poplatky splatné v tuzemsku při dovozu nebo prodeji zboží.

(2) Ministerstvo po dohodě s federálním ministerstvem dopravy stanoví vyhláškou způsob určování nákladů uvedených v odstavci 1 písm. a).

§ 33

(1) Celní hodnota nosičů informací, obsahující data nebo instrukce pro zařízení na zpracování dat (dále jen „programové vybavení“), nezahrnuje cenu nebo hodnotu programového vybavení za předpokladu, že tato cena nebo hodnota programového vybavení je odlišena od ceny nebo hodnoty média informatiky.

(2) Pro účely odstavce 1 se za nosiče informací nepovažují integrované obvody, polovodiče a podobná zařízení, ani výrobky obsahující takové obvody nebo zařízení. Za programové vybavení se nepovažují záznamy zvuku, záznamy kinematografické, ani videozáznamy.

§ 34

(1) Je-li cena nebo hodnota, která slouží jako základ pro určení celní hodnoty, vyjádřena v zahraniční měně, přepočte se tato měna na československé koruny podle prodejního kursu devizového trhu Státní banky československé platného v okamžiku přijetí celního prohlášení příslušným celním orgánem.

(2) Při zjednodušeném postupu (§ 80 a 81) se k přepočtu zahraniční měny na československé koruny použije prodejního kursu devizového trhu Státní banky československé platného v okamžiku přijetí prvního zjednodušeného celního prohlášení.

(3) V průběhu jednoho kalendářního měsíce se používá k přepočtu zahraniční měny na československé koruny prodejní kurs devizového trhu Státní banky československé stanovený druhou středou v měsíci, který předchází měsíci, v němž bylo celní prohlášení přijato.

§ 35

(1) Ustanovení § 21 až 33 se nevztahují na postup podle zvláštních předpisů týkajících se určení celní hodnoty zboží propuštěného do volného oběhu z celně schváleného určení zboží, které mu bylo předtím přiděleno.

(2) Ministerstvo může vyhláškou stanovit, odchýlně od ustanovení § 22 až 28, zjednodušený postup určení celní hodnoty zboží podléhajícího rychlé zkáze obvykle dováženého na sklad.

(3) Jednotlivé údaje, podle nichž je celní hodnota určována, musí být celním orgánům prokázány a uvedeny v deklaraci údajů o celní hodnotě. Deklaraci údajů o celní hodnotě lze účinně podat jen na tiskopise vydaném nebo schváleném ministerstvem. Ministerstvo stanoví vyhláškou způsob prokazování ceny zboží a případy, kdy není třeba předkládat deklaraci údajů o celní hodnotě.

HLAVA ČTVRTÁ

DOPRAVENÍ ZBOŽÍ DO TUZEMSKA

DÍL PRVNÍ

DOPRAVA ZBOŽÍ PŘES STÁTNÍ HRANICE

§ 36

(1) Osoby, které dopravují zboží přes státní hranice, jsou povinny příslušnému celnímu orgánu zboží přihlásit a předložit spolu s doklady, které se k němu vztahují.

(2) Doprava zboží přes státní hranice může být prováděna jen po celních cestách a celními přechody.

(3) Celními cestami jsou stanovené úseky železničních, silničních a vodních cest, vedoucí od celního přechodu k pohraničnímu celnímu úřadu, a při letecké

dopravě, letové cesty mezi státními hranicemi a celním letištěm.

(4) Doprava zboží po celní cestě musí být provedena bez průtahů, beze změny nákladu a bez odbočení z celní cesty.

(5) Celní přechod je místo určené pro přestup osob a dopravu zboží přes státní hranice.

(6) Ministerstvo může po projednání s federálním ministerstvem vnitra povolit v jednotlivých případech dopravu zboží přes státní hranice mimo celní přechod a stanovit, ve kterých případech vydávají takové povolení celní orgány.

(7) Dopravu zboží k celnímu přechodu nebo od celního přechodu po jiných než celních cestách může povolit nejbližší pohraniční celnice.

DÍL DRUHÝ

PŘEDLOŽENÍ ZBOŽÍ

K PROVEDENÍ CELNÍHO DOHLEDU

§ 37

(1) Zboží dopravené do tuzemska musí být předloženo osobou, která ho do tuzemska dopravila, bez zbytečného odkladu, s neporušenou celní závěrou v souladu s pokyny celních orgánů

a) k příslušnému celnímu orgánu nebo na jiné místo určené nebo schválené celními orgány,

b) do svobodného celního pásma, jestliže má být dovezeno do tohoto svobodného celního pásma přímo vzdušnou a vodní cestou nebo po zemi, aniž by prošlo jinou částí území České a Slovenské Federativní Republiky, jestliže část hranice svobodného celního pásma je totožná se státní hranicí České republiky.

(2) Celní závěrou se rozumí zajištění zboží v dopravních prostředcích, kontejnerech, obalech a v místnostech plombou, pečeti, známkou nebo jinými prostředky tak, aby z nich nebylo možno zboží vyjmout nebo do nich vložit, aniž zůstanou viditelné stopy lomu zajištěného prostoru nebo poškození celní závěry.

§ 38

(1) Každý, kdo přebírá odpovědnost za přepravu zboží po té, kdy bylo dopraveno do tuzemska, je odpovědný za dodržení povinností uvedených v § 37.

(2) Stanoví-li tak mezinárodní smlouva, podléhá zboží celnímu dohledu, i když se ještě nachází v zahraničí a bude propuštěno stejně jako zboží již dopravené do tuzemska.

(3) Ustanovení § 37 se nevztahují na zboží na palubě letadla přelétajícího vzdušný prostor České a Slovenské Federativní Republiky, jestliže místem určení není letiště umístěné v tuzemsku.

(4) Nemůže-li být povinnost uvedená v § 37 splněna z důvodu nehody nebo vyšší moci, musí osoba, která je touto povinností vázána, nebo kterákoliv jiná osoba jednající jejím jménem, bez zbytečného odkladu informovat o této skutečnosti celní orgány. Nedošlo-li v důsledku nehody nebo vyšší moci k úplnému zničení nebo ztrátě zboží, musí být celní orgány bez zbytečného odkladu informovány o místě, na kterém se zboží nachází.

(5) Jestliže bylo letadlo přelétající území České a Slovenské Federativní Republiky nuceno v důsledku nehody nebo vyšší moci dočasně přistát v tuzemsku a povinnost uvedená v § 37 nemůže být splněna, je osoba, která letadlo do tuzemska dopravila, nebo kterákoliv jiná osoba jednající jejím jménem, povinna bez zbytečného odkladu o této skutečnosti informovat celní orgány.

DÍL TŘETÍ

PŘEDLOŽENÍ ZBOŽÍ K CELNÍMU ŘÍZENÍ

§ 39

(1) Ten, kdo zboží do tuzemska dopravil, anebo ten, kdo převzal odpovědnost za přepravu zboží až v tuzemsku a dodal je na místa uvedená v § 37, je povinen předložit zboží k provedení celního řízení.

(2) Celní orgány jsou oprávněny stanovit, ve kterých případech se za předložení zboží k provedení celního řízení považuje rovněž informování celních orgánů o tom, že zboží bylo dopraveno do tuzemska, kdo a jakým způsobem musí tuto informaci podat.

§ 40

(1) Dopravci stanoví v dohodě s příslušným celním orgánem potřebnou čekací dobu dopravních prostředků pravidelné osobní a nákladní dopravy u pohraničního celního orgánu k provádění celního dohledu.

(2) Celní orgány neodpovídají za škodu, ke které došlo zdržením dopravního prostředku v důsledku provádění celního dohledu.

(3) Vyhláška ministerstva stanoví podrobnosti upravující postup osob při celním dohledu zboží dopravovaného poštou, dále podrobnosti o vybavení zařízení určených k dopravě nebo k dočasnému uskladnění zboží podléhajícího celnímu dohledu, jakož i o místnostech a prostorech potřebných k provádění celního dohledu.

§ 41

Ministerstvo může vyhláškou, odchýlně od ustanovení § 39, stanovit zvláštní úpravu vztahující se na zboží

- a) dopravené cestujícími,
- b) propuštěné do příslušného režimu, ale doposud nepředložené celním orgánům,

c) provázené tuzemskem v režimu tranzitu.

§ 42

Odebírání vzorků

Na žádost osoby, která požádala o přidělení celně schváleného určení zboží, může celní úřad udělit souhlas k tomu, aby zboží předložené k celnímu řízení bylo prohlíženo nebo z něho byly odebrány vzorky zboží, které jsou nutné k zajištění jeho totožnosti, určení sazebního zařazení a ke zjištění jeho vlastnosti. Ke stejným účelům mohou odebírat vzorky i celní orgány, a to i bez souhlasu osoby, která požádala o přidělení celně schváleného určení zboží.

DÍL ČTVRTÝ

SOUHRNNÉ CELNÍ PROHLÁŠENÍ A VYKLÁDKA ZBOŽÍ

§ 43

Současně s předložením zboží k celnímu řízení je příslušná osoba povinna podat souhrnné celní prohlášení obsahující údaje nutné k jeho identifikaci, zejména značka, čísla, počet, povaha a hrubá hmotnost jednotlivých nákladových kusů, označení zboží, identifikační znaky dopravního prostředku, kterým bylo zboží dopraveno, místo naložení zboží do dopravního prostředku a místo a datum vstupu zboží do tuzemska. Souhrnné celní prohlášení musí být podepsáno osobou, která je podává. Celní orgány mohou lhůtu k podání souhrnného celního prohlášení prodloužit; tato lhůta však skončí nejpozději první pracovní den následující po dni, kdy bylo zboží předloženo k celnímu řízení.

§ 44

Souhrnné celní prohlášení podává

- a) ten, kdo zboží dopravil do tuzemska, nebo ten, kdo převzal odpovědnost za přepravu zboží po jeho vstupu do tuzemska před jeho předložením k celnímu řízení,
- b) osoba zastoupená osobami uvedenými v písmenu a).

§ 45

Nebude-li tím ztíženo provádění celního dohledu, mohou celní orgány upustit od podání souhrnného celního prohlášení za podmínky, že ještě před uplynutím lhůty uvedené v § 43 bylo podáno celní prohlášení na propuštění zboží do příslušného režimu nebo byla podána žádost o jeho zpětný vývoz nebo jeho zničení nebo jeho přenechání ve prospěch státu nebo umístění do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu. Ustanovení upravující dovoz zboží v cestovním styku, listovních nebo balíkových poštovních zásilkách tím nejsou dotčena.

§ 46

(1) Zboží lze vykládat a překládat z dopravních prostředků, kterými se dopravuje, pouze se souhlasem celních orgánů a na místech k tomu určených celními předpisy nebo schválených celními orgány. Souhlas se nevyžaduje v případech bezprostředně hrozícího nebezpečí, které vyžaduje okamžité vyložení veškerého zboží nebo jeho částí; celní orgány musí být o této skutečnosti bez zbytečného odkladu vhodným způsobem informovány.

(2) Za účelem kontroly zboží a dopravních prostředků, kterými se zboží dopravuje, jsou celní orgány oprávněny kdykoliv požadovat, aby bylo zboží vyloženo.

(3) Zbožím nesmí být bez souhlasu celních orgánů manipulováno.

DÍL PÁTÝ

POVINNOST CELNÍHO ÚŘADU
PŘIDĚLIT PŘEDLOŽENÉMU ZBOŽÍ
CELNĚ SCHVÁLENÉ URČENÍ

§ 47

Celní orgány přidělí zahraničnímu zboží předloženému k celnímu řízení takové celně schválené určení, které je uvedeno v povolení celních orgánů.

§ 48

Na zboží, na které bylo podáno souhrnné celní prohlášení, musí být ve lhůtě stanovené celními orgány, nepřesahující 20 dnů ode dne, kdy bylo podáno souhrnné celní prohlášení, podáno celní prohlášení na propuštění do příslušného režimu, nebo podána žádost o jeho zpětný vývoz nebo jeho zničení nebo žádost o jeho přenechání ve prospěch státu anebo umístění do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu. Celní orgány mohou z důvodů hodných zřetele tuto lhůtu prodloužit na dobu nezbytně nutnou.

DÍL ŠESTÝ

DOČASNÉ USKLADNĚNÍ

§ 49

Od okamžiku předložení zboží k celnímu řízení, do doby, než mu bude přiděleno příslušné celně schválené určení, má zboží postavení dočasně uskladněného zboží (dále jen „dočasně uskladněné zboží“). Dočasně uskladněné zboží může být skladováno pouze v místnostech a v uzavřených nebo neuzavřených prostorech schválených celními orgány a za podmínek stanovených těmito orgány; tyto místnosti a prostory se nazývají dočasný sklad. Celní orgány jsou oprávněny požadovat od držitele zboží zajištění jakéhokoli celního dluhu, který by mohl vzniknout.

§ 50

Dočasně uskladněné zboží může být podrobeno

pouze úkonům potřebným k tomu, aby zboží bylo uchováno v nezměněném stavu, aniž by se měnil jeho vzhled nebo technická charakteristika, např. čištění, klepání, oprašování, třídění, oprava nebo výměna vadných obalů, nebo úkony usnadňující jeho vyskladnění a další dopravu, např. dělení, vážení, označování a opatřování nálepkami, slučování různých zásilek za účelem jejich další dopravy. Ustanovení § 42 a 79 tím nejsou dotčena.

§ 51

(1) Nebylo-li ve lhůtě uvedené v § 48 podáno celní prohlášení na propuštění zboží do příslušného režimu nebo podána žádost na jeho umístění do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu, učiní celní orgány bez prodlení všechna opatření, která považují za potřebná, včetně prodeje zboží, aby zabránily nedovolené manipulaci se zbožím.

(2) Do okamžiku, než bude podáno celní prohlášení, mohou celní orgány na náklady a nebezpečí držitele zboží přemístit toto zboží na místo, které je pod jejich přímým dohledem.

(3) Za dočasné uskladnění zboží ve skladech celních orgánů platí osoba, která zboží k celnímu řízení předložila, skladné podle sazeb stanovených sazebníkem skladného.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou sazebník skladného u zboží dočasně uskladněného ve skladech celních orgánů.

DÍL SEDMÝ

DOPRAVA ZAHRA NIČNÍHO ZBOŽÍ
V REŽIMU TRANZITU

§ 52

(1) Ustanovení § 37 odst. 1 písm. b) a § 38 až 51 se nevztahují na zboží propuštěné do režimu tranzitu, které již bylo dodáno do tuzemska.

(2) Od okamžiku, kdy bylo zahraniční zboží, propuštěné do režimu tranzitu, dodáno v souladu s celními předpisy upravujícími tranzit na místo svého určení v tuzemsku a předloženo k celnímu řízení, vztahují se na něj ustanovení § 43 až 51.

DÍL OSMÝ

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ

§ 53

Celní orgány mohou na náklady a nebezpečí vlastníka znehodnotit nebo zničit zboží, které je pod celním dohledem a které by mohlo vzhledem k okolnostem ohrozit život nebo zdraví osob nebo znehodnotit nebo zničit jiné zboží. Celní orgány o znehodnocení nebo zničení zboží vyrozmí jeho vlastníka.

HLAVA PÁTÁ CELNĚ SCHVÁLENÉ URČENÍ DÍL PRVNÍ

§ 54

Obecná ustanovení

(1) Není-li stanoveno jinak, může být zboží kdykoliv, bez ohledu na jeho povahu, množství, zemi původu nebo místo určení, za stanovených podmínek přiděleno jakékoliv celně schválené určení.

(2) Ustanovení odstavce 1 nevylučuje možnost uplatnění zákazů a omezení z důvodů veterinárních, rostlinolékařských, z důvodů ochrany veřejné mravnosti nebo veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti, ochrany zdraví, ochrany životního prostředí, ochrany kulturních památek, ochrany předmětů muzejní a galerijní hodnoty, předmětů kulturní hodnoty a zákazů a omezení týkajících se ochrany duševního vlastnictví.

DÍL DRUHÝ CELNÍ ŘÍZENÍ

§ 55

Účelem celního řízení, které se provádí v rámci celního dohledu, je rozhodnout, zda se zboží propustí do navrženého režimu.

§ 56

Zahájení celního řízení

Celní řízení se zahajuje podáním celního prohlášení, kterým se navrhuje propuštění zboží do příslušného režimu.

§ 57

Československé zboží, které bylo navrženo k propuštění do režimu vývozu, pasivního zušlechťovacího styku, tranzitu nebo uskladnění v celním skladu, je pod celním dohledem od okamžiku přijetí celního prohlášení až do okamžiku, dokud nevystoupí z tuzemska nebo není zničeno anebo dokud není platnost celního prohlášení zrušena; ustanovení § 4 a 184 tím nejsou dotčena.

§ 58

(1) Celní řízení se provádí v prostorách celních orgánů anebo v celním prostoru.

(2) Celními prostory jsou označená místa železničních nádraží, přístavů, letišť a jiné prostory určené celními orgány po dohodě s vlastníky nebo oprávněnými uživateli těchto prostor.

(3) Na žádost a náklady deklaranta může být celní řízení prováděno i mimo celní prostor.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou podmínky, za kterých se celní řízení provádí mimo celní prostor, a výši nákladů za provedení tohoto řízení.

(5) V úsecích stanovených ministerstvem po dohodě s příslušnými ústředními orgány státní správy může být celní řízení prováděno též za jízdy vlaku nebo plavby lodí.

(6) Celní řízení se provádí za účasti deklaranta.

§ 59

(1) Nestanoví-li tento zákon nebo prováděcí předpis jinak, provádí celní řízení příslušný celní orgán, kterému bylo zboží dodáno.

(2) Ministerstvo stanoví vyhláškou s ohledem na povahu zboží a druh režimu, do kterého má být zboží propuštěno, místní příslušnost celních orgánů k provedení celního řízení.

§ 60

Rozhodnutí v celním řízení

(1) Základními náležitostmi rozhodnutí v celním řízení jsou

- označení celního orgánu, který rozhodnutí vydal,
- evidenční číslo rozhodnutí, datum přijetí celního prohlášení, datum vydání rozhodnutí,
- přesné označení deklaranta,
- název zboží,
- podpoložka celního sazebníku a celní sazba zboží,
- částka cla, daně a poplatku a číslo účtu příslušné banky, na nějž má být tato částka zaplacená,
- vlastnoruční podpis pověřeného pracovníka s uvedením jména, příjmení a funkce a otisk služebního razítka.

(2) Rozhodnutí v celním řízení, kterým se zboží propouští do navrženého režimu, neobsahuje odůvodnění a poučení o opravném prostředku.

(3) Není-li stanoveno jinak, nemusí být rozhodnutí v celním řízení vyhotoveno a oznámeno písemně.

(4) Je-li výrokem rozhodnutí v celním řízení potvrzeno celní prohlášení podané písemně, stávají se obsah tohoto prohlášení a skutečnosti, podle nichž se zboží propustí, součástí rozhodnutí.

(5) Na rozhodnutí v celním řízení vyhlášeném ústně se nevztahují ustanovení odstavce 1 a ustanovení zvláštních předpisů³⁾ upravující oznámení rozhodnutí a opravné prostředky.

³⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

(6) Proti rozhodnutí v celním řízení může deklarant podat odvolání ve lhůtě jednoho měsíce ode dne, který následuje po jeho doručení; ustanovení odstavce 5 tím nejsou dotčena.

(7) Rozhodnutí v celním řízení, kterým se nepropouští zboží do navrženého oběhu, a rozhodnutí o řádných a mimořádných opravných prostředcích musí být vyhotovena a oznámena písemně, výrok musí být vždy řádně odůvodněn. Odůvodnění není potřeba, bylo-li v rozhodnutí plně vyhověno navrhovateli.

(8) Rozhodnutí, proti kterému nelze uplatnit řádný opravný prostředek, je v právní moci.

(9) Rozhodnutí je vykonatelné, jestliže proti němu nelze podat řádný opravný prostředek a nebo jestliže jeho podání nemá odkladný účinek a uplynula-li zároveň lhůta plnění.

DÍL TŘETÍ CELNÍ PROHLÁŠENÍ

Oddíl první

Forma a náležitosti celního prohlášení

§ 61

(1) Celní prohlášení se podává

- a) písemně, nebo
- b) prostřednictvím zařízení pro zpracování a přenos údajů na nosičích informací, jestliže to povolil příslušný celní orgán, nebo
- c) ústním prohlášením anebo jiným úkonem, jímž držitel zboží vyjádří svou vůli, aby bylo propuštěno do příslušného režimu.

(2) Písemné celní prohlášení musí být vždy podepsáno oprávněnou osobou.

(3) Celní prohlášení musí být doloženo všemi doklady potřebnými podle celních předpisů, upravujících režim, do kterého bylo zboží navrženo.

(4) Podání celního prohlášení je považováno za projev vůle deklaranta navrhnout předmětné zboží k propuštění do příslušného režimu. Podáním celního prohlášení potvrzuje deklarant správnost údajů v něm obsažených a pravost dokladů, kterými je doloženo.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou formu, obsah a náležitosti celního prohlášení a co je považováno za úkon, jímž držitel zboží vyjadřuje svou vůli, aby zboží bylo propuštěno do příslušného režimu. Písemné celní prohlášení při dovozu, vývozu nebo tranzitu lze účinně podat jen na tiskopise vydaném nebo schváleném ministerstvem.

§ 62

(1) Je-li celní prohlášení podáno ve stanovené formě, případně na předepsaném tiskopise, obsahuje-li všechny předepsané náležitosti, je doloženo všemi potřebnými doklady a je-li celnímu úřadu možno předlo-

žit i zboží, na které se celní prohlášení vztahuje, příslušný celní orgán celní prohlášení okamžitě přijme.

(2) Celní prohlášení může být přijato až po předložení zboží. Celní orgány mohou povolit, aby celní prohlášení bylo podáno ještě před tím, než mohl deklarant předložit zboží celním orgánům. V tomto případě celní orgány stanoví lhůtu pro předložení zboží. Nebude-li zboží ve stanovené lhůtě předloženo, je podané celní prohlášení neplatné.

§ 63

Deklarant

(1) Celní prohlášení může učinit každý, kdo může v souladu s celními předpisy příslušnému celnímu orgánu předložit zboží, na něž se celní prohlášení vztahuje, nebo zajistí jeho předložení, se všemi doklady stanovenými celními předpisy, které upravují režim, do kterého je zboží navrženo.

(2) Každý si může pro celní řízení stanovit zástupce. Zastoupení může být

- a) přímé, jedná-li zástupce jménem a ve prospěch zastoupené osoby, nebo
- b) nepřímé, jedná-li zástupce vlastním jménem ve prospěch zastoupené osoby.

(3) Zástupce musí prohlásit, že jedná ve prospěch zastoupené osoby, a specifikovat, zda se jedná o zastoupení přímé nebo nepřímé. Osoba, která neprohlásí, že jedná jménem nebo ve prospěch jiné osoby anebo prohlásí, že jedná jménem nebo ve prospěch jiné osoby bez zmocnění, se považuje za osobu jednající vlastním jménem a ve svůj vlastní prospěch.

(4) Vyplývají-li z přijetí celního prohlášení pro určitou osobu zvláštní povinnosti, může být celní prohlášení učiněno pouze jménem a ve prospěch této osoby.

§ 64

(1) Deklarantem může být pouze československá osoba.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na případy, kdy je podáno celní prohlášení

- a) na propuštění zboží do režimu tranzitu nebo režimu dočasného použití, nebo
- b) příležitostně, za předpokladu, že to celní orgány považují za oprávněné.

Oddíl druhý

Oprava a zrušení platnosti celního prohlášení

§ 65

(1) Celní orgány mohou na žádost povolit, aby deklarant opravil údaje uvedené v přijatém celním prohlášení; v důsledku opravy se však opravené celní prohlášení nesmí vztahovat na jiné zboží než zboží původně uvedené v celním prohlášení. Žádost o provedení opravy celního prohlášení musí být podána před pro-

puštěním zboží do navrženého režimu. Celní orgány mohou požadovat, aby oprava byla provedena podáním nového celního prohlášení; v tomto případě se za datum přijetí celního prohlášení považuje přijetí původního chybného nebo neúplného celního prohlášení.

(2) Oprava celního prohlášení však není dovolena, jestliže o její provedení deklarant požádá poté, co celní orgány

- a) informovaly deklaranta o tom, že provedou celní kontrolu zboží, nebo
- b) zjistily nepřesnost uvedených údajů, nebo
- c) propustily zboží do navrženého režimu.

§ 66

(1) Na žádost deklaranta celní orgány zruší platnost již přijatého celního prohlášení, prokáže-li deklarant, že zboží bylo do příslušného režimu navrženo omylem nebo že vzhledem k okolnostem již nemůže být zboží do navrženého režimu propuštěno.

(2) Informovaly-li celní orgány deklaranta o svém úmyslu provést kontrolu zboží, nebude žádost o zrušení platnosti celního prohlášení přijata, dokud tato kontrola nebude provedena.

§ 67

(1) Po propuštění zboží do navrženého režimu již nemůže být platnost celního prohlášení zrušena.

(2) Celní orgány však platnost celního prohlášení zruší, jestliže bylo zboží omylem navrženo do režimu zahrnujícího platbu dovozního cla namísto do jiného režimu, bude-li žádost o zrušení platnosti celního prohlášení podána do tří měsíců ode dne přijetí celního prohlášení a za předpokladu, že

- a) jakékoliv použití zboží není v rozporu s podmínkami režimu, do něhož by mělo být propuštěno,
- b) byly splněny všechny podmínky režimu, do kterého by mělo být zboží propuštěno,
- c) současně s podáním žádosti je předloženo celní prohlášení na propuštění zboží do původně zamýšleného režimu.

(3) Okamžikem přijetí celního prohlášení, kterým se navrhuje propuštění zboží do režimu, do kterého bylo původně zamýšleno, je okamžik přijetí původního, zrušeného celního prohlášení.

(4) Celní orgány mohou výjimečně z důvodů hodných zřetele povolit prodloužení lhůty uvedené v odstavci 2.

§ 68

(1) Bylo-li zboží navrženo do režimu vývozu do pasivního zušlechťovacího styku, zruší celní orgány platnost celního prohlášení, jestliže deklarant

- a) prokáže, že zboží nevystoupilo do zahraničí,

b) vrátí celním orgánům všechny díly celního prohlášení společně s doklady, které mu byly při přijetí celního prohlášení vydány,

c) případně prokáže, že náhrada a jiné částky poskytnuté na základě vývozního celního prohlášení vztahujícího se na předmětné zboží, byly vráceny anebo, že byla příslušným orgánem učiněna opatření, aby nebyly vyplaceny, a

d) ve stanovených případech, v souladu s celními předpisy, plní jiné povinnosti uložené celními orgány k úpravě postavení zboží.

(2) Jestliže musí zboží propuštěné do režimu vývozu vystoupit do zahraničí ve lhůtě stanovené celními orgány, zruší celní orgány platnost celního prohlášení, nevystoupilo-li zboží v této lhůtě.

§ 69

Bylo-li československé zboží uskladněno v celním skladu v souladu s § 101 odst. 1 písm. b), může deklarant žádat o zrušení platnosti celního prohlášení, na jehož základě bylo zboží uskladněno, a celní orgány je zruší, jestliže byla provedena opatření stanovená zvláštními předpisy, které upravují postup při nedoručení příslušného režimu.

§ 70

Není-li stanoveno jinak, použijí se při propouštění zboží do navrženého režimu předpisy platné v okamžiku, kdy příslušný celní orgán přijal celní prohlášení.

DÍL ČTVRTÝ OVĚŘOVÁNÍ CELNÍCH PROHLÁŠENÍ A ZTOTOŽNĚNÍ ZBOŽÍ

§ 71

Celní orgány jsou oprávněny ověřovat správnost přijatých celních prohlášení. Za tímto účelem mohou

- a) kontrolovat celní prohlášení a doklady vztahující se k celnímu prohlášení a doklady, jež je doprovázejí, případně mohou požadovat, aby deklarant předložil doklady potvrzující správnost údajů uvedených v celním prohlášení,
- b) kontrolovat zboží a za účelem podrobné kontroly nebo analýzy odebírat vzorky.

§ 72

(1) Deklarant je oprávněn být přítomen při kontrole zboží a odebírání vzorků. Na žádost celních orgánů musí být deklarant nebo jeho zástupce přítomen při kontrole zboží nebo odebírání vzorků a poskytnout jim potřebnou součinnost k usnadnění kontroly zboží nebo odebrání vzorků.

(2) Deklarant zajistí na své náklady a nebezpečí dopravu zboží na místo, kde má být zboží kontrolováno nebo kde mají být odebrány vzorky.

(3) Celní orgány nejsou povinny platit deklarantovi žádnou náhradu vyplývající z kontroly zboží nebo z odebrání vzorků, s výjimkou nákladů na analýzu vzorků nebo jejich kontrolu.

§ 73

(1) Kontrolují-li celní orgány pouze část zboží, na které se vztahuje celní prohlášení, vztahuje se výsledek této částečné kontroly na veškeré zboží, na které je celní prohlášení podáno. Domnívá-li se však deklarant, že se výsledek částečné kontroly nevztahuje na ostatní, nekontrolované zboží, může požadovat provedení dodatečné kontroly ve větším rozsahu.

(2) Obsahuje-li celní prohlášení více podpoložek zboží, pokládá se pro účely odstavce 1 každá podpoložka za samostatné celní prohlášení.

§ 74

Výsledek ověření celního prohlášení se použije při uplatňování celních předpisů upravujících režim, do kterého má být zboží propuštěno. Není-li celní prohlášení celními orgány ověřováno, budou tyto předpisy uplatňovány na základě údajů uvedených v celním prohlášení.

§ 75

(1) Je-li k zajištění dodržování podmínek stanovených pro režim, do něhož bylo zboží navrženo, nutné jeho ztotožnění, učiní celní orgány příslušná opatření k jeho ztotožnění. Znaky totožnosti připevněné na zboží nebo dopravní prostředek mohou odstranit nebo zničit pouze celní orgány nebo mohou být odstraněny nebo zničeny s jejich souhlasem.

(2) Je-li k zabránění škody, která by mohla vzniknout u zboží a dopravních prostředků v důsledku nehody nebo vyšší moci, třeba znaky totožnosti zničit nebo odstranit, může tak být učiněno i bez předchozího souhlasu celních orgánů.

§ 76

(1) Jsou-li splněny podmínky stanovené pro navržený režim a na zboží se nevztahují žádné zákazy a omezení, propustí celní orgány zboží do navrženého režimu ihned po ověření údajů uvedených v celním prohlášení, nebo bylo-li celní prohlášení přijato bez ověřování údajů, ihned po přijetí celního prohlášení. Ustanovení § 77 tím nejsou dotčena.

(2) Obdobně celní orgány postupují v případech, kdy v přiměřené lhůtě nemohou ověřit údaje v celním prohlášení a zboží již není k ověření údajů uvedených v celním prohlášení třeba.

(3) Veškeré zboží, na které se vztahuje celní prohlášení, se propouští současně. Je-li v celním prohlášení uvedeno více podpoložek zboží, pokládá se pro účely tohoto odstavce každá podpoložka za samostatné celní prohlášení.

§ 77

(1) Vznikne-li přijetím celního prohlášení celní dluh, nesmí být zboží propuštěno do navrženého režimu, s výjimkou režimu dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla, dokud nebude celní dluh zaplacen nebo zajištěn; ustanovení odstavce 2 tím nejsou dotčena.

(2) Požadují-li celní orgány podle celních předpisů upravujících režim, do kterého bylo zboží navrženo, zajištění celního dluhu, nesmí být zboží do tohoto režimu propuštěno, nebude-li celní dluh zajištěn.

§ 78

Celní orgány učiní potřebná opatření, včetně prodeje zboží, aby zabránily nedovolenému nakládání se zbožím, jestliže

a) nemohlo být zboží propuštěno proto, že

1. ve lhůtě stanovené celními orgány nebylo možno provést kontrolu zboží nebo v ní pokračovat z důvodů, které lze přičítat pouze deklarantovi, nebo
2. doklady, které musí být předloženy před propuštěním zboží do příslušného režimu, nebyly předloženy, nebo
3. platby nebo zajištění celního dluhu, které měly být provedeny vzhledem k dovoznímu clu, případně vývoznímu clu, nebyly ve stanovené lhůtě provedeny, nebo
4. se na něj vztahují zákazy a omezení,

b) nebylo po propuštění ve stanovené lhůtě odvezeno z místa, kam bylo dopraveno.

DÍL PÁTÝ

NAKLÁDÁNÍ SE ZBOŽÍM

§ 79

Celní orgány mohou na žádost deklaranta povolit nakládat se zbožím ještě před jeho propuštěním. Celní orgány vždy žádosti vyhoví, je-li důvodem pro nepropuštění zboží pouze nutnost určit původ zboží, místo odeslání, sazební zařazení nebo celní hodnotu zboží. Celní dluh, který vznikl nebo by mohl vzniknout, musí být zajištěn.

DÍL ŠESTÝ

ZJEDNODUŠENÝ POSTUP

§ 80

(1) Bude-li zajištěno správné provádění příslušných režimů, mohou celní orgány ke zjednodušení formalit a postupu povolit, aby

a) v písemném celním prohlášení, podávaném na předepsaném tiskopise (§ 61 odst. 5), nebyly uvá-

děny všechny stanovené údaje nebo nebyly připojeny nebo předloženy některé stanovené doklady, nebo

- b) bylo zboží na žádost deklaranta propuštěno do navrženého režimu na základě obchodního nebo administrativního dokladu nahrazujícího celní prohlášení.

(2) Celní prohlášení uvedené v odstavci 1 písm. a) a obchodní nebo administrativní doklad (zjednodušené celní prohlášení) musejí obsahovat údaje nutné ke ztotožnění zboží.

(3) Deklarant je povinen následně, ve lhůtě stanovené celním úřadem, doplnit chybějící údaje nebo doklady v dodatečném celním prohlášení.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou formu a obsah dodatečného celního prohlášení a podmínky, za nichž mohou celní orgány povolit zjednodušený postup. Dodatečné celní prohlášení lze účinně podat jen na tiskopise vydaném nebo schváleném ministerstvem.

§ 81

Dodatečné celní prohlášení a zjednodušené celní prohlášení uvedená v § 80 se považují za jednotný nedělitelný doklad, který platí od okamžiku přijetí prvního zjednodušeného celního prohlášení.

§ 82

Je-li celní prohlášení podáváno prostřednictvím zařízení pro zpracování a přenos údajů, ústně nebo jiným dovoleným způsobem, vyjma písemné formy, použijí se ustanovení § 61 odst. 3, § 62 až 81 přiměřeně.

DÍL SEDMÝ

KONTROLA PO PROPUŠTĚNÍ ZBOŽÍ

§ 83

(1) Následná kontrola po propuštění zboží, prováděná za účelem přesvědčení se o pravdivosti údajů uvedených v celním prohlášení, ve lhůtě stanovené pro úschovu dokladů (§ 8), se provádí podrobnou kontrolou obchodních dokladů a jiných údajů vztahujících se k dovozním nebo vývozním operacím nebo následným obchodním operacím se zbožím, na které se vztahuje toto celní prohlášení. Kontrola může být provedena v místnostech deklaranta nebo jiné osoby, která se přímo nebo nepřímo zúčastňuje na uvedených operacích, anebo jiné osoby, která má u sebe zmíněné doklady a údaje pro obchodní účely.

(2) Osoba, u které je následná kontrola po propuštění zboží prováděna, je rovněž povinna na výzvu celních orgánů předložit buď doklad osvědčující, že zboží bylo řádně dovezeno, nebo doklad o koupi, dodací list od výrobce nebo jakýkoliv důkazní prostředek, z něhož je zřejmé, že zboží pochází od osob oprávněných v tuzemsku podnikat.

(3) Nasvědčuje-li následná kontrola dokladů, údajů nebo celního prohlášení tomu, že zboží bylo propuštěno do navrženého režimu na základě nesprávných nebo neúplných údajů, učiní celní orgány opatření nezbytná k nápravě.

(4) Celní orgány mohou rovněž pořizovat kopie příslušných dokladů, požadovat potřebná vysvětlení, jakož i pořizovat dokumentaci. V případě porušení celních předpisů mohou tyto doklady zadržet.

HLAVA ŠESTÁ

CELNÍ REŽIMY

DÍL PRVNÍ

PROPUŠTĚNÍ ZBOŽÍ DO VOLNÉHO OBĚHU

§ 84

Po propuštění do volného oběhu je zahraniční zboží považováno za československé zboží. Propuštění zahrnuje jak uplatnění příslušných obchodně-politických opatření a dalších formalit stanovených na dovoz zboží, tak vybrání dlužného cla.

§ 85

(1) Dojde-li v době od přijetí celního prohlášení do propuštění zboží do volného oběhu ke snížení celních sazeb, může deklarant požádat o přiznání výhodnější sazby.

(2) Nebylo-li možno zboží propustit do volného oběhu z důvodů, které lze přičítat pouze deklarantovi, ustanovení odstavce 1 se nepoužije.

§ 86

Tvoří-li zásilku zboží, které je zařazeno do různých podpoložek celního sazebníku, a vyhotovení celního prohlášení by bylo spojeno s prací a náklady neúměrnými dovoznímu clu, může celní úřad na žádost deklaranta vyměřit a vybrat dovozní clo za celou zásilku podle sazebního zařazení s nejvyšší celní sazbou dovozního cla.

§ 87

Zboží propuštěné do volného oběhu s částečným nebo úplným osvobozením od dovozního cla v důsledku jeho konečného použití je pod celním dohledem. Budou-li stanovené podmínky podmiňující toto osvobození splněny nebo bude-li zboží vyvezeno nebo zničeno anebo bude-li zaplacen částka cla, která má být zaplacená v důsledku nesplnění některé z podmínek stanovených pro osvobození od dovozního cla, celní dohled skončí. Ustanovení § 91 a 93 se použijí přiměřeně.

§ 88

Zboží propuštěné do volného oběhu se nepovažuje za československé zboží, jestliže

- a) po propuštění zboží byla v souladu s § 66 až 69 zrušena platnost celního prohlášení na propuštění zboží do volného oběhu, nebo
- b) dovozní clo bylo vráceno nebo prominuto
 - 1. při aktivním zušlechťovacím styku v systému navracení, nebo
 - 2. podle § 244 proto, že zboží bylo vadné, nebo že nesplňovalo podmínky smlouvy, nebo
 - 3. v případech uvedených v § 245, kdy je vrácení nebo prominutí cla podmíněno zpětným vývozem zboží nebo přidělením srovnatelného celně schváleného určení tohoto zboží.

DÍL DRUHÝ

REŽIMY S PODMÍNĚNÝM OSVOBOZENÍM OD CLA A REŽIMY S EKONOMICKÝM ÚČINKEM

Oddíl první

Společná ustanovení pro více režimů

§ 89

(1) Režimy s podmíněným osvobozením od cla se rozumějí

- a) tranzit,
- b) uskladňování v celních skladech,
- c) aktivní zušlechťovací styk v podmíněném systému,
- d) přepracování pod celním dohledem,
- e) dočasné použití.

(2) Režimy s ekonomickým účinkem se rozumějí

- a) uskladňování v celních skladech
- b) aktivní zušlechťovací styk,
- c) přepracování pod celním dohledem,
- d) dočasné použití,
- e) pasivní zušlechťovací styk.

(3) Dováženým zbožím se rozumí zboží propuštěné do režimu s podmíněným osvobozením od cla a zboží, které v rámci aktivního zušlechťovacího styku v systému navracení splnilo podmínky stanovené k propuštění do volného oběhu a podmínky uvedené v § 131.

(4) Zbožím v nezměněném stavu se rozumí dovážené zboží, které nebylo přepracováno v režimu aktivního zušlechťovacího styku nebo režimu přepracování pod celním dohledem.

§ 90

(1) Do režimu s ekonomickým účinkem, s výjimkou uskladňování v celním skladu, lze zboží propustit jen na základě povolení celních orgánů. Povolení však je třeba, neprovádějí-li operace v režimu uskladňování v celním skladu celní orgány.

(2) Povolení uvedené v odstavci 1 může být uděleno pouze

- a) osobám skýtajícím potřebné záruky k vlastnímu provádění operací v příslušném režimu, a
- b) tehdy, mohou-li celní orgány kontrolovat provádění příslušného režimu, aniž by musely zavádět administrativní opatření, která jsou z hlediska ekonomických požadavků nepřiměřená.

Zvláštní ustanovení upravující jednotlivé režimy tím nejsou dotčena.

§ 91

(1) Podmínky, za nichž se použije příslušný režim s ekonomickým účinkem anebo za nichž je provozován celní sklad, stanoví celní orgány v povolení.

(2) Osoba, které bylo povolení uděleno, je povinna uvědomit příslušný celní orgán o všech skutečnostech, které vznikly po jeho udělení, a které by mohly mít vliv na jeho obsah nebo platnost.

§ 92

Celní orgány mohou podmínit propuštění zboží do režimu s podmíněným osvobozením zajištěním celního dluhu, který by mohl u tohoto zboží vzniknout. Zvláštní ustanovení upravující jednotlivé režimy tím nejsou dotčena.

§ 93

(1) Režim s podmíněným osvobozením od cla je ukončen v okamžiku, kdy je zboží přiděleno jiné celně schválené určení.

(2) Celní orgány jsou oprávněny učinit všechna opatření potřebná k tomu, aby postavení zboží bylo uvedeno do souladu s podmínkami stanovenými pro příslušný režim.

§ 94

Práva a povinnosti osoby, které bylo zboží propuštěno do režimu s ekonomickým účinkem, mohou být, za podmínek stanovených celními orgány, postupně převedeny na jiné osoby, které splňují stanovené podmínky.

Oddíl druhý

Tranzit

§ 95

(1) Tranzitem se rozumí režim, kterému podléhá zboží dopravované pod celním dohledem od jednoho příslušného celního orgánu k celnímu orgánu druhému.

(2) Tranzitní operací se rozumí doprava zboží v tranzitu od celního orgánu odeslání k celnímu orgánu určení.

(3) Celním orgánem nakládky se rozumí kterýkoliv celní orgán, pod jehož dohledem jsou činěna určitá předběžná opatření za účelem usnadnění začátku tranzitní operace u celního orgánu odeslání.

(4) Celním orgánem odeslání se rozumí kterýkoliv celní úřad, u něhož začíná tranzitní operace.

(5) Celním orgánem určení se rozumí kterýkoliv celní orgán, u kterého tranzitní operace končí.

(6) Vstupním celním orgánem se rozumí pohraniční celní orgán, u kterého zboží vstupuje do tuzemska.

(7) Výstupním celním orgánem se rozumí pohraniční celní orgán, u kterého zboží vystupuje do zahraničí.

(8) Přímým tranzitem se rozumí tranzit od vstupního celního orgánu k výstupnímu celnímu orgánu.

(9) Tranzitem do vnitrozemí se rozumí tranzit od vstupního celního orgánu k vnitrozemskému celnímu orgánu.

(10) Tranzitem z vnitrozemí se rozumí tranzit od vnitrozemského celního orgánu k výstupnímu celnímu orgánu.

(11) Vnitrozemským tranzitem se rozumí tranzit od jednoho vnitrozemského celního orgánu k jinému vnitrozemskému celnímu orgánu.

§ 96

(1) Každý, kdo je oprávněn se zbožím nakládat, je oprávněn podat návrh na propuštění zboží do režimu tranzitu. Celní orgány mohou požadovat, aby deklarant prokázal, že je oprávněn se zbožím nakládat.

(2) Deklarant je celním orgánům odpovědný za splnění povinností vyplývajících z režimu tranzitu; zejména je povinen zajistit, aby zboží bylo za podmínek stanovených celním orgánem odeslání předloženo celnímu orgánu určení v nezměněném stavu, s neporušenou celní závěrou a s připojenými doklady.

§ 97

(1) Nestanoví-li mezinárodní smlouva nebo tento zákon jinak, podává se u celního orgánu odeslání návrh na propuštění zboží v tranzitu písemně, ve trojím vyhotovení.

(2) Návrh obsahuje zejména

- a) jméno, příjmení, obchodní jméno (firma) a adresu odesílatele,
- b) jméno, příjmení, obchodní jméno (firma) a adresu deklaranta,
- c) jméno, příjmení, obchodní jméno (firma) a adresu příjemce,
- d) způsob dopravy,

- e) identifikační znaky dopravního prostředku,
- f) údaj o přiložených celních závěrách,
- g) místo vykládky,
- h) celní orgán určení,
- i) značky, čísla, počet a povahu nákladových kusů,
- j) označení zboží,
- k) hrubou hmotnost jednotlivých zásilek v kilogramech,
- l) při dovozu celní hodnotu a při vývozu celní hodnotu nebo cenu zboží,
- m) seznam připojených dokladů,
- n) způsob zajištění celního dluhu,
- o) místo, datum a podpis deklaranta.

(3) Návrh na propuštění zboží v tranzitu může být nahrazen obchodním nebo přepravním dokladem, který obsahuje údaje uvedené v odstavci 2.

(4) Celní orgán odeslání rozhodne, zda a za jakých podmínek propustí zboží a jak má být zajištěna jeho totožnost. Nepředloží-li deklarant návrh na způsob zajištění celního dluhu, stanoví jej celní orgán.

(5) Totožnost zboží se zajišťuje podle povahy zboží přiložením celní závěry, otiskem úředního razítka, pečeti, přesným popisem, vyobrazením, odebráním vzorků, sepsáním továrních značek a výrobních čísel nebo jiným vhodným způsobem.

(6) Celní závěra může být kusová nebo prostorová; kusová celní závěra se přikládá na zboží nebo obal, prostorová závěra např. na zařízení uzavírající prostor dopravního prostředku nebo kontejneru. Prostory dopravních prostředků nebo kontejnerů se zajišťují závěsnou závěrou. Obaly, v nichž se zboží nachází, se mohou zajistit pečeti nebo celními známkami. Přiložená celní závěra se může odstranit jen se souhlasem celních orgánů.

(7) Přiložení celních závěr na dopravní prostředky, kontejnery a na obaly nebo zboží se vyznačí v celních a jiných dokladech.

(8) Od přiložení prostorové celní závěry může být upuštěno, je-li prostor dopravního prostředku nebo kontejneru dostatečně zajištěn závěrou dopravce nebo přepravce.

(9) Nelze-li celní závěru bezpečně přiložit, musí být zajištěna totožnost zboží a její znaky náležitě popsány v celních dokladech nebo v přepravních a průvodních listinách.

(10) Zahraniční celní závěry, značky, čísla nebo jiné znaky totožnosti uvedené na zboží a v přepravních nebo průvodních listinách, potvrzených celními orgány jiných států, je možno uznat za podmínky, že pro zajištění totožnosti poskytují spolehlivou záruku.

(11) Dopravce může bez souhlasu celních orgánů,

je-li to za dopravy z mimořádných důvodů třeba, přebalit některé nákladové kusy. Přebalení poznamená v přepravní listině.

§ 98

Celní orgány provedou celní řízení přednostně, a to i mimo pracovní dobu, u snadno zkazitelného zboží, živých zvířat, zboží určeného k odstranění následků havárií, přírodních katastrof a podobných událostí a u jiných druhů spěšného zboží.

§ 99

(1) Při dopravě zboží ze zahraničí nebo do zahraničí je možno používat jen dopravní prostředky, v nichž nejsou zřízeny tajné nebo nesnadno objevitelné prostory.

(2) Uzavíratelné prostory dopravních prostředků určených pro dopravu zboží pod celní závěrou musí být opatřeny zařízením umožňujícím snadné a účinné přiložení celních závěr.

(3) Dopravní prostředky musí být zařízeny tak, aby po přiložení celních závěr nebylo možno z nich zboží vyjmout ani jiné zboží do nich vložit bez zanechání patrných stop.

§ 100

(1) Před propuštěním zboží do tranzitního režimu musí deklarant zajistit celní dluh, který by mohl u tohoto zboží vzniknout.

(2) Zajištění celního dluhu se nepožaduje při

- a) dopravě po železnici,
- b) letecké dopravě,
- c) poštovní dopravě,
- d) dopravě vodní cestou,
- e) dopravě potrubím nebo vedením.

Oddíl třetí

Uskladňování v celním skladu

§ 101

(1) Režim uskladňování v celních skladech umožňuje skladovat v celních skladech

- a) zahraniční zboží, aniž by takové zboží bylo předmětem dovozních cel nebo obchodně-politických opatření,
- b) československé zboží, pro které zvláštní předpisy stanoví, jako důsledek uskladnění v celním skladu, výhody, které se obvykle vztahují k vývozu zboží.

(2) Celním skladem je jakékoliv zajištěné prostranství, objekt nebo prostor, v němž se zboží uskladňuje za podmínek stanovených celními orgány. V odůvodněných případech mohou celní orgány povolit, aby

režim uskladňování v celním skladu byl použit, aniž by zboží bylo skladováno v celním skladu.

§ 102

(1) Celní sklady mohou být zřizovány jako veřejné nebo jako soukromé.

(2) Veřejný celní sklad může použít k uskladnění zboží každá osoba, soukromý celní sklad je vyhrazen k uskladňování zboží skladovatele.

§ 103

(1) Celní sklad je možno provozovat jen na základě povolení, které, na žádost osoby, která ho chce provozovat, uděluje celní orgán, v jehož územním obvodu se má celní sklad nacházet.

(2) Oprávnění provozovat celní sklad může být uděleno pouze československé osobě.

§ 104

(1) Návrh na zřízení celního skladu obsahuje údaje nezbytné pro rozhodnutí, zejména údaje o

- a) skladovateli,
- b) prostranství, objektu nebo prostoru skladu a jeho umístění,
- c) datu zřízení celního skladu,
- d) způsobu zajištění celního dluhu, který by mohl vzniknout,
- e) technických podmínkách celního skladu,
- f) podmínkách správy a zajištění celního skladu,
- g) podmínkách týkajících se uskladňování zboží, účetní evidence a inventarizace zboží,
- h) druhu skladu (veřejný nebo soukromý).

(2) Návrh na zřízení soukromého celního skladu obsahuje kromě údajů uvedených v odstavci 1 rovněž údaje o vlastníkovi zboží.

(3) Změní-li se v průběhu povolovacího řízení nebo po vydání povolení ke zřízení celního skladu skutečnosti uvedené v návrhu na zřízení celního skladu, je navrhovatel povinen tyto změny oznámit příslušnému celnímu orgánu do 15 dnů ode dne, kdy se o těchto změnách dověděl.

§ 105

(1) Skladovatelem je osoba, která je oprávněna provozovat celní sklad. Skladovatel odpovídá za to, že

- a) zboží uskladněné v celním skladu nebude odňato celnímu dohledu,
- b) povinnosti vyplývající z uskladnění zboží v režimu uskladňování v celním skladu budou plněny, a
- c) podmínky stanovené v povolení budou dodržovány.

(2) Celní orgány mohou v povolení k provozování

veřejného skladu stanovit, že za plnění povinností uvedených v odstavci 1 písm. a) a b) odpovídá výlučně ukladatel zboží.

(3) Ukladatel zboží je vždy odpovědný za plnění povinností vzniklých při uskladnění zboží v režimu uskladňování v celním skladu.

§ 106

Celní orgány mohou požadovat k zajištění plnění povinností uvedených v § 105, aby skladovatel zajistil celní dluh, který by mohl vzniknout. Ustanovení § 92 tím nejsou dotčena.

§ 107

Práva a povinnosti skladovatele mohou být se souhlasem příslušného celního orgánu převedena na jinou osobu.

§ 108

(1) Doba, po kterou je možno skladovat zboží v celním skladu, není omezena. Ve výjimečných případech mohou celní orgány stanovit lhůtu, ve které je ukladatel povinen podat návrh na propuštění zboží do jiného režimu nebo návrh na umístění zboží do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu.

(2) Ministerstvo může vyhláškou stanovit lhůtu pro skladování zboží uvedeného v § 101 odst. 1 písm. b) v celním skladu.

(3) V celním skladu je možno provádět pouze operace nutné k zajištění uchování zboží a obvyklé manipulace, prováděné za účelem zlepšení jeho balení nebo prodejní jakosti nebo jeho úpravy pro dopravu, např. dělení nebo sdružování nákladových kusů, výběr a třídění zboží, dolévání, přebalování, čištění, nové označování, doplňování, prohlížení, denaturování, odebrání vzorků. Formy manipulace musí být předem povoleny celním úřadem, který též stanoví podmínky, za kterých lze tyto manipulace provádět. Ustanovení § 110 tím nejsou dotčena.

(4) Československé zboží propuštěné do režimu uskladňování v celním skladu, na něž se vztahuje § 101 odst. 1 písm. b) a na které se vztahuje právní předpis, jímž se provádějí opatření tržní regulace v zemědělství, může být podrobeno pouze takovým formám manipulace, které jsou pro takové zboží výslovně stanoveny.

§ 109

(1) Z ekonomických důvodů mohou celní orgány povolit, aby za podmínek jimi stanovených bylo zboží propuštěné do režimu uskladňování v celním skladu dočasně vyjímuto z celního skladu.

(2) Celní orgány mohou povolit, aby zboží propuštěné do režimu uskladňování v celním skladu bylo převedeno z jednoho celního skladu do druhého.

§ 110

(1) Je-li to ekonomicky odůvodněné a neztěžuje-li se tím celní dohled, mohou celní orgány povolit, aby

- a) zahraniční zboží bylo v prostorech celního skladu přepracováno v režimu aktivního zušlechťovacího styku za podmínek stanovených pro tento režim,
- b) zahraniční zboží bylo v prostorech celního skladu přepracováno v režimu přepracování pod celním dohledem za podmínek stanovených pro tento režim,
- c) československé zboží jiné než uvedené v § 101 odst. 1 písm. b) bylo skladováno v prostorech celních skladů.

(2) V případech uvedených v odstavci 1 nemusí být zboží propuštěno do režimu uskladňování v celním skladu.

(3) Celní orgány mohou požadovat, aby skladovatel vedl zboží uvedené v odstavci 1 v evidenci, ve které je vedeno zboží uskladněné v režimu uskladňování v celním skladu.

§ 111

(1) Jestliže u dováženého zboží vznikl celní dluh a základem celní hodnoty tohoto zboží je cena skutečně placená nebo která má být za zboží zaplacená zahrnující náklady za skladování a uchování zboží během jeho uložení v celním skladu, nebudou tyto náklady zahrnuty do celní hodnoty, jestliže jsou odlišeny od ceny skutečně placené nebo která má být za zboží zaplacená.

(2) Byly-li u uskladněného zboží provedeny operace a manipulace uvedené v § 108 odst. 3 a 4, na žádost deklaranta se posuzuje povaha, celní hodnota a množství zboží, které jsou rozhodné pro vyměření dovozního cla, jako by tyto operace a manipulace nebyly provedeny.

§ 112

Československé zboží, na které se vztahuje ustanovení § 101 odst. 1 písm. b) a které je uskladněno v celním skladu, musí být vyvezeno nebo mu musí být přiděleno jiné celně schválené určení stanovené celními předpisy.

§ 113

(1) Nebezpečné zboží, zboží, které může znehodnotit jiné uskladněné zboží anebo vyžaduje zvláštní zařízení, může být uskladněno pouze v celních skladech zvlášť pro ně vybavených.

(2) Je-li ke zřízení celního skladu uvedeného v odstavci 1 třeba povolení podle zvláštních předpisů, musí být předloženo společně s návrhem na zřízení celního skladu.

§ 114

(1) Nestanoví-li celní orgány jinak, musí být zboží, které má být uskladněno v celním skladu, předloženo s doklady celním orgánům k provedení celního řízení.

(2) Celní orgány mohou za účelem provádění celního dohledu zejména

- a) požadovat, aby se celní sklady zamykaly dvěma různými klíči (klíčem skladovatele a klíčem celních orgánů),
- b) přímo dohlížet na celní sklad,
- c) požadovat vedení evidence o skladovaném zboží ve formě schválené celními orgány, jejímž základem je účetní evidence stanovená zvláštními předpisy,
- d) provádět inventuru uskladněného zboží.

§ 115

Dojde-li v celním skladu k převodu nebo přechodu vlastnictví, musí být tato skutečnost sdělena a doložena celním orgánům bez zbytečného odkladu.

§ 116

(1) Dojde-li k poškození nebo zničení uskladněného zboží následkem nehody nebo vyšší moci, propustí celní orgány toto zboží do volného oběhu, jako kdyby již bylo poškozené nebo zničené v celním skladu uskladněno. Poškození nebo zničení následkem nehody nebo vyšší moci musí být celním orgánům náležitě prokázáno.

(2) Odpady a zbytky, které po zničení nebo znehodnocení zůstanou, podléhají v případě propuštění do volného oběhu cla, které by celní orgány vyměřily a vybraly, kdyby byly takové odpady nebo zbytky v tomto stavu uskladněny.

(3) Bylo-li zboží uskladněné v celním skladu zničeno nebo znehodnoceno se souhlasem celních orgánů, vyhotoví skladovatel o zničení nebo znehodnocení zboží zápis; jedno vyhotovení předá celním orgánům.

§ 117

(1) Ve veřejném celním skladu může být uskladňováno veškeré zboží, včetně zboží, na které se vztahují zákazy a omezení, nejde-li o zákazy a omezení z důvodů veterinárních, rostlinolékařských, z důvodů ochrany veřejné mravnosti nebo veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti, ochrany zdraví, ochrany životního prostředí, ochrany kulturních památek, ochrany předmětů muzejní a galerijní hodnoty, předmětů kulturní hodnoty a zákazy a omezení týkající se ochrany duševního vlastnictví.

(2) Skladovatel veřejného celního skladu je povinen vyhotovit seznam zboží, které nemůže být ve veřejném celním skladu uskladněno. Seznam vhodnou formou zveřejňuje; jedno vyhotovení seznamu předá skladovatel celním orgánům.

§ 118

V soukromém celním skladu může být uskladňováno pouze zboží skladovatele. Zákazy a omezení uvedené v § 117 platí obdobně.

*Oddíl čtvrtý**Aktivní zušlechťovací styk*

§ 119

Bez dotčení ustanovení § 121 umožňuje režim aktivního zušlechťovacího styku, aby jednou nebo několika zpracovatelskými operacemi prošlo

- a) zahraniční zboží, které má být vyvezeno zpět z tuzemska ve formě zušlechťovaných výrobků, aniž by podléhalo dovoznímu clu a obchodně-politickým opatřením (podmíněný systém),
- b) zboží propuštěné do volného oběhu s vrácením nebo prominutím dovozního cla, kterému toto zboží podléhá, je-li vyvezeno zpět z tuzemska ve formě zušlechťovaných výrobků (systém navracení).

§ 120

(1) Zpracovatelskými operacemi se rozumí

- a) zpracování zboží, včetně instalace nebo montáže, kompletace, sestavení a přizpůsobení jinému zboží,
- b) přepracování zboží,
- c) oprava nebo úprava zboží včetně renovace nebo uvedení do původního stavu,
- d) použití určitého zboží, které není v zušlechťovaném výrobku obsaženo, avšak umožňuje nebo usnadňuje výrobu tohoto výrobku, i když je ve výrobě zcela nebo zčásti spotřebováno (pomocné zboží).

(2) Ministerstvo stanoví vyhláškou, co se rozumí pomocným zbožím podle odstavce 1 písm. d).

(3) Zušlechťovanými výrobky se rozumí všechny výrobky, které jsou výsledkem zpracovatelských operací.

(4) Náhradním zbožím se rozumí československé zboží, které bylo použito v průběhu zpracovatelských operací místo dováženého zboží.

§ 121

(1) Jsou-li splněny podmínky uvedené v odstavci 2 a s přihlédnutím k ustanovení odstavce 4 celní orgány povolí, aby

- a) zušlechtěné výrobky byly získány z náhradního zboží,
- b) zušlechtěné výrobky získané z náhradního zboží byly vyvezeny z tuzemska před dovozem dováženého zboží.

(2) Náhradní zboží musí být československé zboží a musí mít stejnou obchodní kvalitu, stejnou technickou charakteristiku a stejnou osmimístnou podpoložku celního sazebníku jako dovážené zboží. V odůvodněných případech mohou celní orgány povolit, aby náhradní zboží dosáhlo vyššího stupně zpracování než dovážené zboží.

(3) Jestliže je postupováno podle odstavce 1, je dovážené zboží posuzováno jako náhradní zboží a náhradní zboží jako dovážené zboží.

(4) Ministerstvo může vyhláškou stanovit případy, kdy je aktivní zušlechťovací styk zakázán nebo omezen.

(5) Jestliže je postupováno podle odstavce 1 písm. b) a zušlechtěné výrobky by podléhaly vývoznímu clu, kdyby nebyly vyvázeny v režimu aktivního zušlechťovacího styku, musí osoba, které bylo povolení uděleno, zajistit celní dluh, který vznikne, nebude-li dovážené zboží dovezeno ve stanovené lhůtě.

§ 122

Celní orgány udělí povolení na žádost osoby, která provádí zpracovatelské operace nebo která zajišťuje jejich provádění.

§ 123

Povolení může být uděleno československým osobám a v případě dovozu, který nemá obchodní charakter, i zahraničním osobám pouze tehdy

- a) může-li být dovážené zboží identifikováno ve zušlechtěných výrobcích nebo může-li být ověřeno plnění podmínek stanovených pro náhradní zboží, bude-li postupováno podle § 121; ustanovení § 120 odst. 1 písm. d) tím nejsou dotčena,
- b) může-li režim aktivního zušlechťovacího styku pomoci vytvořit příznivější podmínky pro vývoz zušlechtěných výrobků, za podmínky, že tím nejsou dotčeny zásadní ekonomické zájmy československých výrobců.

§ 124

(1) Celní orgány stanoví lhůtu, ve které musí být zušlechtěné výrobky vyvezeny zpět nebo jim musí být přiděleno jiné celně schválené určení. Při stanovení této lhůty se přihlíží k době potřebné pro provedení zpracovatelských operací a k době potřebné pro rozhodnutí o zušlechtěných výrobcích.

(2) Lhůta počíná běžet dnem, kdy bylo zahraniční zboží propuštěno do režimu aktivního zušlechťovacího styku. Na žádost osoby, které bylo povolení uděleno, mohou celní orgány v odůvodněných případech tuto lhůtu prodloužit.

(3) Povolí-li celní orgány, aby bylo postupováno podle § 121 odst. 1 písm. b), stanoví současně lhůtu, během které musí být zahraniční zboží navrženo do režimu aktivního zušlechťovacího styku. Tato lhůta počíná běžet dnem přijetí vývozního celního prohlášení vztahujícího se na zušlechtěné výrobky získané z odpovídajícího náhradního zboží.

(4) Osoba, které bylo povolení uděleno, je povinna do 30 dnů po skončení lhůty zpětného vývozu zušlechtěných výrobků předložit celním orgánům vyúčtování aktivního zušlechťovacího styku.

§ 125

(1) Celní orgány stanoví procento výtěžnosti z operace anebo, tam kde je to nezbytné, způsob jak procento výtěžnosti stanovit. Procentem výtěžnosti se rozumí množství nebo procentuální množství zušlechtěných výrobků získaných z přepracování daného množství dováženého zboží. Procento výtěžnosti se stanoví na základě skutečností, za kterých budou zpracovatelské operace prováděny.

(2) Na základě předem zjištěných skutečností může být stanoveno standardní procento výtěžnosti tehdy, jsou-li zpracovatelské operace obvykle prováděny za přesně stanovených technických podmínek, které se vztahují na zboží jednotné charakteristiky a které vyplývají z výroby zušlechtěných výrobků stejné kvality.

§ 126

(1) Zboží v nezměněném stavu a zušlechtěné výrobky musí být vyvezeny zpět. Celní orgány mohou v odůvodněných případech povolit, aby byly propuštěny do volného oběhu, přepracovány pod celním dohledem, zničeny nebo aby je deklarant přenechal ve prospěch státu.

(2) Ustanovení odstavce 1 se použije rovněž tehdy, bude-li zušlechtěným výrobkům přiděleno celně schválené určení uvedené v odstavci 1 poté, co byly propuštěny do režimu uskladňování v celním skladu, dočasněho použití, tranzitu nebo byly umístěny do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu.

§ 127

Vznikl-li u zušlechtěných výrobků celní dluh, stanoví se výška takového dluhu na základě podpoložek celního sazebníku dováženého zboží obsaženého ve zmíněných zušlechtěných výrobcích, jak bylo ohodnoceno v době, k níž se vztahuje § 207.

§ 128

Ustanovení § 127 se nepoužije a zušlechtěné výrobky

- a) podléhají dovoznímu clo vyměřenému v souladu s pravidly příslušného režimu, do kterého byly propuštěny s podmíněným osvobozením od cla anebo vyměřenému v souladu s pravidly svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu, do kterého byly umístěny. Osoba, které bylo povolení uděleno, však může požadovat, aby clo bylo vyměřeno podle § 127. Bylo-li zušlechtěným výrobkům přiděleno výše uvedené celně schválené určení, jiné než propuštění do režimu přepracování pod celním dohledem, musí se částka dovozního cla rovnat alespoň částce cla vyměřené podle § 127,
- b) mohou podléhat pravidlům, jimiž se řídí vyměrování cla stanoveného v rámci režimu přepracování pod celním dohledem, pokud by dovážené zboží mohlo být do tohoto režimu propuštěno.

§ 129

(1) Veškeré zušlechtěné výrobky, jejich část nebo zboží v nezměněném stavu mohou být na základě povolení celních orgánů a v souladu s podmínkami režimu pasivního zušlechtovacího styku dočasně vyváženy z tuzemska za účelem dalšího zpracování.

(2) Vznikl-li při zpětném dovozu výrobků celní dluh, vyměří se dovozní clo

- a) ze zušlechtěných výrobků nebo ze zboží v nezměněném stavu uvedených v odstavci 1, podle § 127 a 128,
- b) z výrobků dovážených zpět po přepracování v zahraničí podle ustanovení upravujících režim pasivního zušlechtovacího styku, za stejných podmínek, jaké by se na ně vztahovaly, kdyby byly vyváženy v tomto režimu a předtím, než byly vyvezeny, byly propuštěny do volného oběhu.

§ 130

(1) Systém navracení může být použit u veškerého zboží, s výjimkou takového, které v okamžiku přijetí celního prohlášení do volného oběhu

- a) podléhá množstevním dovozním omezením,
- b) by mohlo v rozsahu kvót podléhat preferenčnímu sazebnímu opatření nebo jednostrannému opatření podle § 13 odst. 1 písm. e) až g),
- c) podléhá vyrovnávací dávce stanovené právním předpisem, jímž se provádějí opatření tržní regulace v zemědělství.

(2) Kromě omezení uvedených v odstavci 1 se systémem navracení použije pouze tehdy, není-li v době přijetí celního prohlášení na propuštění do volného oběhu

stanovena žádná vývozní náhrada za vývoz zušlechtěných výrobků.

(3) Povolení použít systém navracení lze udělit pouze tehdy, jestliže v době přijetí celního prohlášení na propuštění zušlechtěných výrobků k vývozu

- a) dovážené zboží nepodléhá vyrovnávací dávce podle odstavce 1 písm. c),
- b) na vývoz zušlechtěných výrobků není stanovena žádná vývozní náhrada.

§ 131

V celním prohlášení, kterým se navrhuje propuštění zboží do volného oběhu, musí být uvedeno, že bude použit systém navracení a odkaz na udělené povolení. Celní orgány mohou požadovat, aby toto povolení bylo přiloženo k celnímu prohlášení.

§ 132

Na systém navracení se nevztahují ustanovení § 121 odst. 1 písm. b), § 121 odst. 3 a 5, § 124 odst. 4, § 126 a 127.

§ 133

Dočasný vývoz zušlechtěných výrobků prováděný podle § 129 odst. 1 není považován za vývoz ve smyslu § 134, s výjimkou případu, kdy tyto výrobky nejsou dovezeny zpět do tuzemska ve stanovené lhůtě.

§ 134

(1) Osoba, které bylo povolení uděleno, může žádat vrácení nebo prominutí dovozního cla, prokáže-li, že zušlechtěné výrobky získané z dováženého zboží propuštěného do volného oběhu v systému navracení byly

- a) vyvezeny pod celním dohledem do zahraničí, nebo
- b) propuštěny, s ohledem na následný vývoz, do režimu tranzitu, uskladňování v celním skladu, dočasného použití nebo aktivního zušlechtovacího styku (režimy s podmíněným osvobozením od cla) anebo umístěny do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu, za splnění podmínek stanovených pro použití příslušného režimu.

(2) Pro účely přidělení celně schváleného určení uvedeného v odstavci 1 jsou zušlechtěné výrobky považovány za zahraniční zboží.

(3) Žádost o vrácení cla je třeba podat nejpozději do tří let ode dne, kdy celní dluh vznikl.

(4) Zušlechtěné výrobky propuštěné do režimu uvedeného v odstavci 1 nebo umístěné do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu mohou

zvláštní lhůty stanovené podle § 147 tím nejsou dotčeny.

(3) Celní orgány mohou z důvodů hodných zřetele na žádost osoby, které bylo povolení uděleno, prodloužit lhůty stanovené podle odstavců 1 a 2 tak, aby umožnily zamýšlené použití zboží.

§ 147

Případy a zvláštní podmínky, za nichž může být propuštěno zboží do režimu dočasného použití s úplným osvobozením od dovozního cla, stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 148

(1) Použití režimu dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla může celní úřad povolit pouze u zboží, které zůstává vlastnictvím zahraniční osoby a které není uvedeno ve vyhlášce vydané podle § 147, nebo je v této vyhlášce uvedeno, avšak nesplňuje všechny podmínky stanovené k propuštění do režimu dočasného použití s úplným osvobozením od dovozního cla.

(2) Ministerstvo může vyhláškou stanovit seznam zboží, které nelze propustit do režimu dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla.

§ 149

(1) Částka dovozního cla u zboží propuštěného do režimu dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla za každý, byť jen započatý měsíc, během kterého bylo zboží propuštěno do tohoto režimu, činí 3 % z úhrnné částky cla, které by mělo být vybráno za uvedené zboží, kdyby v okamžiku propuštění do režimu dočasného použití bylo propuštěno do volného oběhu.

(2) Částka vybraného dovozního cla nesmí být vyšší než ta, která by byla vybrána, kdyby předmětné zboží v okamžiku propuštění do režimu dočasného použití bylo propuštěno do volného oběhu.

§ 150

(1) Možnost převodu práv a povinností, která vzniknou při režimu dočasného použití podle § 94 neznamená, že pro každé v úvahu připadající období použití platí stejný postup při osvobození od dovozního cla.

(2) Umožňuje-li převod práv a povinností podle odstavce 1 z jedné osoby na druhou částečné osvobození od dovozního cla během téhož měsíce, je první osoba povinna zaplatit dlužnou částku dovozního cla za celý příslušný měsíc.

§ 151

Vznikl-li celní dluh u zboží propuštěného do režimu dočasného použití s částečným osvobozením

od dovozního cla z jiných důvodů, než je propuštění zboží do tohoto režimu, stanoví se výše tohoto dluhu rozdílem mezi částkou cla vypočítaného podle § 207 a cla zaplaceného podle § 149.

§ 152

(1) Celní orgány vyberou dovozní clo vypočítané podle § 149 až po ukončení režimu dočasného použití.

(2) Je-li lhůta pro režim dočasného použití podle § 148 stanovena na dobu třicetičtyř měsíců nebo delší, vybere celní úřad dovozní clo po uplynutí třicetičtyř měsíců.

Oddíl sedmý

Pasivní zušlechťovací styk

§ 153

(1) Režim pasivního zušlechťovacího styku umožňuje, aby československé zboží bylo dočasně vyvezeno do zahraničí za účelem podrobení zpracovatelským operacím a aby zušlechtěné výrobky byly propuštěny do volného oběhu s úplným nebo částečným osvobozením od dovozního cla. Ustanovení § 129 a § 162 až 168 tím nejsou dotčena.

(2) Pro účely režimu pasivního zušlechťovacího styku se rozumí

- a) dočasně vyváženým zbožím zboží, které bylo propuštěno do režimu pasivního zušlechťovacího styku,
- b) zpracovatelskými operacemi operace uvedené v § 120 odst. 1 písm. a) až c),
- c) zušlechtěnými výrobky všechny výrobky, které jsou výsledkem zpracovatelských operací.

§ 154

(1) Československé zboží nelze propustit do režimu pasivního zušlechťovacího styku,

- a) vznikl-li by z jeho vývozu nárok na vrácení nebo prominutí dovozního cla,
- b) bylo-li před vývozem v důsledku jeho konečného použití propuštěno do volného oběhu s úplným nebo částečným osvobozením od dovozního cla, jestliže podmínky pro osvobození ještě trvají,
- c) vznikl-li by z jeho vývozu nárok na vývozní náhradu nebo byla-li přiznána finanční výhoda jiná, než je výhoda stanovená právním předpisem, jímž se provádějí opatření tržní regulace v zemědělství přiznávaná při vývozu zmíněného zboží.

(2) Ministerstvo může vyhláškou stanovit případy, kdy se ustanovení odstavce 1 nepoužije.

(3) Zboží propuštěné do režimu pasivního zušlechťovacího styku se považuje za dočasně vyvezené zboží.

§ 155

(1) Povolení k propuštění zboží do režimu pasivního zušlechťovacího styku udělují celní orgány na žádost osoby, která zařizuje provedení zpracovatelských operací.

(2) Jiné osobě, než je uvedena v odstavci 1, je možno udělit povolení k propuštění zboží do režimu pasivního zušlechťovacího styku tehdy, jestliže zpracovatelské operace sestávají ze spojení československého zboží se zahraničním zbožím a dovezeným jako zušlechtěné výrobky, za předpokladu, že použití tohoto režimu napomáhá rozšířit vývoz tohoto zboží, aniž by se to nepříznivě dotklo základních zájmů československých výrobců stejného nebo podobného zboží, jako jsou zušlechtěné výrobky.

§ 156

(1) Povolení lze udělit pouze československým osobám a pouze tehdy,

- a) lze-li zjistit, že zušlechtěné výrobky pocházejí z dočasně vyvezeného zboží,
- b) nehrozí-li, že povolení k použití režimu pasivního zušlechťovacího styku pravděpodobně vážně poškodí zásadní ekonomické zájmy československých výrobců.

(2) Ministerstvo může vyhláškou stanovit případy, kdy se neuplatní ustanovení odstavce 1 písm. a).

§ 157

(1) Celní orgány stanoví lhůtu, ve které musí být zušlechtěné výrobky dovezeny zpět do tuzemska. Tato lhůta může být z důvodů hodných zřetele na žádost osoby, které bylo povolení uděleno, prodloužena.

(2) Ustanovení § 125 se pro stanovení procenta výtežnosti při pasivním zušlechťovacím styku použijí přiměřeně.

§ 158

Úplné nebo částečné osvobození od dovozního cla uvedené v § 159 odst. 1 se přizná pouze tehdy, jsou-li zušlechtěné výrobky navrženy k propuštění do volného oběhu jménem nebo ve prospěch

- a) osoby, které bylo povolení uděleno, nebo
- b) jiné československé osoby, souhlasí-li s tím osoba, které bylo povolení uděleno, a jsou-li splněny podmínky pro udělení tohoto povolení.

§ 159

(1) Výše osvobození od dovozního cla se stanoví rozdílem mezi částkou dovozního cla vyměřeného z dovážených zušlechtěných výrobků propuštěných do volného oběhu a částkou dovozního cla, které by bylo ke stejnému okamžiku vyměřeno z dočasně

vyváženého zboží v případě, že by bylo dovezeno ze státu, ve kterém byla provedena poslední zpracovatelská operace.

(2) Částka, která má být odečtena podle odstavce 1, se stanoví podle množství a sazebního zařazení předmětného zboží v den přijetí celního prohlášení na jeho propuštění do režimu pasivního zušlechťovacího styku. Hodnotou dočasně vyváženého zboží je hodnota, která byla vzata v úvahu při určení celní hodnoty podle § 31 odst. 1 písm. b) bod 1 nebo, jestliže nemůže být hodnota tímto způsobem určena, hodnota stanovená rozdílem mezi celní hodnotou zušlechtěných výrobků a zpracovatelskými náklady. Bylo-li před propuštěním do režimu pasivního zušlechťovacího styku dočasně vyvážené zboží osvobozeno od dovozního cla při jeho propuštění do volného oběhu vzhledem k jeho konečnému použití a podmínky pro osvobození od dovozního cla trvají, bude částkou cla, která se má odečíst, částka skutečně vybraného dovozního cla při propuštění tohoto zboží do volného oběhu.

(3) Mohou-li být na zušlechtěné výrobky uplatněna preferenční opatření uvedená v § 13 odst. 1 písm. e) a f) a tato opatření lze uplatnit na zboží stejného sazebního zařazení jako má dočasně vyvážené zboží, použije se při vyměření dovozního cla, které má být odečteno podle odstavce 1, sazba, která by byla použita, kdyby dočasně vyvážené zboží splňovalo podmínky, za nichž se tato preferenční opatření použijí.

(4) Stanoví-li mezinárodní smlouva jinak, ustanovení odstavců 1 až 3 se nepoužijí.

§ 160

(1) Je-li účelem zpracovatelské operace oprava dočasně vyváženého zboží, bude toto zboží při propuštění do volného oběhu úplně osvobozeno od dovozního cla, prokáže-li deklarant, že zboží bylo opraveno bezúplatně v důsledku smluvních nebo zákonných vypořádání práv z odpovědnosti za vady.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na případy, kdy vada zboží byla zjištěna při jeho prvním propuštění do volného oběhu.

§ 161

(1) Je-li účelem zpracovatelské operace oprava dočasně vyváženého zboží a tato oprava je provedena za úplatu, bude toto zboží při propuštění do volného oběhu částečně osvobozeno od dovozního cla. Výše osvobození od dovozního cla vychází z celní hodnoty a sazby uvedené v odstavcích 2 a 3.

(2) Náklady na opravu budou základem pro určení celní hodnoty zušlechtěných výrobků tehdy, jsou-li jedinou úhradou držitele povolení a nejsou ovlivněny spojením mezi osobou, které bylo povolení uděleno, a osobou, která opravu provedla.

(3) Dovození clo se vyměřuje podle sazeb, které se uplatňují na zušlechtěné zboží v okamžiku přijetí celního prohlášení na jeho propuštění do volného oběhu.

Prostá výměna

§ 162

(1) Systém prosté výměny umožňuje, aby dovezený náhradní výrobek (dále jen „náhrada“) nahradil zušlechtěný výrobek.

(2) Celní orgány povolí použití systému prosté výměny tehdy, zahrnuje-li zpracovatelská operace pouze opravu československého zboží jiného, než na které se vztahuje právní předpis, jímž se provádějí opatření tržní regulace v zemědělství.

(3) Celní orgány povolí, za podmínek jimi stanovených, dovoz náhrad ještě před dočasným vývozem zboží (předchozí dovoz).

(4) V případě předchozího dovozu náhrady je osoba, které bylo povolení uděleno, povinna zajistit celní dluh, který by mohl vzniknout.

§ 163

(1) Náhrada musí mít stejnou obchodní kvalitu a stejnou technickou charakteristiku, jakou by mělo dočasně vyvážené zboží, kdyby bylo zušlechtěno.

(2) Bylo-li dočasně vyvážené zboží před vývozem používáno, musí být náhrada také používána a nesmí být novým výrobkem. Byla-li náhrada dodána bezúplatně v důsledku smluvních nebo zákonných práv z odpovědnosti za vady, mohou celní orgány povolit výjimku.

§ 164

Prostá výměna může být povolena pouze tehdy, je-li možné ověřit, že jsou splněny podmínky stanovené v § 163.

§ 165

Ustanovení vztahující se na zušlechtěné výrobky se vztahují také na náhrady; ustanovení § 168 tím nejsou dotčena.

§ 166

(1) Při předchozím dovozu musí být dočasně vyvážené zboží vyvezeno ve lhůtě dvou měsíců ode dne

přijetí celního prohlášení k propuštění náhrady do volného oběhu.

(2) Z důvodů hodných zřetele mohou celní orgány na žádost osoby, které bylo povolení uděleno, lhůtu uvedenou v odstavci 1 přiměřeně prodloužit.

§ 167

Je-li při předchozím dovozu postupováno podle § 159, stanoví se částka, která se má odečíst, podle sazeb vztahujících se na dočasně vyvážené zboží ke dni přijetí celního prohlášení na jeho propuštění.

§ 168

Ustanovení § 155 odst. 2 a § 156 odst. 1 písm. a) se na prostou výměnu nevztahují.

§ 169

Postupy stanovené pro režim pasivního zušlechtovacího styku se použijí také pro účely provádění nesažebních obchodně-politických opatření.

DÍL TŘETÍ

VÝVOZ

§ 170

(1) Režim vývozu umožňuje, aby československé zboží opustilo tuzemsko. Vývoz zahrnuje vybrání vývozních cel, uplatnění obchodně-politických opatření a další vývozní formality.

(2) Stejně jako zboží vyvážené v režimu vývozu bude propuštěno zboží, které má být dodáno osobám jiných států, které požívají výhod podle mezinárodních smluv.⁴⁾

§ 171

(1) Československé zboží, které má být vyvezeno do zahraničí musí být propuštěno v režimu vývozu. Ustanovení celních předpisů uplatňovaná na zboží vyvážené cestujícími, zboží propuštěné do režimu aktivního zušlechtovacího styku nebo režimu tranzitu tím nejsou dotčena.

(2) Celní prohlášení na propuštění zboží k vývozu se podává u celního orgánu, v jehož územním obvodu má vývozce sídlo nebo bydliště, anebo u celního orgá-

⁴⁾ Např. vyhláška ministra zahraničních věcí č. 157/1964 Sb., o Vídeňské úmluvě o diplomatických stycích, vyhláška ministra zahraničních věcí č. 32/1969 Sb., o Vídeňské úmluvě o konzulárních stycích, vyhláška ministra zahraničních věcí č. 40/1987 Sb., o Úmluvě o zvláštních misích.

nu, v jehož územním obvodu je zboží k vývozu baleno nebo nakládáno.

(3) Ministerstvo může vyhláškou stanovit případy a podmínky, kdy lze celní prohlášení na propuštění zboží k vývozu podat u jiného celního orgánu.

§ 172

Celní orgány propustí zboží k vývozu s podmínkou, že zboží vystoupí do zahraničí ve lhůtě jimi stanovené, ve stejném stavu a za stejných podmínek, jaké platily v okamžiku přijetí celního prohlášení k vývozu.

HLAVA SEDMÁ

SVOBODNÁ CELNÍ PÁSMO A SVOBODNÉ CELNÍ SKLADY

DÍL PRVNÍ OBEČNÁ USTANOVENÍ

§ 173

(1) Svobodná celní pásma a svobodné celní sklady tvoří prostory a stavby na části celního území, oddělené od ostatního celního území, v nichž se zboží tam umístěné považuje z hlediska cel vybíranych v souvislosti s dovozem a vývozem zboží, jako by se nenacházelo na celním území, a kde

- a) zahraniční zboží nepodléhá dovoznímu clu nebo obchodně-politickým opatřením,
- b) pro československé zboží zvláštní předpisy stanoví jako důsledek jeho umístění ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu výhody, které se obvykle vztahují na zboží při jeho vývozu.

(2) Svobodná celní pásma a svobodné celní sklady zřizuje vláda České a Slovenské Federativní Republiky nařízením.

§ 174

(1) Svobodná celní pásma a svobodné celní sklady musejí být odděleny od ostatního celního území plochou vysokou nejméně tři metry nebo odděleny způsobem, schváleným celními orgány tak, aby bylo možno kontrolovat vstupy do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu a výstupy z nich a musí být určena místa jejich vstupu a výstupu.

(2) Jakákoliv stavba ve svobodném celním pásmu se může uskutečnit jen po předchozím souhlasu celních orgánů.

DÍL DRUHÝ

UMIŠŤOVÁNÍ ZBOŽÍ VE SVOBODNÝCH CELNÍCH PÁSMECH A SVOBODNÝCH CELNÍCH SKLADECH

§ 175

(1) Obvod a vstupní a výstupní místa svobodného celního pásma a svobodného celního skladu jsou pod dohledem celních orgánů.

(2) Osoby a dopravní prostředky vstupující do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu nebo vystupující z nich mohou být podrobeny celní kontrole.

(3) Přístup do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu může být odepřen osobám, které neskýtají záruku dodržování pravidel stanovených pro svobodná celní pásma a svobodné celní sklady, protože byly opakovaně potrestány za porušení celních předpisů.

(4) Celní orgány jsou oprávněny kontrolovat zboží, které vstupuje do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu, opouští je nebo v nich zůstává. K umožnění této kontroly budou celním orgánům předávány kopie dopravních dokladů doprovázejících vstupující nebo vystupující zboží, nebo budou tyto doklady za tímto účelem uschovány pro potřeby celních orgánů osobou jimi určenou.

§ 176

(1) Ve svobodném celním pásmu nebo ve svobodném celním skladu může být umístěno československé zboží i zahraniční zboží bez ohledu na jeho množství, původ a místo jeho dovozu nebo místo určení, včetně zboží, na které se vztahují zákazy a omezení, nejde-li o zákazy a omezení z důvodů veterinárních, rostlinolékařských, z důvodů ochrany veřejné mravnosti nebo veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti, ochrany zdraví, ochrany životního prostředí, ochrany kulturních památek, ochrany předmětů muzejní a galerijní hodnoty, předmětů kulturní hodnoty a zákazů a omezení týkajících se ochrany duševního vlastnictví.

(2) Nebezpečné zboží, zboží, které může znehodnotit jiné zboží anebo vyžaduje zvláštní zařízení, může být umístěno pouze v prostorech k tomu speciálně vybavených.

§ 177

(1) Zboží vstupující do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu nemusí být předloženo

no celnímu úřadu a nemusí být podáno celní prohlášení. Ustanovení § 175 odst. 4 tím nejsou dotčena.

(2) Zboží však musí být předloženo celním orgánům a bude podrobeno předepsaným celním formalitám tehdy, jestliže

- a) bylo propuštěno do režimu, který byl ukončen umístěním zboží do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu; umožňuje-li příslušný režim, aby zboží nebylo předkládáno, nebude se jeho předložení vyžadovat,
- b) je umístěno do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu na základě rozhodnutí o vrácení nebo prominutí dovozního cla,
- c) byla podána žádost o zálohu na platbu vývozní náhrady u zboží, na které se vztahuje právní předpis, jímž se provádějí opatření tržní regulace v zemědělství,
- d) podléhá vývoznímu clu.

(3) Na žádost oprávněné osoby celní úřad potvrdí, že zboží umístěné ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu je buď československé zboží nebo zahraniční zboží.

DÍL TŘETÍ

PROVOZ SVOBODNÝCH CELNÍCH PÁSEM A SVOBODNÝCH CELNÍCH SKLADŮ

§ 178

(1) Doba umístění zboží ve svobodném celním pásmu není omezena.

(2) Ministerstvo může vyhláškou tuto dobu omezit u československého zboží, na které se vztahuje právní předpis, jímž se provádějí opatření tržní regulace v zemědělství.

§ 179

(1) Jakákoliv průmyslová, obchodní nebo servisní činnost ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu je povolena za podmínek stanovených tímto zákonem. Provádění těchto činností je třeba celním orgánům předem oznámit.

(2) S ohledem na povahu zboží nebo potřebu celního dohledu mohou celní orgány určitou činnost uvedenou v odstavci 1 ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu zakázat nebo omezit.

(3) Celní orgány mohou osobám, které opakovaně porušily ustanovení tohoto zákona, zakázat, aby pokračovaly v podnikatelské činnosti ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu.

§ 180

(1) Zahraniční zboží umístěné do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu, po dobu tohoto umístění

- a) může být propuštěno do volného oběhu za podmínek stanovených pro propuštění do tohoto režimu a podmínek uvedených v § 185,
- b) může být bez povolení použito jako náhradní zboží za zboží, které má být propuštěno do režimu aktivního zúšlechťovacího styku,
- c) může být propuštěno do režimu aktivního zúšlechťovacího styku za podmínek stanovených pro tento režim,
- d) může být propuštěno do režimu přepracování pod celním dohledem za podmínek stanovených pro tento režim,
- e) může být propuštěno do režimu dočasného použití za podmínek stanovených pro tento režim,
- f) může ho osoba, která je k tomu oprávněna, přenést ve prospěch státu,
- g) může být zničeno, za předpokladu, že osoba, která je k tomu oprávněna, poskytne celním orgánům veškeré informace, které považují za potřebné.

(2) Je-li zboží propuštěno do režimu uvedeného v odstavci 1 písm. c), d) nebo e), mohou být použity způsoby kontroly platné pro tyto režimy.

§ 181

Československé zboží, na něž se vztahují ustanovení § 173 odst. 1 písm. b) a na které se vztahuje právní předpis, jímž se provádějí opatření tržní regulace v zemědělství, může být podrobeno pouze takovým formám manipulace, které jsou pro takové zboží stanoveny tímto předpisem. Tyto manipulace mohou být prováděny bez povolení.

§ 182

K jiným účelům, než uvedeným v § 180 a 181 nesmí být zahraniční zboží a československé zboží, na které se vztahují ustanovení § 173 odst. 1 písm. b), ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu spotřebováno nebo použito.

§ 183

(1) Osoba, provádějící ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu činnosti uvedené v § 179 odst. 1, je povinna vést evidenci o zboží, které vstupuje do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu, opouští je nebo v nich zůstává, způsobem stanoveným celními orgány, jejímž základem

dem je účetní evidence stanovená zvláštními předpisy tak, aby byla možná identifikace zboží a byl získán přehled o jeho pohybu. Zboží musí být zaneseno do této evidence od okamžiku dodání do prostorů této osoby. Evidence musí být dána celním orgánům k dispozici, aby byla umožněna kontrola, kterou považují za potřebnou.

(2) V případě přemístění zboží uvnitř svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu, musí být doklady vztahující se k tomuto přemístění, uschovány pro potřebu celních orgánů. Krátkodobé skladování zboží prováděné v souvislosti s přemístěním se považuje za nedílnou součást přemístění.

DÍL ČTVRTÝ

VÝVOZ ZBOŽÍ ZE SVOBODNÝCH CELNÍCH PÁSEM A SVOBODNÝCH CELNÍCH SKLADŮ

§ 184

(1) Nestanoví-li zvláštní předpisy jinak, může být zboží opouštějící svobodné celní pásmo nebo svobodný celní sklad

- a) vyvezeno v režimu vývozu nebo vyvezeno zpět do zahraničí, nebo
- b) dodáno do jiné části území České a Slovenské Federativní Republiky.

(2) Ustanovení § 4 a 5 a § 36 až 53, s výjimkou ustanovení § 47 až 52 týkajících se československého zboží, se vztahují na zboží dodané do jiné části území České a Slovenské Federativní Republiky s výjimkou případu, kdy zboží opouští svobodné celní pásmo vzdušnou cestou, aniž by předtím bylo propuštěno do režimu tranzitu nebo jiného režimu.

§ 185

(1) Vznikl-li u zahraničního zboží celní dluh a celní hodnota tohoto zboží se zakládá na ceně skutečně placené, nebo která má být za zboží zaplacená, zahrnující náklady na skladování nebo zachování tohoto zboží ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu, nebudou tyto náklady do celní hodnoty zahrnuty, budou-li odlišeny od ceny skutečně placené, nebo která má být za zboží zaplacená.

(2) Jestliže se zbožím ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu, na základě povolení celních orgánů, byly provedeny obvyklé manipulace ve smyslu ustanovení § 108 odst. 3 nutné k zajištění uchování zboží nebo zlepšení jeho balení nebo prodejní jakosti anebo úpravy pro dopravu, bude na žádost dovozce vyměřeno clo podle povahy zboží a celní hodnoty, jaké byly před provedením těchto manipulací.

§ 186

(1) Československému zboží, uvedenému v § 173 odst. 1 písm. b), které podléhá právnímu předpisu, jímž se provádějí opatření tržní regulace v zemědělství a které je umístěno ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu, budou určeny způsoby nakládání nebo užití stanovené zvláštními předpisy, které z důvodu jeho umístění do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu poskytují výhody, které jsou obvykle spojené s vývozem tohoto zboží.

(2) Jestliže se zboží uvedené v odstavci 1 vrátilo do jiné části území České a Slovenské Federativní Republiky, nebo jestliže ve lhůtě uvedené ve vyhlášce vydané podle § 178 odst. 2 nebyla podána žádost o propuštění do režimu uvedeného v odstavci 1, učiní celní orgány potřebná opatření stanovená zvláštními předpisy pro nedodržení příslušného režimu.

§ 187

(1) Jestliže bylo zboží dodáno nebo vráceno do jiné části území České a Slovenské Federativní Republiky nebo propuštěno do příslušného režimu, je možno použít potvrzení uvedené v § 177 odst. 3, aby bylo prokázáno, zda se jedná o československé nebo zahraniční zboží.

(2) Jestliže není k dispozici žádné potvrzení nebo jiná evidence o tom, zda se jedná o zahraniční nebo československé zboží, pokládá se zboží

- a) pro účely uplatnění vývozního cla a vývozních licencí nebo vývozních obchodně-politických opatření za československé zboží,
- b) v ostatních případech za zahraniční zboží.

§ 188

Celní orgány kontrolují, aby při vývozu nebo zpětném vývozu zboží ze svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu byla dodržována ustanovení právních předpisů upravující vývoz nebo zpětný vývoz zboží.

HLAVA OSMÁ ZVLÁŠTNÍ ŘÍZENÍ

DÍL PRVNÍ

ZPĚTNÝ VÝVOZ, ZNIČENÍ A PŘENECHÁNÍ ZBOŽÍ VE PROSPĚCH STÁTU

§ 189

(1) Zahraniční zboží dovezené do tuzemska

- a) může být vyvezeno zpět do zahraničí, nebo

- b) může být zničeno pod přímým dohledem celních orgánů, nebo
- c) může je oprávněná osoba přenechat ve prospěch státu.

(2) Zpětný vývoz, zničení nebo přenechání zboží ve prospěch státu musí být celním orgánům předem sděleno. Jestliže je podána žádost o zpětný vývoz zboží propuštěním do jiného režimu než režimu tranzitu, musí být podáno celní prohlášení podle § 54 až 81.

(3) Celní orgány povolí zničení zboží nebo jeho přenechání ve prospěch státu za podmínky, že budou zachovány předpisy o ochraně životního prostředí a že tím nevzniknou státu žádné náklady, kromě nákladů souvisejících s jeho prodejem.

(4) Odpadu a zbytkům vzniklým při zničení zboží může být přiděleno celně schválené určení stanovené pro zahraniční zboží. Zboží zůstane pod celním dohledem až do propuštění do příslušného režimu.

(5) Zpět vyvážené zboží je pod celním dohledem.

DÍL DRUHÝ VRÁCENÉ ZBOŽÍ

§ 190

(1) Československé zboží, které se po vývozu z tuzemska vrací ve lhůtě tří let zpět do tuzemska a je propuštěno do volného oběhu, je na žádost oprávněné osoby osvobozeno od dovozního cla.

(2) Celní orgány mohou lhůtu uvedenou v odstavci 1 z důvodů hodných zřetele prodloužit.

(3) Bylo-li vrácené zboží před vývozem z tuzemska propuštěno do volného oběhu s částečným nebo úplným osvobozením od dovozního cla v důsledku jeho konečného použití, přiznají celní orgány osvobození od dovozního cla uvedené v odstavci 1 tehdy, je-li toto zboží opět použito ke stejnému účelu. Není-li vrácené zboží používáno ke stejnému účelu, sníží se vybíraná částka dovozního cla o případně vybranou částku cla při prvním propuštění tohoto zboží do volného oběhu. Je-li tato částka vyšší než částka vyplývající z propuštění vráceného zboží do volného oběhu, žádná náhrada se neposkytuje.

(4) Osvobození od dovozního cla uvedené v odstavcích 1 a 3 nebude přiznáno, jestliže zboží

- a) bylo vyvezeno z tuzemska v režimu pasivního zušlechťovacího styku, s výjimkou případů, kdy je vráceno ve stavu, v jakém bylo vyvezeno,
- b) podléhá opatřením vztahujícím se na vývoz do jiných států.

(5) Ministerstvo může vyhláškou stanovit podrobnosti a podmínky, za kterých se opatření uvedená v odstavci 4 písm. b) nepoužijí.

§ 191

Zboží musí být dovezeno zpět ve stavu, v jakém bylo vyvezeno. Ministerstvo může vyhláškou stanovit podmínky, za kterých může být od tohoto požadavku upuštěno.

§ 192

Ustanovení § 190 a 191 se použijí přiměřeně na zušlechtěné výrobky, které byly vyvezeny v režimu aktivního zušlechťovacího styku, jsou-li propuštěny do volného oběhu. Výše dovozního cla se stanoví podle pravidel platných pro zboží propuštěné do režimu aktivního zušlechťovacího styku.

DÍL TŘETÍ OSVOBOZENÍ OD CLA

§ 193

(1) Od cla je osvobozeno zboží, které je při dovozu a vývozu osvobozeno od celní kontroly, a zboží, u něhož to vzhledem k jeho konečnému použití vyžaduje obecný zájem.

(2) Ministerstvo v dohodě s federálním ministerstvem zahraničních věcí stanoví vyhláškou případy, kdy je zboží vzhledem k jeho konečnému použití osvobozeno od cla, jakož i podmínky, za nichž je zboží osvobozeno od cla.

(3) Neposkytuje-li některý stát celní osvobození na zboží dovážené z České a Slovenské Federativní Republiky v rozsahu odpovídajícím rozsahu stanoveném vyhláškou ministerstva, může ministerstvo pro dovoz zboží z tohoto státu osvobození od cla omezit nebo odeprít.

(4) Jestliže zboží podléhající clu bylo částečně nebo úplně osvobozeno od dovozního cla, mohou celní orgány stanovit, že po dobu nejdéle tří let ode dne, kdy bylo zboží takto propuštěno, smí být používáno jen k určitému účelu nebo že nesmí být zcizeno.

HLAVA DEVÁTÁ

CELNÍ DLUH

DÍL PRVNÍ

VZNIK CELNÍHO DLUHU

§ 194

(1) Celní dluh při dovozu vzniká

- a) propuštěním zboží podléhajícího dovoznímu clu do volného oběhu,
- b) propuštěním zboží podléhajícího dovoznímu clu do režimu dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla.

(2) Celní dluh vznikne v okamžiku přijetí celního prohlášení.

(3) Dlužníkem je deklarant. V případě nepřímého zastoupení je dlužníkem také osoba, v jejíž prospěch se celní prohlášení činí. Je-li celní prohlášení na propuštění do některého z režimů uvedeného v odstavci 1 učiněno na podkladě informací, v jejichž důsledku nebylo dlužné clo nebo jeho část vybráno, osoba, která tyto informace poskytla a která si byla vědoma nebo si měla být vědoma, že informace nejsou pravdivé, je také dlužníkem.

§ 195

(1) Celní dluh při dovozu vzniká

- a) nezákonným dovozem zboží podléhajícího dovoznímu clu do tuzemska, nebo
- b) nezákonným dovozem zboží umístěného do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu do jiné části území České a Slovenské Federativní Republiky.

(2) Za nezákonný dovoz se považuje jakýkoliv dovoz zboží v rozporu s ustanovením § 36 až 40 a § 184 odst. 1 písm. b).

(3) Celní dluh vznikne v okamžiku nezákonného dovozu zboží do tuzemska.

(4) Dlužníkem je

- a) osoba, která toto zboží nezákonně dovezla,
- b) každá osoba, která se tohoto odnětí zúčastnila a byla si vědoma nebo si měla být vědoma, že zboží je odnímáno celnímu dohledu,
- c) každá osoba, která nezákonně dovezené zboží získala nebo držela, a která si byla vědoma nebo si měla být vědoma v době získání nebo obdržení zboží, že bylo dovezeno nezákonně.

§ 196

(1) Celní dluh při dovozu zboží podléhajícího dovoznímu clu vzniká jeho nezákonným odnětím celnímu dohledu.

(2) Celní dluh vzniká v okamžiku, kdy je zboží odňato celnímu dohledu.

(3) Dlužníkem je

- a) osoba, která zboží odňala celnímu dohledu,
- b) každá osoba, která se tohoto odnětí zúčastnila a byla si vědoma nebo si měla být vědoma, že zboží je odnímáno celnímu dohledu,
- c) každá osoba, která získala nebo držela zboží odňaté celnímu dohledu a v okamžiku získání nebo obdržení zboží si byla nebo si měla být vědoma, že zboží bylo odňato celnímu dohledu,
- d) osoba, která má plnit povinnosti vyplývající z dočasného uskladnění zboží nebo z režimu, do kterého bylo zboží propuštěno.

§ 197

(1) V jiných případech, než jsou uvedeny v § 196, nemají-li nedostatky zásadní vliv na správné provádění příslušného režimu, celní dluh při dovozu zboží podléhajícího clu vzniká

- a) nesplněním některé povinnosti vyplývající z dočasného uskladnění zboží, které podléhá dovoznímu clu, nebo z režimu, do něhož bylo toto zboží propuštěno,
- b) nedodržením podmínek stanovených pro propuštění zboží do příslušného režimu nebo pro propuštění zboží s úplným nebo částečným osvobozením od dovozního cla v důsledku jeho konečného použití.

(2) Celní dluh vzniká buď v okamžiku, kdy povinnost, jejímž nesplněním celní dluh vzniká, přestává být plněna nebo v okamžiku, kdy je zboží propuštěno do příslušného režimu, zjistí-li se dodatečně, že podmínky stanovené pro propuštění do tohoto režimu nebo pro úplné nebo částečné osvobození od dovozního cla v důsledku konečného použití zboží nebyly ve skutečnosti splněny.

(3) Dlužníkem je ten, kdo má plnit povinnosti vyplývající z dočasného uskladnění zboží podléhajícího dovoznímu clu nebo povinnosti stanovené pro použití režimu, do něhož bylo toto zboží propuštěno, anebo má plnit podmínky stanovené při propuštění tohoto zboží do příslušného režimu.

§ 198

(1) Celní dluh při dovozu zboží podléhajícího dovoznímu clu vzniká spotřebou nebo použitím ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu za jiných podmínek, než které jsou stanoveny celními předpisy. Dojde-li ke ztrátě zboží a tato ztráta není celním orgánům náležitě vysvětlena a prokázána, považuje se ztracené zboží za zboží, které bylo spotřebováno nebo použito ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu.

(2) Celní dluh vznikne v okamžiku, kdy je zboží spotřebováno nebo poprvé použito v rozporu s podmínkami stanovenými celními předpisy.

(3) Dlužníkem je ten, kdo zboží spotřeboval nebo poprvé použil a každý, kdo se spotřeby nebo použití zúčastnil a byl si vědom nebo si měl být vědom, že je zboží spotřebováno nebo používáno v rozporu s podmínkami stanovenými celními předpisy. Považuje-li se ztracené zboží za zboží, které bylo spotřebováno nebo použito ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu, a není možné postupovat podle předchozí věty, je osobou povinnou splnit celní dluh osoba, která je celním orgánům známa jako poslední držitel zboží.

§ 199

(1) Ustanovení § 195 a 197 odst. 1 písm. a) neplatí a celní dluh nevznikne, prokáže-li příslušná osoba, že neplnění povinností vzniklých z

- a) ustanovení § 36 až 40 a § 184 odst. 1 písm. b), nebo
- b) uskladnění zboží v dočasném skladu, nebo
- c) použití režimu, do kterého bylo zboží propuštěno,

vyplývá z úplného zničení nebo nenahraditelné ztráty zmíněného zboží v důsledku jeho povahy nebo nehody nebo vyšší moci, anebo na základě povolení celního úřadu. Pro účely tohoto odstavce se považuje zboží za nenahraditelně ztracené, jestliže již nemůže být nikým používáno.

(2) Celní dluh nevzniká u zboží propuštěného do volného oběhu s úplným nebo částečným osvobozením od dovozního cla v důsledku jeho konečného použití, jestliže je takové zboží se souhlasem celních orgánů vyvezeno zpět.

§ 200

Nevznikne-li v souladu s § 199 odst. 1 celní dluh u zboží propuštěného do volného oběhu s úplným nebo částečným osvobozením od dovozního cla v důsledku jeho konečného použití, jsou odpad a zbytky vyplývající ze zničení zboží považovány za zahraniční zboží.

§ 201

Vznikl-li za podmínek uvedených v § 196 nebo § 197 celní dluh u zboží propuštěného do volného oběhu s úplným nebo částečným osvobozením od dovozního cla v důsledku jeho konečného použití, odečte se již zaplacená částka dovozního cla od výše celního dluhu. Toto ustanovení se použije přiměřeně, jestliže celní dluh vznikl u odpadu a zbytků vyplývajících ze zničení předmětného zboží.

§ 202

(1) Při vývozu zboží podléhajícího vývoznímu clu, na které bylo podáno celní prohlášení, vzniká celní dluh vývozem zboží do zahraničí.

(2) Celní dluh vzniká v okamžiku, kdy je celní prohlášení přijato celními orgány.

(3) Dlužníkem je deklarant. V případě nepřímého zastoupení je dlužníkem také osoba, v jejíž prospěch se celní prohlášení činí.

§ 203

(1) Při vývozu zboží podléhajícího vývoznímu clu, na které nebylo podáno celní prohlášení, i když podáno být mělo, vzniká celní dluh vývozem zboží do zahraničí.

(2) Celní dluh vzniká v okamžiku, kdy předmětné zboží skutečně opouští tuzemsko.

(3) Dlužníkem je ten, kdo

- a) zboží vyvezl,
- b) se na takovém vývozu zúčastnil a byl si vědom, že celní prohlášení nebylo podáno, i když podáno být mělo.

§ 204

(1) Celní dluh vzniká nedodržením podmínek umožňujících, aby zboží bylo vyvezeno do zahraničí s částečným nebo úplným osvobozením od vývozního cla.

(2) Celní dluh vzniká v okamžiku, kdy bylo zboží dodáno na jiné místo určení, než které bylo stanoveno v podmínkách umožňujících, aby zboží bylo vyvezeno do zahraničí s částečným nebo úplným osvobozením od vývozního cla. Není-li možno tento okamžik určit, vzniká celní dluh uplynutím lhůty stanovené pro předložení dokladu o tom, že byly splněny podmínky opravňující přiznání takového osvobození.

(3) Dlužníkem je deklarant. V případě nepřímého zastoupení je dlužníkem také osoba, v jejíž prospěch se celní prohlášení činí.

§ 205

Celní dluh podle § 194 až 198 a § 202 až 204 vzniká i tehdy, kdy se na zboží, s výjimkou omamných a psychotropních látek a padělaných peněz, vztahují zákazy a omezení vývozu nebo dovozu.

§ 206

Je-li několik osob odpovědno za splnění celního dluhu, považují se za společné a nerozdílné dlužníky.

§ 207

(1) Není-li tímto zákonem stanoveno jinak, vyměřuje se dovozní nebo vývozní clo podle předpisů platných v okamžiku, kdy celní dluh vznikl.

(2) Není-li možno přesně určit okamžik, kdy celní dluh vznikl, vzniká celní dluh v okamžiku, který celní orgány podle jim dostupných informací určily jako okamžik, v němž bylo zboží v situaci, za níž celní dluh vzniká.

§ 208

(1) Celní dluh vzniká na místě, na kterém bylo zboží v situaci, v níž celní dluh vzniká.

(2) Není-li možno místo vzniku celního dluhu určit podle odstavce 1, vzniká celní dluh na místě, které celní orgány podle jim dostupných informací určí jako místo, na kterém bylo zboží v situaci, za níž celní dluh vzniká.

§ 209

(1) Vyplývá-li z mezinárodní smlouvy uzavřené mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a některými státy, že při dovozu do těchto států budou přiznány výhody preferenčního sazebního zacházení na zboží získané v režimu aktivního zušlechťovacího styku a které ve smyslu těchto smluv pochází z České a Slovenské Federativní Republiky, vzniká celní dluh při dovozu zahraničního zboží vloženého do předmětného zboží vydáním osvědčení, které je třeba k přiznání výhod preferenčního sazebního zacházení v těchto státech.

(2) Celní dluh vzniká okamžikem přijetí vývozního celního prohlášení vztahujícího se na předmětné zboží.

(3) Dlužníkem je deklarant.

(4) Částka dovozního cla odpovídající tomuto celnímu dluhu se stanoví za stejných podmínek, za kterých by byl stanoven celní dluh, kdyby celní orgány v okamžiku přijetí celního prohlášení na propuštění zahraničního zboží do režimu aktivního zušlechťovacího styku přijaly celní prohlášení na propuštění tohoto zboží do volného oběhu.

DÍL DRUHÝ ZAJIŠTĚNÍ CELNÍHO DLUHU

§ 210

(1) Mohou-li celní orgány v souladu s celními předpisy vyžadovat zajištění celního dluhu, musí být toto zajištění poskytnuto dlužníkem nebo tím, kdo by se mohl dlužníkem stát.

(2) Celní orgány mohou požadovat na jeden celní dluh pouze jeden druh zajištění.

(3) Celní orgány mohou povolit, aby zajištění celního dluhu provedla jiná osoba než ta, od níž se zajištění celního dluhu požaduje.

(4) Zajištění celního dluhu se nevyžaduje, je-li dlužníkem státní orgán nebo společnost, u níž podíl státu na základním jmění činí nejméně 50 %.

§ 211

(1) Není-li zajištění celního dluhu stanoveno celními předpisy jako povinné, mohou celní orgány požadovat zajištění celního dluhu, mají-li důvodně za to, že celní dluh, který vznikl nebo který by mohl vzniknout, nebude ve stanovené lhůtě splněn. Nepožadují-li celní orgány zajištění celního dluhu, mohou požadovat od osoby uvedené v § 210 odst. 1 záruční prohlášení, ve kterém budou uvedeny povinnosti, které je tato osoba povinna plnit.

(2) Zajištění celního dluhu uvedené v odstavci 1 požadují celní orgány

- a) v době uplatňování příslušných ustanovení celních předpisů, na jejichž základě požadují zajištění celního dluhu, nebo
- b) kdykoliv následně poté, kdy zjistí, že není jisté, že celní dluh, který vznikl nebo by mohl vzniknout, bude ve stanovené lhůtě splněn.

§ 212

Na žádost dlužníka povolí celní orgány globální zajištění celního dluhu, který vznikl nebo by mohl vzniknout z jedné nebo několika operací.

§ 213

(1) Stanoví-li celní předpisy povinné zajištění celního dluhu, určí celní orgány toto zajištění ve výši, kterou je

- a) přesná výše příslušného celního dluhu nebo dluhů, jestliže je možno tuto výši bezpečně určit v době, kdy je zajištění celního dluhu požadováno,
- b) celními orgány odhadnutá nejvýše možná výše příslušného celního dluhu nebo dluhů, které vznikly nebo by mohly vzniknout, v ostatních případech.

Je-li celní dluh, který v průběhu doby mění svou výši globálně zajištěn, určí se taková výše zajištění, která umožňuje, aby celní dluh byl vždy zajištěn.

(2) Stanoví-li celní předpisy, že zajištění celního dluhu není povinné, a celní orgány toto zajištění vyžadují, stanoví výši zajištění tak, aby nepřesahovala výši uvedenou v odstavci 1.

(3) Ministerstvo stanoví vyhláškou podmínky, za nichž může být celní dluh zajištěn paušálně.

§ 214

Zajištění celního dluhu může být učiněno

- a) složením hotovosti (celní jistota), nebo
- b) poskytnutím záruky.

§ 215

Za zajištění celního dluhu rovnocenné složení hotovosti se považuje

- a) předložení šeku, jehož proplacení je zaručeno bankou,
- b) předložení jakéhokoli jiného dokladu uznaného celními orgány jako prostředek platby.

§ 216

(1) Ručitel se v záruční listině písemným prohlášením zaváže, že společně a nerozdílně s dlužníkem splní zaručenou výši celního dluhu.

(2) Ručitelem může být pouze

- a) banka,
- b) jakákoliv osoba, na základě povolení celních orgánů.

(3) Celní orgány mohou odmítnout nebo nepovolí navrženého ručitele, jestliže mají důvodné podezření, že celní dluh nebude ve stanovené lhůtě splněn.

§ 217

Osoba, od které je požadováno zajištění celního dluhu, si může vybrat, kterým ze způsobů uvedených v § 214 celní dluh zajistí. Celní orgány však mohou odmítnout navržený způsob zajištění celního dluhu, není-li slučitelný s řádným prováděním příslušného režimu. Celní orgány mohou určit, aby zvolený způsob zajištění celního dluhu byl dodržen v průběhu stanovené doby.

§ 218

Zjistí-li celní orgány, že poskytnuté zajištění celního dluhu nezajišťuje tento dluh, nebo již není jisté, že dostatečně zajišťuje splnění celního dluhu ve stanovené lhůtě, budou vyžadovat od dlužníka dodatečné zajištění celního dluhu nebo nahrazení původního zajištění zajištěním novým.

§ 219

(1) Zajištění celního dluhu nezanikne, dokud celní dluh není splněn nebo dokud by mohl ještě vzniknout. Bude-li celní dluh splněn nebo již nemůže vzniknout, zajištění zaniká.

(2) Byl-li celní dluh splněn částečně nebo může vzniknout pouze jako část zajištěné částky, na žádost oprávněné osoby zanikne tomu odpovídající část zajištění.

DÍL TŘETÍ

STANOVENÍ CELNÍHO DLUHU

Oddíl první

Zápis v účetních dokladech a sdělení částky cla dlužníkovi

§ 220

(1) Každá částka dovozního nebo vývozního cla odpovídající celnímu dluhu (dále jen „částka cla“) musí být celními orgány vyměřena ihned poté, jakmile jim budou sděleny všechny údaje a předloženy všechny doklady potřebné pro jeho vyměření; vyměřené clo celní orgány zapíší do svých účetních dokladů.

(2) Ustanovení odstavce 1 neplatí,

- a) jestliže bylo dočasně zavedeno antidumpingové nebo vyrovnávací clo, nebo

- b) jestliže je dlužná částka cla vyšší než ta, která byla vyměřena na základě závazné informace o sazebním zařazení.

§ 221

(1) Vznikl-li celní dluh přijetím celního prohlášení na propuštění zboží do příslušného režimu, jiného než dočasného použití s částečným osvobozením od dovozního cla, zapíší celní orgány částku cla do účetních dokladů ihned, jakmile byla vyměřena, nejpozději však druhý den následující po dni, kdy bylo zboží propuštěno. Byl-li celní dluh zajištěn, může být celková částka cla, vztahující se k veškerému zboží propuštěnému jedné osobě během lhůty stanovené celními orgány, která nesmí přesáhnout 31 dnů, zapsána do účetních dokladů jednotným zápisem na konci této lhůty. Tento zápis musí být proveden nejpozději do pěti dnů po uplynutí zmíněné lhůty.

(2) Stanoví-li celní předpisy, že zboží může být propuštěno, jsou-li splněny podmínky, jimiž se řídí určení výše celního dluhu nebo výběr cla, provede se zápis v účetních dokladech nejpozději do dvou dnů po dni, kdy mělo být zaplacen clo vyplývající z celního dluhu. Jestliže se celní dluh vztahuje k dočasnému antidumpingovému nebo vyrovnávacímu clo, bude toto clo zapsáno v účetních dokladech nejpozději do dvou měsíců po nabytí účinnosti právního předpisu stanovujícího uložení antidumpingového nebo vyrovnávacího cla.

(3) Vznikl-li celní dluh za jiných podmínek, než jsou uvedeny v odstavci 1, bude příslušná částka cla zapsána do účetních dokladů dne, kdy celní orgány mohou

- a) vyměřit výši příslušného cla,
- b) určit osobu, která je povinna toto clo zaplatit.

§ 222

(1) Celní orgány mohou lhůtu k zápisu do účetních dokladů stanovenou v § 221 prodloužit

- a) z důvodů zjednodušení účetnictví, nebo
- b) nemohou-li celní orgány z důvodů hodných zřetele dodržet stanovené lhůty.

Prodloužení lhůty však nesmí přesáhnout 14 dnů.

(2) Lhůty uvedené v odstavci 1 se nevztahují na případy, kdy je lhůta prodloužena z důvodů nehody nebo vyšší moci.

§ 223

(1) Nebylo-li clo vyplývající z celního dluhu zapsáno do účetních dokladů v souladu s ustanoveními § 221 a 222 nebo byla-li do účetních dokladů zapsána nižší než dlužná částka cla, bude částka cla, která má být vybrána nebo zbývá k vybrání, zapsána do účetních dokladů do dvou dnů ode dne, kdy celní orgány

mohou vyměřit dlužnou částku cla a určit dlužníka. Tato lhůta může být prodloužena v souladu s ustanovením § 222.

(2) Následný zápis v účetních dokladech se neprovede, jestliže

- a) dlužná částka cla nebyla zapsána do účetních dokladů na základě pozdějšího rozhodnutí soudu,
- b) dlužná částka cla nebyla zapsána do účetních dokladů zaviněním celních orgánů a osoba, která je povinna zaplatit clo, jednala v dobré víře a splnila všechny podmínky stanovené celními předpisy upravující podávání celního prohlášení.

(3) Ministerstvo může stanovit vyhláškou případy, kdy celní orgány nemusí dodatečně zanést do účetních dokladů nižší částky cla, než je částka cla vyměřená.

§ 224

(1) Částku cla, zapsanou v účetních dokladech, sdělí celní orgány dlužníkovi.

(2) Zapsal-li deklarant částku cla do celního prohlášení pro informaci, nemusí celní orgány tuto částku cla sdělit, neodpovídá-li tato částka cla částce cla jimi vyměřené. Rozhodnou pro propuštění zboží je částka cla zapsaná v účetních dokladech; ustanovení § 221 odst. 1 tím nejsou dotčena.

§ 225

Jestliže byl celní dluh, jehož částka byla zapsána do účetních dokladů a případně sdělena dlužníkovi, v souladu s § 241 až 248 před zaplacením prominut nebo po zaplacení vrácen, opraví celní orgány částku zapsanou v účetních dokladech a případně i příslušné sdělení dlužníkovi.

Oddíl druhý

Splatnost cla a postup při placení cla

§ 226

(1) Nepovolily-li celní orgány dlužníkovi některý ze způsobů ulehčení platby cla uvedených v § 228 až 233, je clo splatné ve lhůtě 10 dní ode dne, kdy celní orgány sdělily jeho výši dlužníkovi. V případě souhrnného zápisu v účetních dokladech, za podmínek stanovených v § 221 odst. 1 věta druhá, musí být lhůta splatnosti stanovena tak, aby nebyla dlužníkovi poskytnuta lhůta delší, než kdyby mu byl povolen odklad platby. Lhůta se automaticky prodlužuje v případech, kdy dlužník nemohl ve stanovené lhůtě clo zaplatit, protože mu byla částka cla sdělena příliš pozdě.

(2) Povolily-li celní orgány dlužníkovi některý ze způsobů ulehčení platby cla uvedených v § 228 až 233, je clo splatné ve lhůtě stanovené pro tyto způsoby ulehčení platby cla.

§ 227

Způsob placení cla

(1) Clo lze platit

- a) bezhotovostním převodem z účtu vedeného u banky na příslušný účet celních orgánů,
- b) v hotovosti
 1. poštovní poukázkou na příslušný účet celních orgánů,
 2. osobám pověřeným celními orgány výhradně přijímat od dlužníků platby cla v hotovosti; na přijatou platbu jsou celní orgány povinny vydat potvrzení,
 3. výkonnému úředníku při výkonu exekuce, jde-li o platby, které mají být exekucí vymoženy a není-li v exekučním příkaze nařízeno jinak,
- c) přeplatkem na jiném cle.

(2) Ministerstvo po dohodě s federálním ministerstvem spojí stanoví vyhláškou případy a způsob, kdy vyměřené clo může vybírat pošta.

§ 228

Odklad úhrady cla

Za podmínek stanovených v § 229 až 231 mohou celní orgány na žádost povolit dlužníkovi odklad úhrady cla.

§ 229

Celní orgány odklad úhrady cla povolí, zajistí-li žadatel celní dluh.

§ 230

Celní orgány mohou povolit odklad úhrady cla

- a) odděleně, u jednotlivě zapsaných částek cla do účetních dokladů v souladu s § 221 odst. 1 věta první, nebo
- b) souhrnně, u všech částek cla zapsaných do účetních dokladů v souladu s § 221 odst. 1 věta první, ve lhůtě stanovené celním úřadem, která nesmí přesáhnout 31 dnů, nebo
- c) souhrnně, u všech částek, tvořících jednotlivý zápis, zapsaných do účetních dokladů v souladu s § 221 odst. 1 věta druhá.

§ 231

(1) Lhůta pro odklad úhrady cla může činit nejvíce 30 dnů a stanoví se takto,

- a) byla-li úhrada cla odložena podle § 230 písm. a), počíná lhůta běžet ode dne následujícího po dni, kdy byla částka cla zapsána do účetních dokladů; postupuje-li se podle § 222, lhůta 30 dnů se sníží o počet dnů odpovídající počtu dnů nad dva dny, které jsou potřebné k zápisu do účetních dokladů,

- b) byla-li úhrada cla odložena podle § 230 písm. b), počíná lhůta běžet ode dne následujícího po dni, kdy uplynula souhrnná lhůta. Tato lhůta se sníží o počet dnů odpovídající polovině souhrnné lhůty,
- c) byla-li úhrada cla odložena podle § 230 písm. c), počíná lhůta běžet ode dne, kdy uplynula lhůta, během které bylo předmětné zboží propuštěno. Tato lhůta se sníží o počet dnů odpovídající polovině počtu dnů příslušné lhůty.

(2) Je-li počet dnů uvedených v odstavci 1 písm. b) a c) liché číslo, rovná se počet dnů, které se odečtou od lhůty 30 dnů, polovině nejbližšího nižšího sudého čísla.

(3) Jsou-li lhůty uvedené v odstavci 1 písm. b) a c) stanoveny na kalendářní týdny nebo kalendářní měsíc, musí být clo, jehož úhrada byla odložena, zapláceno

- a) v pátek čtvrtého kalendářního týdne následujícího po týdnu, v němž bylo odložení úhrady cla povoleno, je-li lhůta stanovena na týdny,
- b) šestnáctý den měsíce následujícího po měsíci, v němž bylo odložení úhrady cla povoleno, je-li lhůta stanovena na měsíc.

§ 232

(1) Nedoplní-li deklarant ve lhůtě stanovené celními orgány celní prohlášení o předepsané údaje nebo nepředloží doklady nutné pro celní řízení, celní orgány nepovolí odklad úhrady cla, které je zapsáno v účetních dokladech v souladu s ustanovením tohoto zákona, vztahujícím se na přijetí neúplných celních prohlášení.

(2) Odklad úhrady cla však celní orgány mohou povolit i v případech uvedených v odstavci 1, jestliže částka cla, která má být vybrána, je zapsána do účetních dokladů před uplynutím lhůty 30 dnů, která počíná běžet ode dne, kdy původní částka cla byla zapsána do účetních dokladů, anebo jestliže nebyla zapsána do účetních dokladů, ode dne, kdy bylo přijato celní prohlášení vztahující se na předmětné zboží. Lhůta pro odložení úhrady cla však nesmí v těchto případech přesáhnout lhůtu, která by byla stanovena podle § 231, kdyby částka dlužného cla byla zapsána v účetních dokladech v době, kdy bylo podáno celní prohlášení na předmětné zboží.

§ 233

Posečkání cla a povolení splátek

(1) Na žádost mohou celní orgány povolit dlužníkovi posečkání cla nebo jeho zaplacení ve splátkách, bylo-li by neprodleně zapláceno spojeno pro dlužníka s vážnou újmou nebo není-li z jiných důvodů možné vybrat celý nedoplatek cla od dlužníka najednou, ne však na dobu delší, než je lhůta, v níž se promlčuje právo vymáhat nedoplatek cla.

(2) Povolí-li celní orgány posečkání cla nebo zaplacení cla ve splátkách, musí být celní dluh zajištěn. Zajištění však nebude požadováno, jestliže by to, vzhledem k situaci dlužníka, bylo pro něho spojeno s vážnou újmou.

(3) Za dobu posečkání cla zaplatí dlužník úrok z odložené částky ve výši 140 % diskontní úrokové sazby Státní banky československé platné první den kalendářního čtvrtletí. Celní orgány úrok předepíší za celou dobu posečkání a o výši úroku dlužníka vyrozumí. Tento úrok je splatný do osmi dnů ode dne doručení platebního výměru.

(4) Celní orgány nemusí vyžadovat úrok, jestliže by jeho zaplacení, vzhledem k situaci dlužníka, bylo pro něho spojeno s vážnou újmou.

§ 234

Dlužník může částku dlužného cla zaplatit zcela nebo částečně i před uplynutím stanovené lhůty.

§ 235

Třetí osoba může zcela nebo zčásti zaplatit clo namísto dlužníka.

§ 236

Den platby

(1) Za den platby se považuje

- a) u bezhotovostních převodů z účtů u banky den, kdy bylo skutečně odepsáno z účtu dlužníka,
- b) u plateb v hotovosti den, kdy banka, pošta nebo jiná oprávněná osoba hotovost přijala nebo převzala.

(2) Banky a pošty jsou povinny převést platby na příslušné účty celních orgánů vždy nejpozději následující pracovní den poté, kdy platba z účtu dlužníka byla uskutečněna nebo kdy byla ve prospěch účtu celních orgánů v hotovosti přijata. Pokud je účet celních orgánů veden u jiné banky než účet dlužníka, z něhož je platba prováděna, je povinná banka, která platbu uskutečňuje, převést uhrazovanou částku té bance, u které je veden účet celních orgánů, ve stejné lhůtě jako v předchozí větě. Stejným způsobem se postupuje u plateb přijímaných ve prospěch účtu celních orgánů v hotovosti. Banka, u které jsou vedeny účty celních orgánů, připíše v jeho prospěch takto převedené platby nejdéle následující pracovní den poté, co k těmto peněžním prostředkům získala dispoziční právo. Současně jsou banky a pošty povinny sdělit celním orgánům den, kdy došlo k odepsání platby z účtu dlužníka. V případě nedodržení těchto lhůt jsou povinny uhradit celním orgánům úrok ve výši běžné diskontní sazby Státní banky československé z částky včas nepřevedené.

(3) Pokud dá dlužník příkaz k úhradě cla a banka příkaz neprovede v den uvedený v příkazu z jiných důvodů než z nedostatku finančních prostředků na účtu dlužníka, ručí dlužníku banka. Úhrada cla má přednost před jinými úhradami.

(4) O dodržení postupů bank a pošt uvedených v odstavcích 2 a 3 jsou oprávněny se přesvědčovat místním šetřením celní orgány, v jejichž prospěch byla platba uskutečněna, nebo celní orgán jimi požadovaný.

§ 237

(1) Nebylo-li clo zapláceno ve stanovené lhůtě,

- a) jsou celní orgány oprávněny použít podle své volby všech stanovených prostředků, včetně exekuce, aby zajistily příslušnou platbu cla,
- b) bude z nezaplacené částky cla vyměřen úrok z prodlení, který je příslušenstvím cla. Úrok z prodlení nesmí být nižší než úrok uvedený v § 233 odst. 3.

(2) Celní orgány mohou od vybrání úroku z prodlení upustit, jestliže

- a) by vybrání úroku, vzhledem k situaci dlužníka, bylo pro dlužníka spojeno s vážnou újmou, nebo
- b) jeho výše nepřesáhne částku 100 Kčs, nebo
- c) je clo zapláceno do pěti dnů po uplynutí lhůty splatnosti.

(3) Celní orgány mohou odepsat nedoplatek na cle z vlastního podnětu, je-li zcela nedobytný. Za nedobytný se považuje nedoplatek, který byl bezvýsledně vymáhán na dlužníkovi i jiných osobách, na nichž mohl být vymáhán, nebo nevedlo-li by vymáhání zřejmě k výsledku, nebo je pravděpodobné, že by výtěžek vymáhání přesáhl náklady na jeho vymáhání. Stejně se postupuje, není-li sice nedoplatek na cle nedobytný, avšak jeho vymáhání je spojeno se zvláštními a nepoměrnými obtížemi.

DÍL ČTVRTÝ PROMLČENÍ PRÁVA VYMÁHAT NEDOPLATEK CLA A ZÁNİK CELNÍHO DLUHU

§ 238

Promlčení práva vymáhat nedoplatek cla

(1) Právo vybrat a vymáhat nedoplatek cla se promlčuje po šesti letech po roce, ve kterém se stal splatným.

(2) Je-li proveden úkon směřující k vybrání nebo vymožení nedoplatku, promlčecí lhůta se přerušuje a počíná běžet nová promlčecí lhůta po uplynutí kalendářního roku, ve kterém byl dlužník o tomto úkonu zpraven; nedoplatky cla lze však vymáhat nejpozději

do dvaceti let počítaných od konce roku, ve kterém se stal nedoplatek splatným.

(3) K promlčení se přihlédne pouze tehdy, je-li to dlužníkem namítáno a jen v rozsahu uplatňované námitky.

(4) Je-li nedoplatek cla zajištěn na movitých věcech, nemůže se zástavní právo promlčet, má-li věřitel zástavu v držení.

(5) Je-li nedoplatek cla zajištěn zástavním právem na nemovitostech zápisem v příslušné evidenci, nelze do třiceti let po tomto zápisu proti uplatnění zajištěného práva namítat promlčení nedoplatku.

(6) Úkonem k vymáhání nedoplatku cla je také písemná upomínka o zaplacení cla doručená dlužníkově.

§ 239

Zánik celního dluhu

Celní dluh zaniká,

- a) zaplacením cla,
- b) prominutím cla,
- c) u zboží navrženého do režimu zahrnujícího povinnost zaplatit clo
 1. prohlášením celního prohlášení za neplatné
 2. propadnutím zboží ve prospěch státu nebo jeho zabráním nebo zničením se souhlasem celních orgánů nebo jeho zničením nebo nenahraditelnou ztrátou v důsledku jeho povahy nebo nehody nebo vyšší moci, anebo jestliže je deklarant v souladu s § 189 přenechal ve prospěch státu,
- d) následným propadnutím zboží ve prospěch státu nebo jeho zabráním, jestliže celní dluh vznikl v souladu s § 195 a zboží bylo zajištěno při jeho nezákonném dovozu.

§ 240

Ustanovení § 239 písm. a) až c) se vztahují přiměřeně i na zánik celního dluhu uvedeného v § 209. Tento dluh zanikne, jestliže byly zrušeny formality prováděné s ohledem na preferenční sazební opatření uvedená v § 209.

DÍL PÁTÝ

VRÁCENÍ A PROMINUTÍ CLA

§ 241

(1) Vracením cla se rozumí vrácení již zaplaceného dovozního nebo vývozního cla.

(2) Prominutím cla se rozumí rozhodnutí o zániku celního dluhu nebo prohlášení jeho zápisu v účetních dokladech za neplatné, jestliže ještě nebylo clo zapláceno.

§ 242

(1) Celní orgány vrátí nebo prominou dovozní nebo vývozní clo, jestliže zjistí, že tato částka cla nebyla nebo není dlužna v souladu s celními předpisy anebo byla zapsána do účetních dokladů v rozporu s § 223 odst. 2.

(2) Celní orgány vrátí dovozní nebo vývozní clo, jestliže jim bude žádost podána ve lhůtě tří let ode dne, kdy byla částka cla dlužníkovi sdělena. Tuto lhůtu celní orgány prodlouží, jestliže z dlužníkem předložené evidence vyplývá, že dlužník nemohl žádost ve stanovené lhůtě podat z důvodu nehody nebo vyšší moci. Zjistí-li celní orgány skutečnosti uvedené v odstavci 1 samy, vrátí nebo prominou clo z vlastního podnětu.

§ 243

Celní orgány vrátí nebo prominou dovozní nebo vývozní clo, jestliže platnost celního prohlášení byla zrušena v souladu s § 65 až 68, clo bylo zaplacen a žádost o jeho vrácení byla podána příslušnou osobou ve lhůtě uvedené v § 67 a 68.

§ 244

(1) Celní orgány vrátí nebo prominou dovozní nebo vývozní clo, jestliže zjistí, že částka cla zapsaná v účetních dokladech se vztahuje na zboží, které bylo dovozcem odmítnuto vzhledem k tomu, že bylo vadné nebo neodpovídalo podmínkám smlouvy, na jejímž základě bylo dovezeno. Za vadné zboží se považuje také zboží, které bylo poškozeno před jeho propuštěním.

(2) Celní orgány vrátí nebo prominou clo za podmínky, že

- a) zboží nebylo používáno, s výjimkou počátečního použití nutného k zjištění vady nebo že neodpovídá smluvním podmínkám, a
- b) zboží je vyvezeno zpět do zahraničí.

(3) Celní orgány na žádost oprávněné osoby povolí, aby bylo zboží namísto zpětného vývozu zničeno pod jejich přímým dohledem nebo za účelem jeho pozdějšího zpětného vývozu propuštěno do režimu tranzitu nebo režimu uskladnění v celním skladu, anebo umístěno do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu. Pro uvedené účely se toto zboží pokládá za zboží zahraniční.

(4) Celní orgány nevrátí nebo neprominou dovozní clo, jestliže předmětné zboží ještě před podáním celního prohlášení, bylo dočasně dovezeno ke zkouškám, s výjimkou případů, kdy skutečnost, že je zboží vadné nebo neodpovídá podmínkám smlouvy, nemohla být za normálních okolností zjištěna během těchto zkoušek.

(5) Celní orgány vrátí nebo prominou dovozní clo z důvodů uvedených v odstavci 1, bude-li jim žádost podána do dvanácti měsíců ode dne, kdy byla

dlužníkovi částka cla sdělena. Ve výjimečných a odůvodněných případech mohou celní orgány tuto lhůtu prodloužit.

§ 245

(1) Nelze-li příslušné osobě přičítat klamání nebo zřejmé zanedbání, mohou celní orgány dovozní nebo vývozní clo vrátit nebo prominout i z jiných důvodů, než jsou uvedeny v § 242 až 244, zejména tehdy, byla-li by zaplacením cla vážně ohrožena výživa dlužníka nebo osob na jeho výživu odkázaných, nebo pokud by vymáhání nedoplatku vedlo k hospodářskému zániku dlužníka.

(2) Celní orgány clo vrátí nebo prominou z důvodů uvedených v odstavci 1, bude-li jim žádost podána do dvanácti měsíců ode dne, kdy částka cla byla dlužníkovi sdělena.

§ 246

Celní orgány dovozní nebo vývozní clo vrátí nebo prominou pouze tehdy, je-li částka cla, která má být vrácena nebo prominuta vyšší než 100 Kčs a byla-li žádost o vrácení nebo prominutí cla podána v souladu s § 242 až 244. Celní orgány moho z důvodů hodných zřetele vrátit nebo prominout i nižší částku.

§ 247

(1) Vrátily-li celní orgány dovozní nebo vývozní clo nebo úrok z prodlení jimi předepsaný v době splatnosti cla, nejsou povinny platit úroky. Celní orgány však úrok zaplatí, jestliže

- a) rozhodnutí o vrácení cla nerealizovaly do jednoho měsíce ode dne jeho vydání,
- b) rozhodnutí, jímž se nepovoluje vrácení cla, bylo po podání odvolání prohlášeno za neplatné. Úrok bude zaplacen ode dne, kdy bylo odvolání podáno.

(2) Úroková sazba se rovná výši 140 % diskontní úrokové sazby Státní banky československé platné první den kalendářního čtvrtletí.

§ 248

Celní dluh nezanikl a zápis v účetních dokladech je platný i nadále, jestliže byl celní dluh prominut omylem nebo příslušná částka byla omylem vrácena.

HLAVA DESÁTÁ

CELNÍ PŘESTUPKY A CELNÍ DELIKTY

DÍL PRVNÍ

PORUŠENÍ CELNÍCH PŘEDPISŮ

§ 249

Celní předpisy poruší ten, kdo

- a) nezákonně doveze nebo vyveze zboží,

- b) uvede nesprávné údaje o zboží podléhajícím celnímu dohledu,
- c) způsobí, že mu bylo příslušným celním orgánem uděleno povolení na základě nepravých, pozmeněných nebo padělaných dokladů nebo nepravých nebo nepravdivých údajů,
- d) způsobí, že mu bylo zboží propuštěno na základě nepravých, pozmeněných nebo padělaných dokladů nebo nepravých nebo nepravdivých údajů,
- e) nedodrží podmínky stanovené pro zboží propuštěné do režimu s podmíněným osvobozením, zboží dočasně uskladněné, zboží, které bylo osvobozeno od dovozního cla v důsledku jeho konečného použití nebo umístěné ve svobodném celním pásmu nebo svobodném celním skladu,
- f) padělá doklady o dovážení a vyvážení zboží nebo zboží v tranzitu,
- g) přechovává zboží uniklé celnímu dohledu,
- h) poruší celní závěry,
- i) neuposlechne výzvy celního orgánu nebo celníka nebo jinak jim brání při výkonu jejich činnosti.

DÍL DRUHÝ CELNÍ PŘESTUPKY

§ 250

Celní přestupek

(1) Celním přestupkem je zaviněné jednání, které porušuje nebo ohrožuje zájem společnosti způsobem uvedeným v § 249, nejde-li o trestný čin.

(2) K odpovědnosti za celní přestupek postačí zavinění z nedbalosti.

(3) Jednáním se rozumí i opomenutí takového konání, k němuž byl pachatel podle okolností a svých osobních poměrů povinen.

§ 251

Sankce

(1) Za celní přestupek lze uložit tyto sankce

- a) napomenutí,
- b) pokutu ve výši uvedené v odstavci 2,
- c) propadnutí zboží.

(2) Za celní přestupek uvedený v § 249 písm. a) až e) lze uložit pokutu do 50 000 Kčs a za celní přestupek podle § 249 písm. f) až i) pokutu do 10 000 Kčs.

(3) V blokovém řízení lze uložit pokutu do 5000 Kčs.

§ 252

Splatnost pokuty

Pokuta uložená za celní přestupek je splatná do 30 dnů ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí, jímž byla uložena.

§ 253

Místní příslušnost

(1) Celní přestupky projednávají celní orgány, v jejichž obvodu byl celní přestupek zjištěn, i když byl spáchán v obvodu jiného celního orgánu.

(2) Celní orgán příslušný k projednání celního přestupku podle odstavce 1 může postoupit věc k projednání celnímu orgánu, v jehož obvodu osoba, která se celního přestupku dopustila, bydlí nebo pracuje.

DÍL TŘETÍ

CELNÍ DELIKTY

§ 254

Celní delikt

(1) Celního deliktu se dopustí právnická osoba, která porušila nebo ohrozila zájem společnosti způsobem uvedeným v § 249.

(2) Pro účely uvedené v ustanoveních této hlavy se za právnickou osobu považuje i fyzická osoba – podnikatel.

§ 255

Sankce

(1) Za celní delikt lze uložit tyto sankce

- a) pokutu ve výši uvedené v odstavci 2,
- b) propadnutí zboží.

(2) Za porušení celních předpisů uvedených v § 249 písm. a) až e) lze uložit pokutu až do výše 2 000 000 Kčs a za porušení celních předpisů uvedených v § 249 písm. f) až i) pokutu až do výše 50 000 Kčs.

(3) Sankci propadnutí zboží lze uložit samostatně nebo společně se sankcí pokuty.

§ 256

Propadnutí zboží

(1) Propadnutí zboží lze vyslovit, jestliže zboží náleží právnické osobě, která se dopustila celního deliktu, a zboží

- a) bylo ke spáchání celního deliktu užito nebo určeno, anebo

b) bylo celním deliktem získáno nebo bylo nabyto za zboží celním deliktem získané.

(2) Propadnutí zboží nelze vyslovit, je-li hodnota zboží v nápadném nepoměru k povaze celního deliktu.

(3) Vlastníkem propadlého zboží se stává stát.

§ 257

Pokutu podle § 255 nebo propadnutí zboží podle § 256 lze právnické osobě uložit jen do jednoho roku ode dne, kdy se celní orgány dozvěděly o tom, že tato osoby porušila nebo nesplnila povinnost, uloženou celními předpisy, nejpozději však do šesti let ode dne, kdy k tomuto porušení nebo nesplnění povinnosti došlo.

§ 258

Splatnost pokuty

Pokuta uložená za celní delikt je splatná do 30 dnů ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí, jímž byla uložena.

§ 259

Zabrání zboží

(1) Nebyla-li za celní delikt uložena sankce propadnutí zboží uvedeného v § 256 odst. 1 písm. a) nebo b), lze rozhodnout, že se takové zboží zabírá, jestliže nenáleží pachateli celního deliktu a jestliže to vyžaduje bezpečnost osob nebo majetku anebo jiný obecný zájem.

(2) O zabránění zboží nelze rozhodnout, jestliže od spáchání celního deliktu uplynulo šest let. Ustanovení § 256 odst. 2 platí obdobně.

(3) Vlastníkem zabraněného zboží se stává stát.

§ 260

Místní příslušnost

(1) Celní delikty projednají celní orgány, v jejichž obvodu má příslušná osoba sídlo nebo bydliště.

(2) Nemá-li tato osoba sídlo nebo bydliště v tuzemsku, projedná celní delikt celní orgán, v jehož obvodu byl celní delikt spáchán, nebo celní orgán, v jehož obvodu byl celní delikt zjištěn.

HLAVA JEDENÁCTÁ CELNÍ ZÁSTAVNÍ PRÁVO A VYMÁHÁNÍ NEDOPLATKŮ

DÍL PRVNÍ

CELNÍ ZÁSTAVNÍ PRÁVO

§ 261

(1) K zajištění cla a jeho příslušenství, daní a poplatků vybíraných při dovozu a pokuty vzniká podle

tohoto zákona celní zástavní právo k věcem, popřípadě pohledávkám dlužníka nebo ručitele. Rozhodnutí celních orgánů o tom, na které věci, popřípadě pohledávky dlužníka nebo ručitele se celní zástavní právo vztahuje, se doručí dlužníku nebo ručiteli, který se proti němu může odvolat ve lhůtě patnácti dnů ode dne doručení. Toto odvolání nemá odkladný účinek.

(2) Rozhodnutí musí obsahovat druh pohledávky, její výši a předmět celního zástavního práva.

(3) Rozhodnutí o zřízení celního zástavního práva se s vyznačením jeho právní moci a vykonatelnosti zašle podle povahy věci buď k záznamu celního zástavního práva v příslušné evidenci, nebo držiteli zástavy, popřípadě poddlužníkovi.

DÍL DRUHÝ

VYMÁHÁNÍ NEDOPLATKŮ

§ 262

(1) Nejsou-li clo a jeho příslušenství, daně a poplatky vybírané při dovozu, náklady řízení, skladné a pokuty uložené podle celních předpisů uhrazeny v zákonné lhůtě, vyzvou celní orgány dlužníka, aby tento nedoplatek zaplatil v náhradní lhůtě, nejméně osmidenní, a upozorní ho, že po uplynutí této náhradní lhůty přikročí bez dalšího k vymáhání nedoplatku. Proti výzvě se lze odvolat ve lhůtě patnácti dnů. Odvolání nemá odkladný účinek.

(2) Vymáhání lze zahájit i bez výzvy, pokud hrozí nebezpečí, že účel vymáhání bude zmařen, nepřistoupí-li se k vymáhání neprodleně.

(3) Vymáhání provádějí celní orgány exekucí. O provedení exekuce mohou celní orgány požádat též soud.

(4) Exekuční titul pro exekuci je vykonatelné rozhodnutí, jímž se ukládá peněžité plnění.

(5) Exekuce se provádí vydáním exekučního příkazu na

- příkázání pohledávky na peněžní prostředky dlužníků na účtech vedených u bank nebo jiné pohledávky,
- srážku ze mzdy, jiné odměny za závislou činnost nebo náhrady za pracovní příjem, důchody, sociální a nemocenské dávky, stipendia apod.,
- prodej movitých věcí,
- prodej nemovitostí.

(6) Pro výkon exekuce se použije přiměřeně občanského soudního řádu, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(7) Exekuční příkaz se doručuje dlužníkovi nebo ručiteli a dalším osobám, kterým jsou exekučním příkazem ukládány povinnosti. Všechny tyto osoby mo-

hou proti němu podat do patnácti dnů námitky. O námitkách rozhodne celní orgán, který exekuci nařídil. Pokud byla zahájena exekuce podle odstavce 2, je proti exekučnímu příkazu připuštěno odvolání, stejně jako u výzvy podle odstavce 1.

(8) Výkon rozhodnutí může být odložen, žádá-li dlužník nebo ručitel o splátky, o posečkání nebo o prominutí cla, a i bez žádosti, šetří-li se skutečnosti rozhodné pro částečné nebo úplné zrušení výkonu rozhodnutí. Bude-li povolen odklad, již provedené úkony zůstanou zachovány.

(9) Prokáže-li se v průběhu dalšího vymáhání, že bylo vymáháno neoprávněně, náleží dlužníkovi nebo ručiteli za takto neoprávněně vymožené částky náhrada v dvojnásobné výši úroku uvedeného v § 233 odst. 3. Pokud ještě exekuce trvá, zruší ji celní úřad z úřední povinnosti. Je-li skutečná škoda způsobená neoprávněným vymáháním vyšší než zákonem přiznaná náhrada, uhrazuje se tato škoda místo náhrady.

§ 263

Exekuční náklady

(1) Exekuční náklady hradí dlužník, pokud exekuce nebyla provedena neoprávněně.

(2) Náhrada exekučních nákladů záleží jednak v náhradě nákladů za výkon zabavení a za výkon prodeje, jednak v náhradě hotových výdajů celních orgánů.

(3) Náhrada nákladů za výkon zabavení činí 2 % vymáhaného nedoplatku, nejméně však 200 Kčs. Bylo-li pro týž nedoplatek vykonáno zabavení několika samostatnými úkony, nebo bylo-li zabavení opakováno, náhrada nákladů za výkon zabavení téhož nedoplatku se počítá jenom jednou.

(4) Náhrada nákladů za výkon prodeje činí 2 % vymáhaného nedoplatku, nejméně však 200 Kčs.

(5) Náhrada exekučních nákladů podle odstavců 3 a 4 se počítá z částky zaokrouhlené na celé stokoruny nahoru.

(6) Dlužník je povinen k úhradě exekučních nákladů z výkonu zabavení podle odstavce 3 vždy, jakmile k výkonu exekuce pověřený pracovník celního úřadu nebo soudu oznámil dlužníku nebo jeho zástupci příčinu svého příchodu a sepsal úvodní větu zájemního protokolu nebo jakmile byl odeslán exekuční příkaz.

(7) U exekučních nákladů za výkon prodeje podle odstavce 4 je dlužník povinen k jejich úhradě vždy, jakmile došlo k zahájení dražby a byla sepsána úvodní věta dražebního protokolu.

(8) Náhradu hotových výdajů hradí dlužník, i když k výkonu prodeje nedošlo.

(9) Náhradu hotových výdajů hradí dlužník ve skutečné výši do 30 dnů ode dne, kdy mu jejich výše

byla sdělena. Proti tomuto rozhodnutí lze podat námitku podle § 264.

(10) Týká-li se výkon zabavení nebo výkon prodeje více dlužníků nebo je uskutečňován společně a hotové výdaje se těchto případů týkají, rozvrhuje se jejich výše podle poměru jednotlivých nedoplatků.

(11) Náhrada exekučních nákladů podle odstavců 3 a 4 se vymáhá současně s nedoplatkem, pro který se exekuce provádí.

DÍL TŘETÍ

NÁMITKY

§ 264

(1) Dlužník nebo ručitel může uplatnit námitku proti jakémukoliv úkonu celních orgánů v souvislosti s řízením vymáhacím nebo zajišťovacím.

(2) Námitka musí být podána písemně nebo ústně do protokolu ve lhůtě třiceti dnů ode dne, kdy se o úkonu dověděl, a to u celního orgánu, který úkon provedl. Celní orgán posoudí námitky, rozhodne o nich a toto rozhodnutí odůvodní.

(3) Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat. Podaná námitka nemá odkladný účinek pro samotné řízení.

HLAVA DVANÁCTÁ

ZAJIŠTĚNÍ A PRODEJ ZBOŽÍ

DÍL PRVNÍ

ZAJIŠTĚNÍ ZBOŽÍ

§ 265

(1) Celní orgány mohou k projednání nezákonného dovozu, vývozu nebo tranzitu zboží zajistit zboží, o kterém lze důvodně předpokládat, že

- bylo ke spáchání celního přestupku užito nebo určeno, anebo bylo celním přestupkem získáno nebo bylo nabyto za zboží celním přestupkem získané, nebo
- bylo ke spáchání celního deliktu užito nebo určeno, anebo bylo celním deliktem získáno nebo bylo nabyto za zboží celním deliktem získané.

(2) Celní orgány mohou zajistit zboží podle odstavce 1 bez ohledu na práva třetích osob.

§ 266

(1) Celní orgány vydají o zajištění zboží rozhodnutí a doručí je osobě, které bylo zboží zajištěno. Proti rozhodnutí o zajištění zboží se může osoba, které bylo zboží zajištěno, odvolat ve lhůtě patnácti dnů ode dne doručení. Toto odvolání nemá odkladný účinek.

(2) V rozhodnutí o zajištění zboží se uvedou důvody, pro které se zboží zajišťuje, a poučení o právech a povinnostech osoby, jíž se rozhodnutí týká. V rozhodnutí se uvede též upozornění, že zboží bude prodáno, nebude-li pokuta zaplacená.

(3) Zboží, které lze podle § 264 zajistit, může celní úřad ponechat osobě a uložit jí, že zboží nesmí používat, prodávat nebo s ním jiným způsobem nakládat.

§ 267

(1) Osoba, které bylo doručeno rozhodnutí o zajištění zboží, je povinna toto zboží celním orgánům vydat.

(2) Není-li zajištěné zboží na výzvu celních orgánů vydáno, může být tomu, kdo je má u sebe, odňato.

(3) O vydání nebo o odnětí zajištěného zboží se vyhotoví úřední záznam, v němž se uvede též popis zboží. Osobě, která zboží vydala nebo které bylo zboží odňato, vystaví celní orgány potvrzení o vydání nebo odnětí zboží.

§ 268

(1) Není-li zajištěné zboží k dalšímu řízení již třeba a nepřichází-li v úvahu jeho propadnutí nebo zabránění v řízení o celním přestupku nebo celním deliktu anebo prodej podle § 268, vrátí se osobě, které bylo zajištěno.

(2) Uplatní-li právo na zajištěné zboží jiná osoba než ta, které bylo zboží zajištěno, nebo mají-li celní orgány pochybnosti o tom, zda zboží patří osobě, které bylo zboží zajištěno, nevydají zboží a odkáží tyto osoby, aby svůj nárok uplatnily v řízení soudním.

DÍL DRUHÝ PRODEJ ZBOŽÍ

§ 269

(1) Celní orgány mohou prodat dočasně uskladněné zboží, jestliže nebylo celní prohlášení podáno ve lhůtě stanovené v § 48.

(2) Celní orgány mohou prodat zboží zajištěné podle § 264 odst. 1, u něhož nebylo vysloveno propadnutí zboží, nebo které nebylo zabráno, na úhradu pokuty, uložené za celní přestupek nebo za celní delikt, jestliže pokuta není uhrazena do 30 dnů po nabytí právní moci rozhodnutí, jímž byla uložena.

(3) Celní orgány mohou zboží, podléhající rychlé zkáze nebo živá zvířata, zajištěné podle § 264 odst. 1 ihned prodat.

§ 270

(1) Celní orgány prodají zboží zpravidla v dražbě. Přitom postupují podle zvláštních předpisů.⁵⁾

(2) Zboží, které nemohlo být prodáno v dražbě, prodají celní orgány osobám způsobilým podle právních předpisů k nakládání s prodávaným druhem zboží.

(3) Se zbožím, které nelze prodávat nebo používat ze zdravotních, zvěrolékařských, rostlinolékařských, bezpečnostních nebo jiných důvodů, naloží celní úřad způsobem stanoveným zvláštními předpisy.

§ 271

(1) Z výtěžku prodeje zboží se přednostně uhradí clo a jeho příslušenství, daně a poplatky vybírané při dovozu a jejich příslušenství, náklady řízení, skladné a pokuty uložené podle celních předpisů. Zbytek výtěžku vyplatí celní orgány oprávněnému. Nepřihlásí-li se oprávněný do tří let po prodeji zboží, připadne zbytek výtěžku prodeje státu.

(2) Uplatní-li třetí osoba do tří let po prodeji zboží u celních orgánů nárok na zbytek výtěžku prodeje zboží, odkáží celní orgány tuto osobu, aby svůj nárok uplatnila v řízení ve věcech občanskoprávních.

(3) O prodeji zboží se uvědomí osoba, které bylo zboží zajištěno.

§ 272

(1) Celní orgány jsou oprávněny prodat, popřípadě jinak nakládat se zbožím,

- u něhož bylo vysloveno propadnutí, nebo které bylo zabráno v řízení konaném o celních přestupcích nebo v řízení konaném o celních deliktech,
- u něhož bylo vysloveno propadnutí věci, nebo které bylo zabráno v trestním řízení konaném o trestných činech spáchaných při dovozu, vývozu a tranzitu zboží,
- které deklarant přenechal ve prospěch státu.

(2) Ministerstvo stanoví vyhláškou postup při prodeji, popřípadě jiném nakládání se zbožím uvedeným v odstavci 1.

HLAVA TŘINÁCTÁ USTANOVENÍ SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 273

Nemůže-li být clo a jeho příslušenství, daně a poplatky vybírané při dovozu a jejich příslušenství, ná-

⁵⁾ Zákon č. 174/1950 Sb., o dražbách mimo exekuci, v platném znění.

klady řízení, skladné a pokuty uložené podle celních předpisů uhrazeny v československé měně, mohou celní orgány na jejich úhradu přijímat i zahraniční měnu. K přepočtu zahraniční měny na československé koruny se použije nákupního kursu devizového trhu Státní banky československé platného v okamžiku, kdy je úhrada prováděna.

§ 274

Obsahuje-li mezinárodní smlouva ustanovení odchylná od tohoto zákona nebo od předpisů podle něho vydaných, platí ustanovení mezinárodní smlouvy.

§ 275

Celní statistika

(1) Celní orgány zabezpečují sběr údajů a zpracování informací o zboží, kterému bylo přiděleno celně schválené určení na základě dokladů předepsaných v celním řízení.

(2) Způsob vedení celní statistiky upraví ministerstvo v dohodě s Federálním statistickým úřadem vyhláškou.

§ 276

Nestanoví-li tento zákon jinak, platí pro řízení před celními orgány

- a) ve věcech celních přestupků obecné předpisy o přestupcích,⁶⁾
- b) v ostatních věcech obecné předpisy o správním řízení.¹⁾

§ 277

Rozhodnutí o povolení režimu

(1) Rozhodnutí o žádosti o povolení režimu s ekonomickými účinky musí být vydáno ve lhůtě tří měsíců ode dne přijetí žádosti příslušným celním orgánem. Tato lhůta může být prodloužena pouze tehdy, jestliže rozhodnutí nelze vzhledem ke složitosti případu vydat v tříměsíční lhůtě; příslušný celní orgán musí o skutečnosti, která mu brání vydat rozhodnutí, uvědomit žadatele ještě před uplynutím této lhůty, uvést důvody a určit lhůtu, ve které rozhodnutí vydá.

(2) Rozhodnutí, jímž se uděluje povolení k použití režimu s ekonomickými účinky, nemusí mít písemnou formu.

§ 278

(1) Není-li stanoveno jinak, nemá odvolání proti rozhodnutí celních orgánů odkladný účinek. Celní orgány mohou odkladný účinek rozhodnutí ve výjimečných případech povolit, vyžadují-li to oprávněné zájmy osoby, jež je rozhodnutím dotčena, a neztíží-li se tím vymáhání nedoplateků nebo nebrání-li tomu obecný zájem.

(2) Včas podané odvolání proti rozhodnutí o uložení sankce za celní přestupek nebo celní delikt má odkladný účinek, který nelze vyloučit.

§ 279

Zajištěním a stanovením celního dluhu a promlčením práva vymáhat nedoplatek cla podle tohoto zákona se rozumí také zajištění a stanovení daňové a poplatkové povinnosti při dovozu a promlčení práva vymáhat daně a poplatky při dovozu.

§ 280

Na celní řízení zahájené před nabytím účinnosti tohoto zákona se užije předpisů platných před tímto dnem; nových předpisů se užije pouze tehdy, jestliže je to pro deklaranta výhodnější.

§ 281

Pokud celní orgány vykonávají oprávnění podle zvláštních předpisů a pokud tyto předpisy nestanoví jinak, mají stejná práva a povinnosti jako při celním dohledu. Totéž platí o právech a povinnostech subjektů, které tomuto dohledu podléhají.

§ 282

Zrušují se:

1. § 16 až 22, § 24 až 31, § 33 až 39 a § 41 až 123 celního zákona č. 44/1974 Sb., ve znění zákonů č. 117/1983 Sb., č. 5/1991 Sb. a č. 217/1992 Sb.
2. § 2, 3 a 4 nařízení vlády České a Slovenské Federativní Republiky č. 525/1991 Sb., kterým se vydává celní sazebník.

§ 283

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Stráský v. r.

Kováč v. r.

⁶⁾ Zákon ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích.

Zákon ČNR č. 372/1990 Sb., o přestupcích, ve znění zákona SNR č. 524/1990 Sb.

CELNÍ ZÁKON

OBSAH

Hlava první: Základní ustanovení	§ 1 – 9	Díl sedmý: Kontrola po propuštění zboží	§ 83
Díl první: Vymezení základních pojmů	§ 1 – 2	Hlava šestá: Celní režimy	§ 84 – 172
Díl druhý: Informace o celních předpisech	§ 3	Díl první: Propuštění zboží do volného oběhu	§ 84 – 88
Díl třetí: Celní dohled a jeho provádění ...	§ 4 – 9	Díl druhý: Režimy s podmíněným osvobozením a režimy s ekonomickým účinkem	§ 89 – 169
Hlava druhá: Clo a celní sazebník	§ 10 – 14	Oddíl první: Společná ustanovení pro více režimů	§ 89 – 94
Díl první: Clo	§ 10 – 11	Oddíl druhý: Tranzit	§ 95 – 100
Díl druhý: Celní sazebník	§ 12 – 14	Oddíl třetí: Uskladňování v celním skladu	§ 101 – 118
Hlava třetí: Původ zboží a celní hodnota	§ 15 – 35	Oddíl čtvrtý: Aktivní zušlechťovací styk	§ 119 – 134
Díl první: Původ zboží	§ 15 – 20	Oddíl pátý: Přepřacování pod celním dohledem	§ 135 – 142
Oddíl první: Nepreferenční původ zboží	§ 15 – 19	Oddíl šestý: Dočasné použití	§ 143 – 152
Oddíl druhý: Preferenční původ zboží	§ 20	Oddíl sedmý: Pasivní zušlechťovací styk	§ 153 – 169
Díl druhý: Celní hodnota	§ 21 – 35	Díl třetí: Vývoz	§ 170 – 172
Hlava čtvrtá: Dopravení zboží do tuzemska	§ 36 – 53	Hlava sedmá: Svobodná celní pásma a svobodné celní sklady	§ 173 – 188
Díl první: Doprava zboží přes státní hranice	§ 36	Díl první: Obecná ustanovení	§ 173 – 174
Díl druhý: Předložení zboží k provedení celního dohledu	§ 37 – 38	Díl druhý: Umisťování zboží ve svobodných celních pásmech a svobodných celních skladech	§ 175 – 177
Díl třetí: Předložení zboží k celnímu řízení	§ 39 – 42	Díl třetí: Provoz svobodných celních pásem a svobodných celních skladů	§ 178 – 183
Díl čtvrtý: Souhrnné celní prohlášení a vykládka zboží	§ 43 – 46	Díl čtvrtý: Vývoz zboží ze svobodných celních pásem a svobodných celních skladů	§ 184 – 188
Díl pátý: Povinnost celního úřadu přidělit předloženému zboží celně schválené určení	§ 47 – 48	Hlava osmá: Zvláštní řízení	§ 189 – 193
Díl šestý: Dočasné uskladnění	§ 49 – 51	Díl první: Zpětný vývoz, zničení a přenechání zboží ve prospěch státu	§ 189
Díl sedmý: Doprava zahraničního zboží v režimu tranzitu	§ 52	Díl druhý: Vrácené zboží	§ 190 – 192
Díl osmý: Zvláštní ustanovení	§ 53	Díl třetí: Osvobození od cla	§ 193
Hlava pátá: Celně schválené určení	§ 54 – 83	Hlava devátá: Celní dluh	§ 194 – 248
Díl první: Obecná ustanovení	§ 54	Díl první: Vznik celního dluhu	§ 194 – 209
Díl druhý: Celní řízení	§ 55 – 60	Díl druhý: Zajištění celního dluhu	§ 210 – 219
Díl třetí: Celní prohlášení	§ 61 – 70		
Oddíl první: Forma a náležitosti celního prohlášení	§ 61 – 64		
Oddíl druhý: Oprava a zrušení platnosti celního prohlášení	§ 65 – 70		
Díl čtvrtý: Ověřování celních prohlášení a ztotožnění zboží	§ 71 – 78		
Díl pátý: Nakládání se zbožím	§ 79		
Díl šestý: Zjednodušený postup	§ 80 – 82		

Díl třetí: Stanovení celního dluhu	§ 220 – 237	Díl druhý: Celní přestupky	§ 250 – 253
Oddíl první: Zápis v účetních dokladech a sdělení částky cla dlužníkovi	§ 220 – 225	Díl třetí: Celní delikty	§ 254 – 260
Oddíl druhý: Splatnost cla a postup při placení cla	§ 226 – 237	Hlava jedenáctá: Celní zástavní právo a vymáhání nedoplatek	§ 261 – 264
Díl čtvrtý: Promlčení práva vymáhat nedoplatek cla a zánik celního dluhu	§ 238 – 240	Díl první: Celní zástavní právo	§ 261
Díl pátý: Vracení a prominutí cla	§ 241 – 248	Díl druhý: Vymáhání nedoplatek	§ 262 – 263
Hlava desátá: Celní přestupky a celní delikty	§ 249 – 260	Díl třetí: Námitky	§ 264
Díl první: Porušení celních předpisů	§ 249	Hlava dvanáctá: Zajištění a prodej zboží	§ 265 – 272
		Díl první: Zajištění zboží	§ 265 – 268
		Díl druhý: Prodej zboží	§ 269 – 272
		Hlava třináctá: Ustanovení společná, přechodná a závěrečná	§ 273 – 283

Vydavatel: Federální ministerstvo vnitra - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon (02) 37 69 71 a 37 88 77, telefax (02) 37 88 77 - **Administrace:** SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41-9, telefax (02) 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Vychází podle potřeby - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámených ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činila Kčs 540,-, druhá záloha od částky 79/1992 Sb. činí Kčs 400,-) - **Účet pro předplatné:** Komerční banka Praha 1, účet č. 19-706-011 - Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313348 BE 55 - **Tisk:** Tiskárna federálního ministerstva vnitra - Dohledací pošta Praha 07.

Distribuce předplatitelům: SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9, telefax 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Požadavky na zrušení odběru a změnu počtu výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku, pokud žádný požadavek neuplatníte, zůstává odběr v nezměněném stavu i pro nadcházející ročník. Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte číslo vyúčtování - Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamacie je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41 až 9, za hotové v prodejnách SEVT: Praha 1, Tržiště 9, telefon (02) 53 38 41-9 - Praha 4, Jihlavská 405, telefon (02) 692 82 87 - Brno, Česká 14, telefon (05) 265 72 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95, v prodejnách knihkupectví: Olomouc, nám. Míru 5, Ostrava, Výškovická ul., obchodní pavilony - Ostrava, Holarova 14 - Nový Jičín, 28. října 10 - Plzeň, Admína, spol. s r. o., Škroupova 18.